

Официален вестник

на Европейския съюз

L 156

Издание
на български език

Законодателство

Година 61
19 юни 2018 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 ⁽¹⁾ 26

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС ⁽¹⁾ 43
- ★ Директива (ЕС) 2018/844 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите и Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност ⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/841 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 май 2018 година

за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Европейският съвет, в своите заключения от 23—24 октомври 2014 г. относно рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., одобри обвързваща цел за намаление с най-малко 40 % в цялата икономика на вътрешните емисии на парникови газове до 2030 г. в сравнение с 1990 г., като тази цел беше препотвърдена в заключенията на Европейския съвет от 17—18 март 2016 г.
- (2) В заключенията на Европейския съвет от 23—24 октомври 2014 г. се заявява, че целта за намаление на емисиите с най-малко 40 % следва да бъде постигната колективно от Съюза възможно най-ефективно по отношение на разходите, като намаленията в системата за търговия с емисии на Европейския съюз (СТЕ на ЕС), установена в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, и в секторите извън СТЕ възлягат съответно на 43 % и 30 % до 2030 г. в сравнение с 2005 г., а усилията се разпределят на базата на относителния БВП на глава от населението.

⁽¹⁾ ОВ С 75, 10.3.2017 г., стр. 103.

⁽²⁾ ОВ С 272, 17.8.2017 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

- (3) Настоящият регламент е част от изпълнението на ангажиментите на Съюза съгласно Парижкото споразумение ⁽¹⁾, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК). Парижкото споразумение беше сключено от името на Съюза на 5 октомври 2016 г. с Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета ⁽²⁾. Ангажиментът на Съюза за намаляване на емисиите в цялата икономика е изложен в планирания национално определен принос, представен с оглед на Парижкото споразумение от Съюза и неговите държави членки на секретариата на РКООНИК на 6 март 2015 г. Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г. Съюзът следва да продължи да намалява емисиите си на парникови газове и да увеличава поглъщанията в съответствие с Парижкото споразумение.
- (4) Парижкото споразумение определя, *inter alia*, дългосрочна цел в съответствие с целта да се ограничи повишаването на температурата в световен мащаб твърдо под 2 °C над равнищата от преиндустриалния период, както и да се продължат усилията то да се задържи до 1,5 °C над преиндустриалните равнища. Горите, земеделските земи и влажните зони ще играят централна роля за постигането на тази цел. В Парижкото споразумение страните признават и основния приоритет — гарантирането на продоволствената сигурност и премахването на глада в контекста на устойчивото развитие и усилията за изкореняване на бедността, както и особената уязвимост на системите за производство на храни към неблагоприятното въздействие от изменението на климата, при същевременно насърчаване на устойчивостта спрямо изменението на климата и развитието при ниски емисии на парникови газове по начин, който да не застрашава производството на храни. За да се постигнат целите на Парижкото споразумение, страните следва да увеличат колективните си усилия. Страните следва да подготвят, обявят и поддържат последователни национално определени приноси. Парижкото споразумение заменя подхода, възприет в рамките на Протокола от Киото от 1997 г., чието действие няма да продължи след 2020 г. Парижкото споразумение също така приканва за баланс между антропогенните емисии по източници и по поглъщания от поглъщители на парникови газове през втората половина на този век, и приканва страните да предприемат действия за съхраняване и увеличаване, по целесъобразност, на поглъщителите и резервоарите на парникови газове, включително горите.
- (5) Секторът „Земеползване, промени в земеползването и горско стопанство“ (ЗПЗГ) има потенциал да осигурява дългосрочни ползи за климата, а оттук и да допринася за постигането на целите на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове, както и на дългосрочните цели на Парижкото споразумение в областта на климата. Освен това секторът на ЗПЗГ осигурява биоматериали, които могат да заместят изкопаемите материали или материалите с висок въглероден интензитет и поради това играе важна роля в прехода към икономика с ниски равнища на емисии на парникови газове. Тъй като поглъщанията чрез ЗПЗГ са обратими, те следва да се разглеждат като отделен стълб в рамката за политиката на Съюза в областта на климата.
- (6) В заключенията на Европейския съвет от 23—24 октомври 2014 г. се заявява, че следва да се вземат под внимание многобройните цели на сектора на селското стопанство и земеползването с техния по-малък потенциал за смекчаване на последиците от изменението на климата, както и необходимостта да се осигури съгласуваност между целите на Съюза за продоволствената сигурност и изменението на климата. Европейският съвет прикани Комисията да проучи най-подходящите средства за насърчаване на устойчивото интензифициране на производството на храни, като същевременно се оптимизира приносът на сектора за намаляване и улавяне на парниковите газове, включително чрез залесяване, както и да въведе политика за включване на ЗПЗГ в рамката за намаляване на парниковите газове до 2030 г., веднага щом техническите условия го позволят, и във всички случаи преди 2020 г.
- (7) Практиките на устойчиво управление в сектора на ЗПЗГ могат да допринесат за смекчаване на последиците от изменението на климата по различни начини, по-специално чрез намаляване на емисиите, както и чрез запазване и увеличаване на поглъщителите и въглеродните запаси. За да бъдат ефективни мерките, насочени по-конкретно към увеличаване на улавянето на въглерод, от решаващо значение е дългосрочната стабилност и приспособяемост на въглеродните депа. В допълнение, практиките на устойчиво управление могат да поддържат производителността, капацитета за възстановяване и жизнеността на сектора на ЗПЗГ и по този начин насърчават икономическото и социалното развитие, като същевременно се намаляват въглеродният и екологичният отпечатък на сектора.
- (8) Развитието на устойчиви и новаторски практики и технологии, включително в агроекологията и агроселскостопанството, може да повиши ролята на сектора на ЗПЗГ за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към тях, както и за подобряване на производителността и устойчивостта на този сектор. Тъй като секторът на ЗПЗГ се характеризира с дълги срокове на възвръщаемост, дългосрочните стратегии са важни за увеличаването на финансирането на изследванията с оглед на развитието на устойчиви и новаторски практики и технологии и инвестирането в тях. Инвестициите в превантивни действия, например практики на устойчиво управление, могат да намалят рисковете, свързани с естествени смущения.

⁽¹⁾ ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 1).

- (9) В заключенията си от 22—23 юни 2017 г. Европейският съвет отново потвърди ангажираността на Съюза и неговите държави членки с Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, чиято цел, *inter alia*, е да се гарантира устойчиво управление на горите.
- (10) Важно е да се предприемат действия за намаляване на обезлесяването и влошаването на състоянието на горите и за насърчаване на устойчивото управление на горите в развиващите се страни. Във връзка с това в заключенията си от 21 октомври 2009 г. и 14 октомври 2010 г. Съветът припомни целите на Съюза за намаляване на общото обезлесяване на тропическите гори до 2020 г. най-малко с 50 % спрямо сегашните равнища и за прекратяване на глобалната загуба на горско покритие най-късно до 2030 г.
- (11) Решение № 529/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ определи правила за отчитане, приложими за емисиите и поглъщанията от сектора на ЗПЗГС, и по този начин допринесе за разработването на политика, която доведе до включването на сектора на ЗПЗГС в поетия от Съюза ангажимент за намаляване на емисиите. Настоящият регламент следва да се основава на съществуващите правила за отчитане, като ги актуализира и подобри за периода 2021—2030 г. В него следва да бъдат определени задълженията на държавите членки при прилагането на тези правила за отчитане, като от държавите членки следва да се изисква да гарантират, че като цяло секторът на ЗПЗГС не генерира нетни емисии и допринася за целта за увеличаване на поглъщителите в дългосрочен план. Решението не следва да определя каквито и да е задължения за отчитане или докладване за частни субекти, в това число земеделски и горски стопани.
- (12) Секторът на ЗПЗГС, включително земеделските земи, оказва пряко и значително въздействие върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги. Поради тази причина, важна цел за политиките, засягащи този сектор, е да се гарантира, че е налице съгласуваност с целите на стратегията на Съюза за биологичното разнообразие. Следва да се предприемат действия за изпълнение и подкрепа на дейности в този сектор, свързани както със смекчаването на последиците от изменението на климата, така и с адаптирането към тях. Следва също така да се осигури съгласуваност между общата селскостопанска политика и настоящия регламент. Всички сектори трябва да дадат своя справедлив дял по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове.
- (13) Влажните зони са ефективни екосистеми за съхраняването на въглерод. Следователно защитата и възстановяването на влажните зони би могло да доведе до намаляване на емисиите на парникови газове в сектора на ЗПЗГС. В този контекст следва да се вземе предвид усъвършенстването на ръководствата на Междуправителствения комитет по изменение на климата („МКИК“) от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове относно влажните зони.
- (14) За да се осигури приносът на сектора на ЗПЗГС за постигането на целите на Съюза за намаляване на емисиите с най-малко 40 % и за дългосрочната цел на Парижкото споразумение, е необходима солидна система за отчитане. С цел да се получат точни отчети за емисиите и поглъщанията в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. („ръководствата на МКИК“) следва да се използват ежегодно докладваните стойности съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ за категориите земеползване и преобразуването между категориите земеползване, като по този начин се рационализират използваните подходи съгласно РКООНИК и Протокола от Киото. Земята, която се преобразува в друга категория земеползване, следва да се счита в преход към тази категория за посочения в ръководствата на МКИК период от 20 години. Държавите членки следва да могат да се отклоняват от този посочен период единствено за залесени площи и само при ограничени обстоятелства, обосновани според ръководствата на МКИК. Промените в ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение, следва да бъдат отразени, по целесъобразност, в изискванията за докладване съгласно настоящия регламент.
- (15) В международно приетите ръководства на МКИК се посочва, че емисиите от изгарянето на биомаса могат да бъдат отчетени като нулеви в енергийния сектор, при условие че тези емисии са отчетени в сектора на ЗПЗГС. В Съюза емисиите от изгарянето на биомаса се отчитат понастоящем като нулеви съгласно член 38 от Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията ⁽³⁾ и разпоредбите, включени в Регламент (ЕС) № 525/2013, поради което единственият начин да се осигури съответствие с ръководствата на МКИК е тези емисии да бъдат отразени прецизно в настоящия регламент.

⁽¹⁾ Решение № 529/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, дължащи се на дейности във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство и относно информация за действията, свързани с тези дейности (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 80).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 г. относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 12.7.2012 г., стр. 30).

- (16) Емисиите и поглъщанията от горски площи зависят от редица природни фактори, динамични характеристики, свързани с възрастта на горите, както и от минали и настоящи практики на управление, които се различават значително между държавите членки. Използването на базова година няма да е в състояние да отрази тези фактори и произтичащите от тях циклични въздействия върху емисиите и поглъщанията или варирането през отделните години на емисиите и поглъщанията. Съответните правила за отчитане вместо това следва да предвиждат използването на референтни нива, така че да се изключи въздействието от природните дадености и специфичните за държавата характеристики. Референтните нива за горите следва да отчитат всяка небалансирана възрастова структура на горите и следва да не ограничават ненужно интензивността на бъдещото управление на горите, така че дългосрочните поглъщатели на въглерод да бъдат запазени и увеличени. Като се има предвид историческата ситуация на Хърватия, нейното референтно ниво за горите може да отчита и окупацията на нейната територия и военните и следвоенните обстоятелства, които оказваха влияние върху управлението на горите през референтния период. Съответните правила за отчитане вземат под внимание и принципите за устойчиво управление на горите, както са приети на Министерските конференции за защита на горите в Европа („Forest Europe“).
- (17) Държавите членки следва да предоставят на Комисията националните отчетни планове за горите, включително референтните нива за горите. При липсата на международен преглед съгласно РКООНИК или Протокола от Киото, следва да се създаде процедура за преглед, за да се осигури прозрачност и да се подобри качеството на отчитането в категорията „управлявана горска площ“.
- (18) Когато Комисията прави оценка на националните отчетни планове за горите, включително предложените в тях референтни нива за горите, тя следва да се основава на добрите практики и опита от експертните прегледи съгласно РКООНИК, включително по отношение на участието на експерти от държавите членки. Комисията следва да гарантира, че експерти от държавите членки участват в техническата оценка дали предложените референтни нива за горите са определени в съответствие с критериите и изискванията, посочени в настоящия регламент. Резултатите от техническата оценка следва да се предават за сведение на Постоянния комитет по горите, създаден с Решение 89/367/ЕИО на Съвета⁽¹⁾. Комисията следва също така да се консултира със заинтересованите страни и гражданското общество. Националните отчетни планове за горите следва да са обществено достъпни съгласно приложимото законодателство.
- (19) Увеличеното устойчиво използване на продукти от добита дървесина може значително да ограничи емисиите чрез ефекта на заместване и да увеличи поглъщанията на парникови газове от атмосферата. Правилата за отчитане следва да гарантират, че държавите членки отразяват точно и прозрачно в техните ЗПЗГС отчети промените, когато има такива, във въглеродното депо на продуктите от добита дървесина с оглед да се признае и стимулира повишеното използване на продукти от добита дървесина с дълъг жизнен цикъл. Комисията следва да предостави насоки по въпроси, свързани с методологията относно отчитането за продукти от добита дървесина.
- (20) Естествените смущения, например пожари, нашествия на насекоми, болести, екстремни метеорологични събития и геоложки смущения, които са извън контрола на държавата членка и на практика не са повлияни от нея, могат да доведат до емисии от сектора на ЗПЗГС с временен характер или могат да обърнат ефекта от предишни поглъщания. Тъй като такова обърщане на ефекта може да се получи и в резултат на управленски решения, като например решения за дърводобив или залесяване, с настоящия регламент следва да се гарантира, че причинените от човека обратни ефекти от поглъщанията са винаги точно отразени в отчетите за ЗПЗГС. Освен това, с настоящия регламент следва да се даде ограничена възможност на държавите членки да изключват от своите отчети за ЗПЗГС емисиите, дължащи се на смущения извън техния контрол. При все това начинът, по който държавите членки прилагат тези разпоредби, следва да не води до необосновано занижено отчитане.
- (21) В зависимост от националните предпочитания държавите членки следва да могат да избират подходящи национални политики за изпълнение на своите ангажменти в сектора на ЗПЗГС, включително възможността за балансиране на емисиите от една категория земеползване с поглъщанията от друга категория земеползване. Те следва също така да могат да сумират нетните поглъщания в периода 2021—2030 г. Прехвърлянията на други държави членки следва да продължи да бъде на разположение като допълнителна възможност и държавите членки следва да могат да използват годишните квоти за емисии, установени съгласно Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, за постигане на съответствие съгласно настоящия регламент. Използването на възможностите за гъвкавост, посочени в настоящия регламент, няма да застраши цялостното равнище на амбиция на целите на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове.

(1) Решение 89/367/ЕИО на Съвета от 29 май 1989 г. относно учредяване на Постоянен комитет по горите (ОВ L 165, 15.6.1989 г., стр. 14).

(2) Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (вж. страница 26 от настоящия брой на Официален вестник).

- (22) Горите, управлявани по устойчив начин, обикновено са поглътители, което допринася за смекчаване на последиците от изменението на климата. През референтния период 2000—2009 г. докладваните средни поглъщания по поглъщатели от горска площ възлизат на 372 милиона тона CO₂ еквивалент годишно за Съюза като цяло. Държавите членки следва да гарантират, че поглъщателите и резервоарите, включително горите, са съхранени и, ако е целесъобразно, увеличени, с оглед на постигането на целта на Парижкото споразумение и изпълнението на амбициозните цели за намаляване на емисиите на парникови газове на Съюза до 2050 г.
- (23) Поглъщанията от управлявани горски площи следва да бъдат отчитани въз основа на ориентирано към бъдещето референтно ниво за горите. Прогнозираните бъдещи поглъщания от поглъщатели следва да се основават на екстраполация на практиките при управлението на горите и интензивитета за даден референтен период. Намаляването на даден поглъщател, свързано с референтното ниво, следва да се отчита като емисии. Специфичните национални условия и практики, например по-ниската интензивност на дърводобива в сравнение с обичайната или стареенето на горите по време на референтния период, следва да се вземат предвид.
- (24) На държавите членки следва да се предостави известна гъвкавост временно да увеличават интензивността на дърводобива в съответствие с практиките за устойчиво управление на горите, които са в съответствие с целта, посочена в Парижкото споразумение, при условие че в рамките на Съюза общите емисии не надхвърлят общите поглъщания в сектора на ЗПЗГС. Съгласно такава възможност за гъвкавост на всички държави членки следва да бъде предоставена компенсация с основен размер, изчислен въз основа на фактор, който се изразява като процент от докладваните от тях поглъщатели в периода 2000—2009 г., като компенсация за отчетените от тях емисии от управлявани горски площи. Следва да се гарантира, че държавите членки могат да бъдат компенсирани само до равнището, на което техните гори престават да бъдат поглъщатели.
- (25) Държавите членки с много голямо горско покритие в сравнение със средното за Съюза и по-специално по-малките държави членки с много голямо горско покритие зависят повече от други държави членки от управляваните горски площи, за да балансират емисиите в други отчетни категории площи и поради това биха били засегнати в по-голяма степен и биха имали ограничен потенциал за увеличаване на горското си покритие. Поради това компенсационният фактор следва да бъде увеличен въз основа на горското покритие и земната площ, така че държавите членки с много малка земна площ и много голямо горско покритие в сравнение със средното за Съюза да получат най-голям компенсационен фактор за референтния период.
- (26) В заключенията си от 9 март 2012 г. Съветът взе под внимание особеностите на гъсто залесените страни. Тези особености засягат най-вече ограничените възможности за постигане на баланс между емисиите и поглъщанията. Като се има предвид, че е най-гъсто залесената държава членка и предвид нейните специфични географски характеристики, Финландия среща особени трудности в това отношение. Следователно на Финландия следва да се предостави ограничена допълнителна компенсация.
- (27) За целите на наблюдението на напредъка на държавите членки при изпълнението на техните ангажменти съгласно настоящия регламент и за да се гарантира, че информацията относно емисиите и поглъщанията е прозрачна, точна, последователна, пълна и съпоставима, държавите членки следва да предоставят на Комисията съответните данни от инвентаризациите на парникови газове в съответствие с Регламент (ЕС) № 525/2013 и прилагането на проверките съгласно настоящия регламент следва да отчете тези данни. Ако дадена държава членка възнамерява да приложи възможността за гъвкавост по отношение на управлявани горски площи, посочена в настоящия регламент, тя следва да включи в доклада за съответствието размера на компенсацията, която възнамерява да използва.
- (28) Европейската агенция за околна среда следва да съдейства на Комисията, по целесъобразност и в съответствие с годишната работна програма на агенцията, по отношение на системата за годишно докладване на емисиите и поглъщанията на парникови газове, оценката на информацията относно политики, мерки и национални прогнози, оценката на планираните допълнителни политики и мерки, и проверките на съответствието, извършвани от Комисията съгласно настоящия регламент.
- (29) С цел да се осигури правилното отчитане на трансакции съгласно настоящия регламент, включително използването на възможности за гъвкавост и проследяване на съответствието, както и за да се стимулира повишеното използване на продукти от добита дървесина с дълъг жизнен цикъл, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с техническото адаптиране на определенията, включително минималните стойности за определението за горите, списъците на парникови газове и въглеродни депа, определящи референтните нива за горите за държавите членки за периода съответно от 2021 до 2025 г. и от 2026 до 2030 г., добавянето на нови категории продукти от добита дървесина, преразглеждането на методиката и изискванията за информация по отношение на естествените смущения, което да отрази промените в ръководствата на МКИК, и отчитането на трансакции посредством регистъра на Съюза. Необходимите разпоредби относно отчитането на трансакциите следва да се съдържат в един-единствен инструмент,

обединяващ на едно място разпоредбите относно отчетността, съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013, Регламент (ЕС) 2018/842, настоящия регламент и Директива 2003/87/ЕО. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуйнституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (30) Като част от редовното докладване съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 Комисията следва също да изготви оценка на резултатите от диалога за улесняване през 2018 г. съгласно РКООНИК („диалога Таланоа“). Настоящият регламент следва да бъде преразгледан през 2024 г. и на всеки пет години след това, с цел да се оцени цялостното му функциониране. При прегледа следва да се вземат предвид резултатите от диалога Таланоа и глобалния преглед съгласно Парижкото споразумение. Рамката за периода след 2030 г. следва да бъде в съответствие с дългосрочните цели и ангажиментите, поети в рамките на Парижкото споразумение.
- (31) С цел да се осигурят наличието на ефикасни, прозрачни и ефективни по отношение на разходите докладване и проверка на емисиите и поглъщанията на парникови газове, както и докладване на каквато и да е друга информация, необходима за оценката на спазването на ангажиментите, поети от държавите членки в Регламент (ЕС) № 525/2013, следва да бъдат включени изисквания за докладване.
- (32) С цел да се улесни събирането на данни и подобряването на методиката, земеползването следва да се инвентаризира и докладва, като се използва географско реперирание на всяка земна площ, съответстващо на националните системи и системата на Съюза за събиране на данни. За събирането на данни следва да се използват по най-добрия начин съществуващите програми и проучвания на Съюза и държавите членки, включително рамковото изследване на земеползването/земното покритие (LUCAS), Европейската програма за наблюдение на Земята „Коперник“ и европейската система за спътникова навигация „Галилео“. Управлението на данните, включително споделянето на данни при докладване, за повторно използване и за разпространение, следва да съответства на изискванията, предвидени в Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (33) Регламент (ЕС) № 525/2013 следва да бъде съответно изменен.
- (34) Решение № 529/2013/ЕС следва да продължи да се прилага по отношение на задълженията за отчитане и докладване за отчетния период от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2020 г. За отчетните периоди от 1 януари 2021 г. следва да се прилага настоящият регламент.
- (35) Решение № 529/2013/ЕС следва да бъде съответно изменено.
- (36) Доколкото целите на настоящия регламент, по-специално за определяне на ангажиментите на държавите членки относно сектора на ЗПЗГС, които допринасят за постигане на целите на Парижкото споразумение и за изпълнение на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове за периода 2021—2030 г., не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради техния мащаб и въздействие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент определя ангажиментите на държавите членки относно сектора на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство („ЗПЗГС“), които допринасят за постигането на целите на Парижкото споразумение и изпълнението на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове в периода 2021—2030 г. Настоящият регламент определя също и правилата за отчитане на емисиите и поглъщанията от ЗПЗГС, и за проверка на спазването от страна на държавите членки на тези поети задължения.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) (ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1).

Член 2**Обхват**

1. Настоящият регламент се прилага за емисиите и поглъщанията на парникови газове, изброени в приложение I раздел А към него, както са докладвани съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 525/2013, и които възникват в някоя от следните отчетни категории площи на териториите на държавите членки:

а) през периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г.:

i) „залесена площ“: земеползване, докладвано като обработваема площ, пасища, влажни зони, населени места или други площи, които са преобразувани в горска площ;

ii) „обезлесена площ“: земеползване, докладвано като горска площ, преобразувана в обработваема площ, пасища, влажни зони, населени места или други площи;

iii) „управлявана обработваема площ“: земеползване, докладвано като:

— обработваема площ, запазваща се като обработваема площ,

— пасище, влажна зона, населено място, друга площ, които са преобразувани в обработваема площ, или

— обработваема площ, преобразувана във влажна зона, населено място или друга площ;

iv) „управлявано пасище“: земеползване, докладвано като:

— пасище, запазващо се като пасище,

— обработваема площ, влажна зона, населено място, или друга площ, които са преобразувани в пасище, или

— пасище, преобразувано във влажна зона, населено място или друга площ,

v) „управлявана горска площ“: земеползване, докладвано като горска площ, запазваща се като горска площ;

б) считано от 2026 г., „управлявана влажна зона“: земеползване, докладвано като:

— влажна зона, запазваща се като влажна зона,

— населено място, или друга площ, преобразувана във влажна зона, или

— влажна зона, преобразувана в населено място или друга площ.

2. В периода 2021—2025 г. дадена държава членка може да включи в обхвата на своя ангажимент по член 4 от настоящия регламент емисии и поглъщания на парникови газове, изброени в приложение I, раздел А от настоящия регламент, докладвани съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 525/2013, и които възникват на нейна територия в отчетната категория площ на управлявана влажна зона. Настоящият регламент се прилага и за тези емисии и поглъщания, включени от дадена държава членка.

3. Когато дадена държава членка възнамерява, съгласно параграф 2, да включи управляваните влажни зони в обхвата на своя ангажимент, тя уведомява Комисията за това до 31 декември 2020 г.

4. Ако е необходимо предвид опита, придобит при прилагането на усъвършенстването на ръководствата на МКИК, Комисията може да направи предложение за отлагане на задължителното отчитане за управляваните влажни зони за допълнителен период от пет години.

Член 3**Определения**

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „поглътител“ означава всеки процес, дейност или механизъм, при който от атмосферата се отстранява парников газ, аерозол или прекурсор на парников газ;

- 2) „източник“ означава всеки процес, дейност или механизъм, при който в атмосферата се отделя парников газ, аерозол или прекурсор на парников газ;
- 3) „въглеродно депо“ означава част или цялостна биогеохимична даденост или система на територията на дадена държава членка, в която се натрупва въглерод, въглеродосъдържащ прекурсор на парников газ или въглеродосъдържащ парников газ;
- 4) „въглероден запас“ означава масата на въглерода, съхранена в дадено въглеродно депо;
- 5) „продукт от добита дървесина“ означава всеки продукт от дърводобива, който е напуснал съответния дърводобивен обект;
- 6) „гора“ означава площ от земя, определена от минималните стойности за размер на площ, за покритие от дървесни корони или еквивалентна гъстота на дърветата, и за потенциална височина на дърветата в зряла възраст на мястото им на растеж, както е определено за всяка държава членка в приложение II. Тя включва площи, покрити с дървета, включително групи от растящи млади естествени дървета или насаждения, които все още трябва да достигнат минималните стойности за покритие от дървесните корони или еквивалентна гъстота на дърветата или минималната височина на дърветата, както е определено в приложение II, включително всяка площ, която по принцип представлява част от горската площ, но на която временно няма дървета в резултат на човешка намеса, като например дърводобив, или в резултат на естествени причини, но за която може да се очаква, че отново ще се превърне в гора;
- 7) „референтно ниво за горите“ означава прогнозна стойност, изразена в тонове CO₂ еквивалент годишно, на средните годишни нетни емисии или поглъщания, дължащи се на управлявани горски площи на територията на държава членка за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. въз основа на критериите, определени в настоящия регламент;
- 8) „период на полуотделяне на въглерода“ означава броят години, необходими за намаляването на количеството въглерод, съдържало се в определена категория продукти от добита дървесина, до половината от първоначалната му стойност;
- 9) „естествени смущения“ означава всички неантропогенни събития или обстоятелства, които причиняват значителни емисии в гори, чието настъпване е извън контрола на съответната държава членка, и чийто ефект върху емисиите държавата членка обективно няма възможност да ограничи значително, дори и след тяхната поява;
- 10) „незабавно окисление“ означава метод на отчитане, при който се приема, че отделянето в атмосферата на цялото количество въглерод, натрупано в продуктите от добита дървесина, става в момента на дърводобива.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 16, да изменя или заличава определенията, съдържащи се в параграф 1 от настоящия член, или да добавя нови определения в него с цел адаптиране на посочения параграф към научното развитие или техническия прогрес и осигуряване на съгласуваност между тези определения и евентуалните промени на съответните определения в ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение.

Член 4

Ангажименти

Всяка държава членка, като вземе предвид възможностите за гъвкавост, предвидени в членове 12 и 13, гарантира, че за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. емисиите не надхвърлят поглъщанията, изчислени като сбора на общите емисии и на общите поглъщания на нейна територия общо във всички отчетни категории площи, посочени в член 2, като отчитането се извършва в съответствие с настоящия регламент.

Член 5

Общи правила за отчитане

1. Всяка държава членка изготвя и води отчети, които точно отразяват емисиите и поглъщанията, дължащи се на отчетните категории площи, посочени в член 2. Държавите членки гарантират, че техните отчети и другите данни, предоставени съгласно настоящия регламент, са точни, пълни, последователни, сравними и прозрачни. Държавите членки отбелязват емисиите с положителен знак (+), а поглъщанията — с отрицателен знак (-).

2. Държавите членки предотвратяват всякакво двойно отчитане на емисии или поглъщания, по-специално като гарантират, че емисиите и поглъщанията не се отчитат в повече от една отчетна категория земя.
3. Когато земеползването е преобразувано, 20 години след датата на посоченото преобразуване, държавите членки променят категоризацията на горска площ, обработваема площ, пасище, влажна зона, населено място и друга площ от такава площ, преобразувана в друг вид площ, в такава площ, запазваща се като площ от същия вид.
4. Държавите членки включват в отчетите си за всяка отчетна категория площ всяка промяна на запасите от въглерод във въглеродните депа, изброени в приложение I, раздел Б. Държавите членки могат да изберат да не включват в своите отчети промените в запасите на въглерод за въглеродните депа при условие че въглеродните депа не са източници. Тази възможност да не се включват в отчетите промените в запасите на въглерод, не се прилага обаче по отношение на въглеродни депа от надземната биомаса, изсъхналата дървесина и продуктите от добита дървесина в отчетната категория площ на управляваните горски площи.
5. Държавите членки водят пълна и точна документация за всички данни, използвани при изготвянето на техните отчети.
6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 16, за да изменя приложение I с цел да бъдат отразени промените в ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКОНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение.

Член 6

Отчитане във връзка със залесена площ и обезлесена площ

1. Държавите членки отчитат емисиите и поглъщанията, дължащи се на залесени площи и обезлесени площи, като общи емисии и общи поглъщания за всяка от годините в периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г.
2. Чрез дерогация от член 5, параграф 3, когато земеползването е преобразувано от обработваема площ, пасище, влажна зона, населено място или друга площ в горска площ, държава членка може да промени категорията на такава площ от „площ, преобразувана в горска площ“ в категорията „горска площ, запазваща се като горска площ“, 30 години след датата на преобразуване, ако това е надлежно обосновано въз основа на ръководствата на МКИК.
3. При изчисляването на емисиите и поглъщанията, дължащи се на залесена площ и обезлесена площ всяка държава членка определя горската площ, като използва параметрите, посочени в приложение II.

Член 7

Отчитане за управлявани обработваеми площи, управлявани пасища и управлявани влажни зони

1. Всяка държава членка отчита емисиите и поглъщанията, дължащи се на управлявани обработваеми площи, изчислени, като от емисиите и поглъщанията в периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. се извади петкратната стойност на средните годишни емисии и поглъщания на държавата членка, дължащи се на управлявани обработваеми площи в базовия период 2005—2009 г.
2. Всяка държава членка отчита емисиите и поглъщанията, дължащи се на управлявани пасища, изчислени, като от емисиите и поглъщанията в периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. се извади петкратната стойност на средните годишни емисии и поглъщания на държавата членка, дължащи се на управлявани пасища в базовия период 2005—2009 г.
3. В периода 2021—2025 г. всяка държава членка, която, в съответствие с член 2, параграф 2, включва управлявани влажни зони в обхвата на ангажиментите си, а в периода 2026—2030 г.— всички държави членки, отчитат емисиите и поглъщанията, дължащи се на управлявани влажни зони, изчислени, като от емисиите и поглъщанията в съответните периоди се извади петкратната стойност на средните годишни емисии и поглъщания на държавата членка, дължащи се на управлявани влажни зони в базовия период 2005—2009 г.

4. В периода 2021—2025 г. държавите членки, които, в съответствие с член 2, параграф 2, са избрали да не включат управляваните влажни зони в обхвата на ангажиментите си, въпреки това докладват на Комисията за емисиите и поглъщанията от земеползване, докладвано като:

- а) влажна зона, запазваща се като влажна зона,
- б) населено място, или друга площ, преобразувана във влажна зона, или
- в) влажна зона, преобразувана в населено място или друга площ.

Член 8

Отчитане за управлявани горски площи

1. Всяка държава членка отчита емисиите и поглъщанията, дължащи се на управлявани горски площи, изчислени, като от емисиите и поглъщанията в периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. се извади петкратната стойност на референтното ниво за горите на съответната държава членка.

2. Когато резултатът от изчислението, посочено в параграф 1 от настоящия член, е отрицателен по отношение на референтното ниво за горите на дадена държава членка, съответната държава членка включва в отчетите си за управлявани горски площи общи нетни поглъщания в размер на не повече от равностойността на 3,5 % от емисиите на тази държава членка през нейната базова година или период, както е посочено в приложение III, умножено по пет. Нетните поглъщания от въглеродното депо на изсъхнала дървесина и на продукти от добита дървесина, с изключение на категорията „хартия“, както е посочено в член 9, параграф 1, буква а), в отчетната категория площ на управляваните горски площи, не са обект на това ограничение.

3. Държавите членки представят на Комисията своите национални отчетни планове за горите, включващи предложено референтно ниво за горите, до 31 декември 2018 г. за периода 2021—2025 г. и до 30 юни 2023 г. за периода 2026—2030 г. Националният отчетен план за горите съдържа всички елементи, изброени в приложение IV, раздел Б и се публикува, включително в интернет.

4. Държавите членки определят своето референтно ниво за горите въз основа на критериите, посочени в приложение IV, раздел А. За Хърватия, нейното референтно ниво за горите може да отчита в допълнение към критериите, посочени в приложение IV, раздел А, и окупацията на нейната територия и военните и следвоенните обстоятелства, които оказаха влияние върху управлението на горите през референтния период.

5. Референтното ниво за горите се основава на запазването на устойчивите практики на управление на горите, както са документираны в периода 2000—2009 г. по отношение на динамичните характеристики на горите, свързани с възрастта, в националните гори, като се използват най-добрите налични данни.

Референтните нива за горите, определени в съответствие с първа алинея, отчитат бъдещото въздействие на динамичните характеристики на горите, свързани с възрастта, за да не се ограничава необосновано интензивността на управление на горите като основен елемент на практиката на устойчиво управление на горите, с цел поддържане или увеличаване на дългосрочните погълтители на въглерод.

Държавите членки доказват съгласуваност между методите и данните, използвани за определяне на предложеното референтно ниво за горите в националния отчетен план за горите, и тези, използвани при докладването за управляваните горски площи.

6. Комисията, след консултации с експерти, назначени от държавите членки, извършва техническа оценка на националните отчетни планове за горите, представени от държавите членки в съответствие с параграф 3 от настоящия член, с оглед да се направи оценка на степента, в която предложените референтни нива за горите са били определени в съответствие с принципите и изискванията, посочени в параграфи 4 и 5 от настоящия член и в член 5, параграф 1. Освен това Комисията се консултира със заинтересованите страни и гражданското общество. Комисията публикува обобщение на извършената работа, включително становищата, изразени от експертите, които са назначени от държавите членки, както и заключенията от тях.

Комисията отправя, когато е необходимо, технически препоръки към държавите членки, които отразяват заключенията от техническата оценка, с цел улесняване на техническия преглед на предложените референтни нива за горите. Комисията публикува тези технически препоръки.

7. При необходимост, въз основа на техническите оценки и, когато е приложимо, на техническите препоръки, държавите членки съобщават на Комисията своите преразгледани предложения за референтни нива за горите до 31 декември 2019 г. за периода 2021—2025 г. и до 30 юни 2024 г. за периода 2026—2030 г. Комисията публикува предложените референтни нива за горите, съобщени от държавите членки.

8. Въз основа на предложените референтни нива за горите, представени от държавите членки, на техническата оценка, извършена съгласно параграф 6 от настоящия член и, когато е приложимо, на преразгледаното предложение за референтно ниво за горите, представено съгласно параграф 7 от настоящия член, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 16 за изменение на приложение IV с оглед определяне на референтните нива за горите, които да се прилагат от държавите членки за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г.

9. Ако дадена държава членка не представи своето референтно ниво за горите на Комисията до датите, посочени в параграф 3 от настоящия член, и, където е приложимо, параграф 7 от настоящия член, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 16 за изменение на приложение IV с оглед определяне на референтното ниво за горите, което да се прилага от посочената държава членка за периода 2021—2025 г. или за 2026—2030 г., въз основа на евентуалните технически оценки, извършени съгласно параграф 6 от настоящия член.

10. Делегираните актове, посочени в параграфи 8 и 9, се приемат до 31 октомври 2020 г. за периода 2021—2025 г. и до 30 април 2025 г. за периода 2026—2030 г.

11. С цел да се осигури съгласуваност, както е посочено в параграф 5 от настоящия член, при необходимост държавите членки представят на Комисията технически корекции, които не изискват изменения на делегираните актове, приети съгласно параграф 8 или 9 от настоящия член, най-късно до датите, посочени в член 14, параграф 1.

Член 9

Отчитане във връзка с продукти от добита дървесина

1. В отчетите, предоставени съгласно член 6, параграф 1 и член 8, параграф 1, свързани с продуктите от добита дървесина, държавите членки отразяват емисиите и поглъщанията, които се дължат на промени във въглеродното депо на продуктите от добита дървесина, попадащи в следните категории, като използват функцията на разлагане от първи порядък, методиките и приетите по подразбиране периоди на полуотделяне на въглерода, посочени в приложение V:

а) хартия;

б) дървени плоскости;

в) нарязана дървесина.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 16, с цел да измени параграф 1 от настоящия член и приложение V чрез добавяне на нови категории продукти от добита дървесина, които улавят въглерод, въз основа на ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение, и които осигуряват екологосъобразност.

3. Държавите членки могат да определят продукти от материали на основата на дървесина, включително кори, които попадат в рамките на съществуващите и нови категории, посочени съответно в параграфи 1 и 2, въз основа на ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение, при условие че наличните данни са прозрачни и подлежащи на проверка.

Член 10

Отчитане във връзка с естествени смущения

1. В края на всеки от периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. държавите членки могат да изключат от своите отчети за залесени площи и управлявани горски площи емисиите на парникови газове, дължащи се на естествени смущения, които надхвърлят средните емисии, причинени от естествени смущения за периода от 2001—2020 г., с изключение на големите статистически отклонения („фоново ниво“). Това фоново ниво се изчислява в съответствие с разпоредбите на настоящия член и приложение VI.

2. Когато държава членка прилага параграф 1, тя:
 - а) предоставя на Комисията информация за фоновото ниво за отчетните категории площи, определени в параграф 1, и за данните и методиките, използвани в съответствие с приложение VI; и
 - б) изключва до 2030 г. от отчитането всички последващи поглъщания, свързани със земя, засегната от естествени смущения.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 16, за да изменя приложение VI с цел преразглеждане на методиката и изискванията за информация в това приложение, така че да бъдат отразени промените в ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение.

Член 11

Възможности за гъвкавост

1. Дадена държава членка може да използва:
 - а) общите възможности за гъвкавост по член 12; и
 - б) за да спазва ангажимента по член 4, възможността за гъвкавост за управлявани горски площи по член 13.
2. Ако дадена държава членка не е в съответствие с изискванията за мониторинг, определени в член 7, параграф 1, буква га) от Регламент (ЕС) № 525/2013, централният администратор, определен съгласно член 20 от Директива 2003/87/ЕО („централният администратор“), временно забранява на тази държава членка да прехвърля или натрупва емисии съгласно член 12, параграфи 2 и 3 от настоящия регламент или да използва възможността за гъвкавост на управляваната горска площ съгласно член 13 от настоящия регламент.

Член 12

Общи възможности за гъвкавост

1. Когато общите емисии надвишават общите поглъщания в дадена държава членка и тази държава членка е решила да използва възможностите си за гъвкавост, и е поискала да заличи годишни квоти емисии по силата на Регламент (ЕС) 2018/842, заличеното количество на разпределени емисии се взема предвид по отношение на съответствието с поетия от държавата членка ангажимент съгласно член 4 от настоящия регламент.
2. Доколкото общото количество на поглъщанията надвишава общите емисии в дадена държава членка, и след приспадане на евентуалните количества, взети предвид съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842, тази държава членка може да прехвърли оставащото количество на поглъщанията на друга държава членка. Прехвърленото количество се взема под внимание при оценяване на съответствието на приемащата държава членка с ангажимента, поет от нея съгласно член 4 от настоящия регламент.
3. Доколкото общото количество на поглъщанията надвишава общите емисии в дадена държава членка през периода 2021—2025 г., и след приспадане на евентуалните количества, взети предвид съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842 или прехвърлени на друга държава членка съгласно параграф 2 от настоящия член, тази държава членка може да натрупа оставащото количество на поглъщанията за периода 2026—2030 г.
4. С цел да се избегне двойното отчитане, количеството нетни поглъщания, взето предвид съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842, се изважда от количеството на тази държава членка, налично за прехвърляне на друга държава членка или за натрупване съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член.

Член 13

Възможност за гъвкавост за управляваните горски площи

1. Когато в дадена държава членка общите емисии надвишават общите поглъщания в отчетните категории площи, посочени в член 2 и отчетени съгласно настоящия регламент, тази държава членка може да използва възможността за гъвкавост, предвидена в настоящия член за управляваните горски площи, с оглед спазването на член 4.

2. Когато резултатът от изчислението по член 8, параграф 1 е положително число, съответната държава членка има право да компенсира тези емисии, при условие че:

- а) в своята стратегия, представена в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 525/2013, държавата членка е включила текущите или планираните специфични мерки за гарантиране на съхранението или, ако е целесъобразно, увеличаването на погълтителите и резервоарите от гори; и
- б) в рамките на Съюза общите емисии не надвишават общите поглъщания в отчетните категории площи, посочени в член 2 от настоящия член, за периода, за който държавата членка възнамерява да използва компенсацията. Когато преценява дали в рамките на Съюза общите емисии надвишават общите поглъщания, Комисията гарантира, че се избягва двойното отчитане от държавите членки, по-специално при използването на възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/842.

3. За размера на компенсацията съответната държава членка може да бъде компенсирана само за:

- а) поглъщания, отчетени като емисии съгласно нейното референтно ниво за горите; и
- б) до посочения в приложение VII максимален размер на компенсацията за тази държава членка за периода 2021—2030 г.

4. Финландия може да компенсира до 10 млн. тона емисии на CO₂ еквивалент, при положение че изпълнява условията, посочени в параграф 2, букви а) и б).

Член 14

Проверка за съответствие

1. До 15 март 2027 г. за периода 2021—2025 г. и до 15 март 2032 г. за периода 2026—2030 г. държавите членки представят на Комисията доклад за съответствието, съдържащ баланса на общите емисии и общите поглъщания за съответния период за всяка от отчетните категории площи, посочени в член 2, като използват правилата за отчитане, определени в настоящия регламент.

Тези доклади също съдържат, където е приложимо, подробности за намерението да се използват възможностите за гъвкавост, посочени в член 11 и свързаните с тях количества или за използването на тези възможностите за гъвкавост и свързаните с това количества.

2. Комисията извършва обстоен преглед на докладите за съответствие, предоставени съгласно параграф 1 от настоящия член за целите на оценката на съответствието с член 4.

3. През 2027 г. Комисията изготвя доклад за периода 2021—2025 г., а през 2032 г. — за периода 2026—2030 г. относно общите емисии и общите поглъщания на парникови газове в Съюза за всяка от отчетните категории площи, посочени в член 2, изчислени като от общите докладвани емисии и общите докладвани поглъщания за периода се извади петкратната стойност на докладваните средни годишни емисии и поглъщания в Съюза за периода 2000—2009 г.

4. Европейската агенция за околна среда в съответствие с годишната си работна програма подпомага Комисията за прилагането на рамката за мониторинг и привеждане, предвидени в настоящия член.

Член 15

Регистър

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 16 от настоящия регламент с цел допълването му, за да определи правилата за регистриране на количествата емисии и поглъщания за всяка отчетна категория площ във всяка държава членка и да гарантира, че отчитането, извършено във връзка с използването на възможностите за гъвкавост по силата на член 12 и член 13 от настоящия регламент, посредством регистъра на ЕС, създаден по силата на член 10 от Регламент (ЕС) № 525/2013, е точно.

2. Централният администратор извършва автоматизирана проверка на всяка трансакция съгласно настоящия регламент и при необходимост блокира трансакции, за да гарантира, че няма нередности.
3. Информацията по параграфи 1 и 2 е достъпна за обществеността.

Член 16

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 2, член 5, параграф 6, член 8, параграф 8, член 8, параграф 9, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 15, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощието не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния период. Делегирането на правомощието се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу това продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 3, параграф 2, член 5, параграф 6, член 8, параграф 8, член 9, параграф 8, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 15, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 2, член 5, параграф 6, член 8, параграф 8, член 8, параграф 9, член 9, параграф 2, член 10, параграф 3 и член 15, параграф 1, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 17

Преглед

1. Настоящият регламент се преразглежда, като се вземат предвид, *inter alia*, събитията в международен план и усилията, предприети за постигане на дългосрочните цели на Парижкото споразумение.

Въз основа на констатациите от доклада, подготвен съгласно член 14, параграф 3, и резултатите от оценката, направена в съответствие с член 13, параграф 2, буква б), Комисията, когато е целесъобразно, прави предложения, за да се гарантира, че се съблюдают целостта на общата цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г., както и приносът му за целите на Парижкото споразумение.

2. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета в рамките на шест месеца след всеки глобален преглед, договорен по силата на член 14 от Парижкото споразумение, относно действието на настоящия регламент, като включва, когато е приложимо, оценка на въздействието на възможностите за гъвкавост, посочени в член 11, както и относно приноса на настоящия регламент за общата цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г. и за приноса му за целите на Парижкото споразумение, особено по отношение на нуждата от допълнителни политики и мерки на Съюза, включително рамка за периода след 2030 г., с оглед на необходимото увеличаване на намаленията на емисиите на парникови газове и поглъщанията в Съюза и, ако е целесъобразно, прави предложения.

Член 18

Изменения на Регламент (ЕС) № 525/2013

Регламент (ЕС) № 525/2013 се изменя, както следва:

1) Член 7, параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната буква:

„га) считано от 2023 г., емисиите и поглъщанията, обхванати от член 2 от Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета (*) в съответствие с методиките, посочени в приложение IIIа към настоящия регламент;

(*) Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ L 156, 19 юни 2018 г., стр. 1).“;

б) добавя се следната алинея:

„Държавите членки могат да поискат разрешение от Комисията за дерогация от първа алинея, буква га), за да приложат методика, различна от посочената в приложение IIIа, когато изискваното подобрение на методиката не може да бъде постигнато навреме, така че да бъде взето предвид в инвентаризациите на парниковите газове за периода 2021—2030 г., или когато разходите за подобряване на методиката биха били несъразмерно високи в сравнение с ползите от прилагането на такава методика за подобряване на отчитането на емисиите и поглъщанията в резултат на слабото значение на емисиите и поглъщанията от съответните въглеродни депа. Държавите членки, които желаят да се възползват от дерогацията, подават мотивирано искане до Комисията в срок до 31 декември 2020 г., като посочват срока, до който подобрението на методиката може да бъде въведено, предложената алтернативна методика или и двете заедно, както и оценка на потенциалните въздействия върху точността на отчитането. Комисията може да изиска представянето на допълнителна информация в определен разумен срок. Ако Комисията счете, че искането е обосновано, тя предоставя дерогацията. Ако Комисията отхвърли искането, тя излага мотивите за своето решение.“

2) В член 13, параграф 1, буква в) се добавя следната подточка:

„viii) считано от 2023 г., информация за националните политики и мерки, въведени за изпълнение на задълженията им по Регламент (ЕС) 2018/841, и информация относно допълнителните национални политики и мерки, планирани с оглед ограничаване на емисиите на парникови газове или увеличаване на поглъстителите, които надхвърлят техните ангажменти по посочения регламент.“

3) В член 14, параграф 1 се вмъква следната буква:

„ба) считано от 2023 г., прогнози за общите количества парникови газове и отделни оценки за очакваните емисии и поглъщания на парникови газове, обхванати от Регламент (ЕС) 2018/841“.

4) Вмъква се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ IIIА

Методики за мониторинг и докладване, посочени в член 7, параграф 1, буква га)

Подход 3: Географски данни за преобразуването на земеползването в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

Методика от ниво 1 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

За емисиите и поглъщанията на въглеродно депо, на което се падат най-малко 25—30 % от емисиите или поглъщанията в категория източник или поглъстител, която е приоритизирана в рамките на националната система за инвентаризация на държавата членка, тъй като оценката за нея оказва значително влияние върху общата инвентаризация на държавата на парниковите газове от гледна точка на абсолютното равнище на емисиите и поглъщанията, тенденцията на емисиите и поглъщанията или неточността по отношение на емисиите и поглъщанията в категориите земеползване — най-малкото методика от ниво 2 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

Държавите членки се насърчават да прилагат методика от ниво 3 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.“

Член 19

Изменение на Решение № 529/2013/ЕС

Решение № 529/2013/ЕС се изменя както следва:

- 1) В член 3, параграф 2, първа алинея се заличава.
- 2) В член 6 параграф 4 се заличава.

Член 20

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
L. PAVLOVA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ И ВЪГЛЕРОДНИ ДЕПА

А. Парникови газове, съгласно посоченото в член 2:

- а) въглероден диоксид (CO_2);
- б) метан (CH_4);
- в) двуазотен оксид (N_2O)

Тези парникови газове се изразяват в тонове CO_2 еквивалент и се определят в съответствие с Регламент (ЕС) № 525/2013.

Б. Въглеродни депа, съгласно посоченото в член 5, параграф 4:

- а) надземна биомаса;
 - б) подземна биомаса;
 - в) паднала листна маса и клони;
 - г) изсъхнала дървесина;
 - д) органичен въглерод в почвата;
 - е) продукти от добита дървесина в отчетните категории площи на залесени площи и управлявани горски площи.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МИНИМАЛНИ СТОЙНОСТИ НА ПАРАМЕТРИТЕ ЗА РАЗМЕР НА ПЛОЩТА, ПОКРИТИЕ ОТ ДЪРВЕСНИ КОРОНИ И ВИСОЧИНА НА ДЪРВЕТАТА

Държава членка	Площ (ha)	Покритие от дървесни корони (%)	Височина на дърветата (m)
Белгия	0,5	20	5
България	0,1	10	5
Чешка република	0,05	30	2
Дания	0,5	10	5
Германия	0,1	10	5
Естония	0,5	30	2
Ирландия	0,1	20	5
Гърция	0,3	25	2
Испания	1,0	20	3
Франция	0,5	10	5
Хърватия	0,1	10	2
Италия	0,5	10	5
Кипър	0,3	10	5
Латвия	0,1	20	5
Литва	0,1	30	5
Люксембург	0,5	10	5
Унгария	0,5	30	5
Малта	1,0	30	5
Нидерландия	0,5	20	5
Австрия	0,05	30	2
Полша	0,1	10	2
Португалия	1,0	10	5
Румъния	0,25	10	5
Словения	0,25	30	2
Словакия	0,3	20	5
Финландия	0,5	10	5
Швеция	0,5	10	5
Обединено кралство	0,1	20	2

ПРИЛОЖЕНИЕ III

БАЗОВА ГОДИНА ИЛИ ПЕРИОД ЗА ЦЕЛИТЕ НА ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ГОРНАТА ГРАНИЦА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 8, ПАРАГРАФ 2

Държава членка	Базова година/Период
Белгия	1990 г.
България	1988 г.
Чешка република	1990 г.
Дания	1990 г.
Германия	1990 г.
Естония	1990 г.
Ирландия	1990 г.
Гърция	1990 г.
Испания	1990 г.
Франция	1990 г.
Хърватия	1990 г.
Италия	1990 г.
Кипър	1990 г.
Латвия	1990 г.
Литва	1990 г.
Люксембург	1990 г.
Унгария	1985—1987 г.
Малта	1990 г.
Нидерландия	1990 г.
Австрия	1990 г.
Полша	1988 г.
Португалия	1990 г.
Румъния	1989 г.
Словения	1986 г.
Словакия	1990 г.
Финландия	1990 г.
Швеция	1990 г.
Обединено кралство	1990 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

НАЦИОНАЛЕН ОТЧЕТЕН ПЛАН ЗА ГОРИТЕ, СЪДЪРЖАЩ РЕФЕРЕНТНО НИВО ЗА ГОРИТЕ НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА

А. Критерии и насоки за определяне на референтните нива за горите

Референтните нива за горите на държава членка се определят съгласно следните критерии:

- а) референтното ниво да е в съответствие с целта за постигане на баланс между антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове през втората половина на този век, включително повишаване на потенциала на поглъщанията от застаряващи горски запаси, които иначе могат да показват постепенно намаляващи поглъщатели;
- б) референтното ниво да гарантира, че самото наличие на въглеродни запаси се изключва от отчитането;
- в) референтното ниво да осигурява стабилна и надеждна система на отчитане, която да гарантира надлежно вземане предвид на емисиите и поглъщанията, дължащи се на използването на биомаса;
- г) референтното ниво да включва въглеродното депо на продуктите от добита дървесина, като се дава сравнение между предполагаемо незабавно окисление и прилагането на функцията на разлагане от първи порядък и на стойности за периода на полуотделяне на въглерода;
- д) предполага се постоянно съотношение между използването на горска биомаса за производство на трайни продукти и енергия, като документираното в периода 2000—2009 г.;
- е) референтното ниво да е в съответствие с целта да се допринесе за опазването на биологичното разнообразие и за устойчивото използване на природните ресурси, както е посочено в стратегията на ЕС за горите, националните политики на държавите членки за горите и стратегията на ЕС за биологичното разнообразие;
- ж) референтното ниво да съответства на националните прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и за поглъщане по поглъщатели, докладвани съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013;
- з) референтното ниво да е съобразено с инвентаризациите на емисиите на парникови газове и със съответните данни за минали периоди и да се основават на прозрачна, пълна, последователна, съпоставима и точна информация. Поспециално моделът, използван за определяне на референтното ниво, трябва да позволява възпроизвеждането на данни за минали периоди от националната инвентаризация на парниковите газове.

Б. Елементи на националния отчетен план за горите

Националният отчетен план за горите, представен съгласно член 8, съдържа следните елементи:

- а) общо описание на определянето на референтното ниво за горите, както и описание на начина, по който са взети под внимание критериите в настоящия регламент;
- б) идентификация на въглеродните депа и парниковите газове, които са включени в референтното ниво за горите, причините дадено въглеродно депо да не бъде включено при определянето на референтното ниво за горите, и демонстриране на съответствието между въглеродните депа, включени в референтното ниво за горите;
- в) описание на подходите, методите и моделите, включително количествена информация, използвани при определянето на референтното ниво за горите и съответстващи на последния представен доклад за националната инвентаризация и описание на документите с информация относно устойчивите практики и интензивността на управление на горите, както и на приетите национални политики;
- г) информация за това как се очаква да се развият нивата на добив при различните сценарии на политика;

- д) описание на начина, по който е взет под внимание всеки от следните елементи при определянето на референтното ниво за горите:
- i) площта, за която се прилага управлението на горите;
 - ii) емисиите и поглъщанията от горите и от продуктите от добита дървесина, както е видно от инвентаризациите на парниковите газове и съответните данни за минали периоди;
 - iii) характеристики на горите, включително динамични характеристики, свързани с възрастта на горите, разрастване, продължителност на ротацията и друга информация относно дейностите по управление на горите при продължаване на обичайната практика;
 - iv) минали и бъдещи нива на добив с разбивка между енергийните и неенергийните употреби.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ФУНКЦИЯ НА РАЗЛАГАНЕ ОТ ПЪРВИ ПОРЯДЪК, МЕТОДИКИ И ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА ПЕРИОДА НА ПОЛУОТДЕЛЯНЕ НА ВЪГЛЕРОДА ЗА ПРОДУКТИ ОТ ДОБИТА ДЪРВЕСИНА

Методологични въпроси

- Ако не е възможно да се направи разграничение между продуктите от добита дървесина по произход в отчетните категории площи от залесени площи и от управлявани горски площи, за отчитането на тези продукти държавата членка може да приеме, че всички емисии и поглъщания се осъществяват в управлявани горски площи.
- Продуктите от добита дървесина, намиращи се в депа за твърди отпадъци, както и продуктите от добита дървесина за енергийни цели се отчитат въз основа на незабавното окисление.
- Вносните продукти от добита дървесина не се отчитат от внасящата държава членка независимо от произхода им („производствен подход“).
- За изнасяните продукти от добита дървесина специфичните за държавата данни се отнасят за специфичните за нея стойности за периода на полуотделяне на въглерода и за употребата на продукти от добита дървесина в държавата вносител.
- Специфичните за държавата стойности за периода на полуотделяне на въглерода за продукти от добита дървесина, пуснати на пазара в Съюза, следва да не се различават от тези, използвани от държавата членка вносител.
- Държавите членки могат, единствено за сведение, да посочват в представените данни дела на дървесината, използвана за енергийни цели, която е била внесена от държава извън Съюза, както и държавите на произход на такава дървесина.

Държавите членки могат да използват специфични за държавата методики и стойности за периода на полуотделяне на въглерода вместо посочените в настоящото приложение методики и приети стойности за този период, при условие че въпросните методики и стойности са определени въз основа на прозрачни и подлежащи на проверка данни и използваните методики са поне толкова подробни и точни, колкото посочените в настоящото приложение.

Приети стойности за периода на полуотделяне на въглерода:

„Период на полуотделяне на въглерода“ означава броят години, необходими за намаляването на количеството въглерод, съдържащо се в определена категория продукти от добита дървесина, на половината от първоначалната му стойност.

Приетите стойности на периода за полуотделяне на въглерода (НЛ) са, както следва:

- а) 2 години за хартията;
- б) 25 години за дървесните плоскости;
- в) 35 години за рязаната дървесина.

Държавите членки могат да определят продукти от материали на основата на дървесина, включително кори, които попадат в рамките на категориите, посочени в букви а), б) и в) по-горе въз основа на ръководствата на МКИК, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или Конференцията на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение, при условие че наличните данни са прозрачни и подлежащи на проверка. Освен това държавите членки могат да използват специфични за страната подкатегории за всяка от посочените категории.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ФОНОВОТО НИВО НА ЕСТЕСТВЕНИТЕ СМУЩЕНИЯ

1. За изчисляване на фоновото ниво е необходима следната информация:
 - а) нива в миналото на емисиите, причинени от естествени смущения;
 - б) вид(ове) естествени смущения, включени в оценката;
 - в) оценки на общите годишни емисии за тези видове естествени смущения за периода 2001—2020 г., посочени по отчетни категории земя;
 - г) доказателство за съгласуваността на времевите редове по отношение на всички съществени параметри, включително минималната площ, методиките за оценка на емисиите, обхванатите въглеродни депа и газове.
2. Фоновото ниво се изчислява като средна стойност за времевите редове за периода 2001—2020 г., като се изключват всички години, за които са регистрирани нетипични нива на емисиите, т.е. с изключение на всички големи статистически отклонения. Установяването на големи статистически отклонения се извършва, както следва:
 - а) изчисляване на средната аритметична стойност и стандартното отклонение на пълния времеви ред за периода 2001—2020 г.;
 - б) от времевия ред се изключват всички години, за които отклонението в стойността на годишните емисии превишава два пъти стандартното отклонение от средната стойност;
 - в) повторно изчисляване на средната аритметична стойност и стандартното отклонение на времевия ред за периода 2001—2020 г. минус годините, изключени по буква б);
 - г) повтарят се операциите по букви б) и в), докато повече не могат да бъдат установени големи отклонения.
3. След като се изчисли фоновото ниво съгласно точка 2 от настоящото приложение, ако емисиите през дадена година в периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г. надхвърлят фоновото ниво плюс допустимо отклонение, количеството на емисиите, което надхвърля фоновото ниво, може да бъде изключено в съответствие с член 10. Допустимото отклонение е равно на ниво на вероятност 95 %.
4. Не се изключат следните емисии:
 - а) емисии в резултат на дейности по дърводобив и санитарна сеч, извършени на площи вследствие на настъпилите естествени смущения;
 - б) емисии в резултат на препоръчително изгаряне, извършено на площи през която и да е година от периода 2021—2025 г. или 2026—2030 г.;
 - в) емисии, свързани с площи, които са били подложени на обезлесяване вследствие на настъпилите естествени смущения.
5. Изискванията за информация съгласно член 10, параграф 2 включват следното:
 - а) установяване на всички площи, засегнати от естествени смущения през въпросната година, включително географското им местоположение, периода и видовете естествени смущения;
 - б) доказателство, че през остатъка от периода 2021—2025 г. или 2026—2030 г. не е осъществявано обезлесяване на площите, които са били засегнати от естествени смущения и по отношение на които емисиите са били изключени от отчитането;

- в) описание на подлежащи на проверка методи и критерии, които да бъдат използвани, за да се установи обезлесяване на тези площи през следващите години от периода 2021—2025 г. или 2026—2030 г.;
 - г) по възможност — описание на мерките, предприети от държавата членка за предотвратяване или ограничаване на последиците от тези естествени смущения;
 - д) по възможност — описание на мерките, предприети от държавата членка за рехабилитация на земите, засегнати от тези естествени смущения.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

МАКСИМАЛЕН РАЗМЕР НА КОМПЕНСАЦИЯТА, КОЯТО СЕ ПРЕДОСТАВЯ СЪГЛАСНО ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ГЪВКАВОСТ ЗА УПРАВЛЯВАНИТЕ ГОРСКИ ПЛОЩИ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 3, БУКВА Б)

Държава членка	Докладвани средни поглъщания от погълтател и от горски площи за периода 2000—2009 г. в млн. тонове CO ₂ еквивалент годишно	Праг на компенсацията, изразен в милиони тонове CO ₂ еквивалент, за периода 2021—2030 г.
Белгия	- 3,61	- 2,2
България	- 9,31	- 5,6
Чешка република	- 5,14	- 3,1
Дания	- 0,56	- 0,1
Германия	- 45,94	- 27,6
Естония	- 3,07	- 9,8
Ирландия	- 0,85	- 0,2
Гърция	- 1,75	- 1,0
Испания	- 26,51	- 15,9
Франция	- 51,23	- 61,5
Хърватия	- 8,04	- 9,6
Италия	- 24,17	- 14,5
Кипър	- 0,15	- 0,03
Латвия	- 8,01	- 25,6
Литва	- 5,71	- 3,4
Люксембург	- 0,49	- 0,3
Унгария	- 1,58	- 0,9
Малта	0,00	0,0
Нидерландия	- 1,72	- 0,3
Австрия	- 5,34	- 17,1
Полша	- 37,50	- 22,5
Португалия	- 5,13	- 6,2
Румъния	- 22,34	- 13,4
Словения	- 5,38	- 17,2
Словакия	- 5,42	- 6,5
Финландия	- 36,79	- 44,1
Швеция	- 39,55	- 47,5
Обединено кралство	- 16,37	- 3,3

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/842 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 30 май 2018 година****за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В заключенията си от 23—24 октомври 2014 г. относно рамката на политиката в областта на климата и енергетиката за 2030 г. Европейският съвет одобри задължителна цел за постигане към 2030 г. на най-малко 40-процентно намаление на вътрешните емисии на парникови газове от цялата икономика спрямо равнищата от 1990 г., като тази цел беше потвърдена в заключенията на Европейския съвет от 17—18 март 2016 г.
- (2) В заключенията на Европейския съвет от 23—24 октомври 2014 г. се заявява, че целта за намаление на емисиите с най-малко 40 % следва да бъде постигната колективно от Съюза при възможно най-голяма разходна ефективност, като намаленията в рамките на системата на Европейския съюз за търговия с емисии (СТЕ на ЕС), установена в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, и секторите извън СТЕ възлизат съответно на 43 % и 30 % до 2030 г. в сравнение с равнищата от 2005 г. Всички икономически сектори следва да допринесат за постигането на тези намаления на емисиите на парникови газове и всички държави членки следва да участват в тези усилия, като се намери баланс между съображенията за справедливост и солидарност. Методиката за определяне на националните цели за намаляване на емисиите за секторите извън СТЕ с всички елементи, прилагани в Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, следва да продължи да се прилага до 2030 г., като усилията се разпределят на базата на относителния дял от brutния вътрешен продукт (БВП) на глава от населението. Всички държави членки следва да допринесат за цялостното намаление в Съюза към 2030 г., като целите са в диапазона от 0 % до – 40 % в сравнение с равнищата от 2005 г. Националните цели в рамките на групата от държави членки с БВП на глава от населението над средната стойност за Съюза следва да претърпят относителна корекция, така че да отразяват разходната ефективност по справедлив и балансиран начин. Постигането на тези намаления на емисиите на парникови газове следва да способства за повишаване на ефективността и за разгръщане на иновациите в икономиката на Съюза, и по-специално следва да насърчава подобренията, особено в секторите на сградния фонд, селското стопанство, управлението на отпадъците и транспорта, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 75, 10.3.2017 г., стр. 103.

⁽²⁾ ОВ С 272, 17.8.2017 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

⁽⁵⁾ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136).

- (3) Настоящият регламент е част от изпълнението на задълженията на Съюза по Парижкото споразумение ⁽¹⁾, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК). Парижкото споразумение бе сключено от името на Съюза на 5 октомври 2016 г. с Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета ⁽²⁾. Задължението на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика бе предвидено в планирания национално определен принос, представен с оглед на Парижкото споразумение от Съюза и неговите държави членки на Секретариата на РКООНИК на 6 март 2015 г. Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г. и с него се замени възприетият в рамките на Протокола от Киото от 1997 г. подход, чието прилагане ще бъде прекратено след 2020 г.
- (4) Парижкото споразумение, наред с другото, определя дългосрочна цел в съответствие с целта да се ограничи повишаването на температурата в световен мащаб значително под 2 °C над равнищата от прединдустриалния период, както и да се продължат усилията то да се задържи до 1,5 °C над прединдустриалните равнища. В него се подчертава и значението на адаптирането към неблагоприятните последици от изменението на климата и на съответствието между капиталовите потоци и целите за намаляване на емисиите на парникови газове и за постигане на развитие, устойчиво на климатичните изменения. Парижкото споразумение призовава и за постигане на баланс между антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове през втората половина на този век и приканва страните да предприемат действия за опазване и, при необходимост, за увеличаване на поглъщателите и резервоарите на парникови газове, включително горите.
- (5) В заключенията си от 29—30 октомври 2009 г. Европейският съвет изрази подкрепа за цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2050 г. с 80—95 % в сравнение с равнищата от 1990 г. в рамките на необходимите намаления, които съгласно Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК) трябва да се постигнат от развитите държави като група.
- (6) Национално определените приноси на страните по Парижкото споразумение трябва да отразяват възможно най-високо равнище на амбиция и да нарастват прогресивно във времето. Освен това страните по Парижкото споразумение следва да се стремят да изготвят и оповестят дългосрочни стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове, като вземат под внимание целите на Парижкото споразумение. В заключенията на Съвета от 13 октомври 2017 г. се отчита важната роля на дългосрочните цели и петгодишните цикли за преглед на изпълнението на Парижкото споразумение и се подчертават значението на дългосрочните стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове като политически инструмент за разработване на надеждни пътища за развитие и дългосрочните промени в политиката, необходими за постигане на целите на Парижкото споразумение.
- (7) Преходът към чиста енергия изисква промени в начина на инвестиране, както и стимули в целия спектър на политиките. Ключов приоритет на Съюза е създаването на устойчив енергиен съюз, който да осигурява на неговите граждани сигурно, трайно и конкурентоспособно снабдяване с енергия на достъпни цени. За постигането на тази цел е необходимо да продължат амбициозните действия в областта на климата съгласно настоящия регламент и да се постигне напредък по останалите аспекти на енергийния съюз, очертани в Съобщението на Комисията от 25 февруари 2015 г., озаглавено „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“.
- (8) Редица мерки на Съюза подобряват способността на държавите членки за спазване на ангажиментите им, свързани с климата, и са от съществено значение за постигане на необходимите намаления на емисиите на парникови газове в секторите, обхванати от настоящия регламент. Тези мерки включват законодателството относно флуорираните парникови газове, намалението на емисиите на CO₂ от пътни превозни средства, енергийната ефективност на сградите, енергията от възобновяеми източници и кръговата икономика, а също така инструментите за финансиране на Съюза, предназначени за инвестиции, свързани с климата.
- (9) В заключенията на Европейския съвет от 19—20 март 2015 г. е отбелязано, че Съюзът е поел ангажимент за изграждането на енергиен съюз с насочена към бъдещето политика в областта на климата въз основа на рамковата стратегия на Комисията, чиито пет измерения са тясно свързани и взаимно укрепващи се. Постигането на по-умерено енергийно потребление е едно от петте измерения на тази стратегия за енергиен съюз. Подобряването на енергийната ефективност може да доведе до значителни намаления на емисиите на парникови газове. Освен това то може да има ползи за околната среда и здравето, да подобри енергийната сигурност, да намали разходите за енергия на домакинствата и предприятията, да спомогне за облекчаване на енергийната бедност и да доведе до създаване на повече работни места и стопанска активност в цялата икономика. Мерките, които допринасят за усиленото въвеждане на енергоспестяващи технологии в сградния фонд, промишлеността и транспорта, биха могли да бъдат разходоефективен начин за подпомагане на държавите членки да постигнат целите си по настоящия регламент.

⁽¹⁾ Парижко споразумение (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 1).

- (10) Внедряването и разработването на устойчиви и новаторски практики и технологии може да укрепят ролята на селскостопанския сектор във връзка със смекчаването на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, по-специално чрез намаляване на емисиите на парникови газове и запазване и увеличаване на поглъщателите и въглеродните запаси. За намаляването на въглеродния и екологичния отпечатък на селскостопанския сектор, като при това се запазват неговата производителност, капацитет за възстановяване и жизненост, е важно да се засилят действията за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, както и финансирането за научни изследвания за разработването на устойчиви и новаторски практики и технологии и инвестициите в тях.
- (11) Селскостопанският сектор има пряко и значително въздействие върху биологичното разнообразие и екосистемите. Поради това е важно да се гарантира съгласуваност между целта на настоящия регламент и други политики и цели на Съюза, например общата селскостопанска политика и целите, свързани със стратегията за биологичното разнообразие, стратегията за горите и стратегията за търговата икономика.
- (12) На транспортния сектор се дължат близо една четвърт от емисиите на парникови газове на Съюза. Следователно е важно да се намалят емисиите на парникови газове и рисковете, свързани със зависимостта от изкопаеми горива в транспортния сектор, чрез всеобхватен подход за насърчаване и след 2020 г. на намаляването на емисиите на парникови газове и енергийната ефективност в транспорта, за електрически транспорт, преход към други видове транспорт, когато това представлява по-устойчивото решение, и за устойчиви възобновяеми източници на енергия в транспорта. Преходът към мобилност с ниски емисии като част от по-общия преход към безопасна и устойчива нисковъглеродна икономика може да бъде улеснен от въвеждането на подходящи условия и силни стимули, както и дългосрочни стратегии, които могат да засилят инвестициите.
- (13) Последиците от националните политики и политиките на Съюза и мерките за прилагане на настоящия регламент следва да се оценяват в съответствие със задълженията за мониторинг и докладване съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.
- (14) Без да се засягат правомощията на бюджетния орган, методологията за интегриране на политиките, прилагана към многогодишната финансова рамка за 2014—2020 г., следва, когато е целесъобразно, да продължи да се прилага и да бъде подобрена, за да се отговори на предизвикателствата и потребностите от инвестиции, свързани с действията в областта на климата за периода след 2021 г. Финансирането на Съюза следва да съответства на целите на рамката на политиката на Съюза в областта на климата и енергетиката към 2030 г. и на дългосрочните цели, отразени в Парижкото споразумение, с цел да се гарантира ефективността на публичните разходи. Комисията следва да изготви доклад относно въздействието на финансирането на Съюза, предоставено от бюджета на Съюза или по друг начин съгласно правото на Съюза в областта на емисиите на парникови газове в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент или на Директива 2003/87/ЕО.
- (15) В обхвата на настоящия регламент следва да бъдат включени емисиите на парникови газове от следните категории съгласно МКИК: енергетика, промишлени процеси и използване на продуктите, селско стопанство и отпадъци, определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013, с изключение на емисиите на парникови газове от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО.
- (16) Данните, които понастоящем се докладват в националните инвентаризации на парниковите газове, както и в националните регистри и в регистрите на Съюза, не са достатъчни, за да се определят на равнището на държавите членки емисиите на CO₂ от гражданското въздухоплаване в национален мащаб, които не попадат в обхвата на Директива 2003/87/ЕО. При приемането на задължения за докладване Съюзът следва да не налага на държавите членки или на малките и средните предприятия (МСП) тежест, която е несъразмерна с поставените цели. Емисиите на CO₂ от полети, които не попадат в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, представляват само много малка част от общите емисии на парникови газове и създаването на система за докладване на тези емисии би представлявало неоправдана тежест, като се имат предвид съществуващите изисквания за сектора в по-широк смисъл съгласно Директива 2003/87/ЕО. Ето защо емисиите на CO₂ от категорията източници „1.А.3.А. гражданско въздухоплаване“ съгласно МКИК следва да се приемат за равни на нула за целите на настоящия регламент.
- (17) Намалението на емисиите на парникови газове за всяка държава членка към 2030 г. следва да се определи спрямо равнището на нейните преразгледани емисии на парникови газове за 2005 г., обхванати от настоящия регламент, с изключение на проверените емисии на парникови газове от инсталации, които са били в експлоатация през 2005 г. и са били включени в СТЕ на ЕС едва след 2005 г. Годишно разпределените количества емисии за периода 2021—2030 г. следва да се определят въз основа на данните, предоставени от държавите членки, на които Комисията е извършила преглед.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

- (18) Подходът на годишни обвързващи национални пределни стойности, възприет в Решение № 406/2009/ЕО, следва да бъде запазен и в периода 2021—2030 г. Правилата за определяне на годишно разпределените количества емисии за всяка държава членка, предвидени в настоящия регламент, следват същата методика като използваната за държавите членки с отрицателни пределни стойности съгласно посоченото решение, но с начало на траекторията на петнадесети от разстоянието от 2019 г. до 2020 г. или през 2020 г., въз основа на средната стойност на емисиите на парникови газове за периода 2016—2018 г., а с край на траекторията — пределната стойност за 2030 г. за всяка държава членка. За да се гарантира подходящ принос към целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове за периода 2021—2030 г., началната дата за траекторията следва да бъде определена за всяка държава членка в зависимост от това използването на коя от тези дати ще доведе до по-ниски разпределени количества. Следва да се предвиди корекция на годишно разпределените количества емисии през 2021 г. за държавите членки, които имат едновременно положителна пределна стойност в съответствие с Решение № 406/2009/ЕО и увеличение на годишно разпределените количества емисии в интервала между 2017 г. и 2020 г., определени в съответствие с Решение 2013/162/ЕС на Комисията⁽¹⁾ и Решение за изпълнение 2013/634/ЕС на Комисията⁽²⁾, за да се отрази капацитетът за увеличаване на емисиите на парникови газове през посочените години.

Следва да бъде предвидена допълнителна корекция за някои държави членки, с което да се отчете тяхното необичайно положение, при което имат едновременно положителна пределна стойност в съответствие с Решение № 406/2009/ЕО и най-ниски емисии на парникови газове на глава от населението в съответствие със същото решение или най-нисък дял на емисиите на парникови газове от секторите, които не попадат в обхвата на посоченото решение, в сравнение с общите им емисии на парникови газове. Тази допълнителна корекция следва да обхваща само част от намаленията на емисиите на парникови газове, необходими през периода 2021—2029 г. за запазването на стимули за допълнителни намаления на емисиите на парникови газове, и да не оказва влияние върху постигането на целта за 2030 г., като се взема предвид използването на други корекции и възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящия регламент.

- (19) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на разпоредбите на настоящия регламент за определяне на годишно разпределените количества емисии, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾.
- (20) В заключенията си от 23—24 октомври 2014 г. Европейският съвет заяви, че наличието на инструменти за осигуряване на гъвкавост и използването на съществуващите такива в секторите извън обхвата на СТЕ следва да бъдат подобрени значително, за да се гарантира разходната ефективност на колективните усилия на Съюза и сближаването на стойностите на емисиите на парникови газове на глава от населението до 2030 г. Като средство за повишаване на цялостната разходна ефективност на общите намаления на емисиите държавите членки следва да имат възможност да разделят и да заемат част от своите годишно разпределени количества емисии. Освен това те следва да могат да прехвърлят част от своето годишно разпределено количество емисии на други държави членки. Прозрачността на подобни прехвърляния следва да бъде гарантирана и те би трябвало да бъдат осъществявани по начин, удовлетворяващ и двете страни, включително чрез търг, чрез използване на пазарни посредници, действащи като представители, или чрез двустранни договорености. Такова прехвърляне може да бъде резултат от проект или програма за смекчаване на последиците, свързани с парниковите газове, изпълнявани в продаващата държава членка и финансирани от получаващата държава членка. Освен това държавите членки следва да могат да насърчват създаването на публично-частни партньорства за проекти съгласно член 24а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО.
- (21) Следва да се предвиди еднократна възможност за гъвкавост, за да могат държавите членки, чиито национални цели за намаляване на емисиите значително надвишават както средната стойност на това намаление за Съюза, така и техния потенциал за разходно ефективно намаляване на емисиите, както и държавите членки, които не са разпределили безплатни квоти по СТЕ на ЕС на промишлени инсталации през 2013 г., да постигнат по-лесно своите цели. За да се запази предназначението на резерва за стабилност на пазара, създаден с Решение (ЕС) 2015/1814 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾, а именно преодоляването на структурните дисбаланси между търсене и предлагане в рамките на СТЕ на ЕС, квотите по СТЕ на ЕС, взети предвид за целите на еднократната възможност за гъвкавост, следва да се считат за квоти по СТЕ на ЕС в обращение при определянето на общите квоти по СТЕ на ЕС в обращение за дадена година. При първия си преглед съгласно посоченото решение Комисията следва да проучи въпроса дали да запази този начин на отчитане като квоти по СТЕ на ЕС в обращение.

⁽¹⁾ Решение 2013/162/ЕС на Комисията от 26 март 2013 г. за определяне на годишните разпределени количества емисии за държавите членки за периода от 2013 до 2020 г. съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 90, 28.3.2013 г., стр. 106).

⁽²⁾ Решение за изпълнение 2013/634/ЕС на Комисията от 31 октомври 2013 г. за корекциите на годишното разпределено количество емисии на държавите членки за периода от 2013 до 2020 година съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 292, 1.11.2013 г., стр. 19).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁴⁾ Решение (ЕС) 2015/1814 на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2015 г. относно създаването и функционирането на резерв за стабилност на пазара към схемата на Съюза за търговия с емисии на парникови газове и за изменение на Директива 2003/87/ЕО (ОВ L 264, 9.10.2015 г., стр. 1).

- (22) Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ установява правила за отчитане на емисиите и поглъщанията на парникови газове, свързани със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГ). Дейностите, попадащи в обхвата на посочения регламент, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент. Предвид обстоятелството, че екологичните резултати от настоящия регламент, що се отнася до постигнати нива на намаляване на емисиите на парникови газове, се влияят от отчитането на количество, максимално равняващо се на сумата от общите нетни поглъщания и общите нетни емисии от залесените площи, обезлесените площи, управляваните обработваеми площи, управляваните пасища и — при определени условия — управляваните горски площи, както и когато това е задължително съгласно Регламент (ЕС) 2018/841 — управляваните влажни зони по смисъла на посочения регламент, при необходимост, като допълнителна възможност за държавите членки за изпълнение на ангажиментите им по настоящия регламент следва да се предвиди използването на възможност за гъвкавост за ЗПЗГ, съответстваща на максимално количество от 280 милиона тона еквивалент на CO₂ от тези поглъщания, разпределени между държавите членки. Това общо количество и разпределението му между държавите членки следва да са съобразени с по-ниския потенциал на сектора на селското стопанство и земеползването за смекчаване на последиците от изменението на климата и с подходящ принос на сектора за улавянето на парникови газове и смекчаване на последиците, свързани с тях. Освен това доброволното заличаване годишно разпределени количества емисии съгласно настоящия регламент следва да даде възможност тези количества да бъдат взети предвид при оценката на постигнатото съответствие от страна на държавите членки с изискванията на Регламент (ЕС) 2018/841.
- (23) На 30 ноември 2016 г. Комисията представи предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно управлението на енергийния съюз (наричано по-долу „предложението за управление“), съдържащо изискването държавите членки да изготвят интегрирани национални планове за енергетиката и климата в контекста на стратегическото планиране в областта на политиките за енергетиката и климата за всички пет ключови измерения на енергийния съюз. В съответствие с предложението за управление националните планове за периода 2021—2030 г. следва да имат основно значение за планирането на държавите членки във връзка със спазването от тяхна страна на настоящия регламент и на Регламент (ЕС) 2018/841. За тази цел държавите членки трябва да определят политиките и мерките, целящи изпълнението на задълженията съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) 2018/841, като отчитат дългосрочната цел за постигане на баланс между емисиите на парникови газове и поглъщанията в съответствие с Парижкото споразумение. Тези планове също така следва да съдържат оценка на въздействието от планираните политики и мерки, целящи постигането на целите. Съгласно предложението за управление Комисията следва да може да посочи в препоръките си относно проектите за национални планове доколко е подходящо равнището на амбиция и последващото изпълнение на политиките и мерките. Евентуалното използване на възможността за гъвкавост за ЗПЗГ с цел спазване на настоящия регламент следва да се вземе предвид при изготвянето на тези планове.
- (24) Европейската агенция за околната среда има за цел да подпомага устойчивото развитие и постигането на значително и измеримо подобрение на състоянието на околната среда в Европа, като предоставя своевременна, целенасочена, подходяща и надеждна информация на лицата, определящи политиките, на публичните институции и на обществеността. Европейската агенция за околната среда следва да подпомага Комисията, доколкото това е целесъобразно, в съответствие с годишната работна програма на агенцията.
- (25) Всяко адаптиране на обхвата съгласно членове 11, 24, 24а и 27 от Директива 2003/87/ЕО следва да бъде съпътствано от съответно адаптиране на максималните количества емисии на парникови газове, попадащи в обхвата на настоящия регламент. Поради това, когато държави членки включват в ангажиментите си по настоящия регламент допълнителни емисии на парникови газове от инсталации, които преди това са попадали в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, тези държави членки следва да въведат допълнителни политики и мерки в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, с цел намаляване на тези емисии на парникови газове.
- (26) Като признание за предходните усилия, положени от 2013 г. насам от държавите членки с БВП на глава от населението под средното за Съюза през 2013 г., е целесъобразно да се установи ограничен предпазен резерв със специално предназначение, съответстващ на до 105 милиона тона еквивалент на CO₂, като същевременно се запази екологосъобразността на настоящия регламент, както и стимули за действия на държавите членки, които да надхвърлят минималния принос съгласно настоящия регламент. Предпазният резерв следва да бъде от полза за държавите членки, чиито БВП на глава от населението е бил под средния за Съюза през 2013 г., чиито емисии остават под техните годишно разпределени количества емисии на парникови газове през периода 2013—2020 г. и за които е проблематично да достигнат целевите стойности на емисиите на парникови газове за 2030 г. въпреки използването на други възможности за гъвкавост, предвидени в настоящия регламент. Предпазен резерв от такъв мащаб би покрил значителна част от планирания колективен дефицит на отговарящите на условията държави

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

членки в периода 2021—2030 г., без допълнителни политики, като същевременно се запазят стимулите за допълнителни действия. Предпазният резерв следва да бъде на разположение на тези държави членки през 2032 г., при определени условия и ако използването му не засяга постигането на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове с 30 % към 2030 г. в секторите, обхванати от настоящия регламент.

- (27) С цел да отразяване на промените в рамките на Регламент (ЕС) 2018/841 и осигуряване на правилното отчитане съгласно настоящия регламент на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на допускането на използването на отчетни категории за площи, които са управлявани горски площи или управлявани влажни зони, по възможността за гъвкавост за ЗПЗГС и по отношение на отчитането на трансакциите съгласно настоящия регламент — включително използването на възможностите за гъвкавост, прилагането на проверките за съответствие и правилното функциониране на предпазния резерв — чрез регистъра, създаден съгласно член 10 от Регламент (ЕС) № 525/2013 (наричан по-долу „регистърът на Съюза“). Информацията относно отчитането съгласно настоящия регламент следва да бъде достъпна за обществеността. Необходимите разпоредби за отчитане на трансакциите следва да се съдържат само в един инструмент, обединяващ на едно място разпоредбите относно отчетността, предвидени в Регламент (ЕС) № 525/2013, Регламент (ЕС) 2018/841, настоящия регламент и Директива 2003/87/ЕО. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (28) Настоящият регламент следва да бъде подложен на преглед през 2024 г. и на всеки пет години след това с цел да се оцени цялостното му действие, по-специално по отношение на необходимостта от по-строги политики и мерки на Съюза. При прегледа следва да се вземат предвид, наред с другото, промяната в обстоятелствата на национално равнище и резултатите от Диалога за улесняване от 2018 г. съгласно РКООНИК (наричан по-долу „диалогът от Таланоа“), както и глобалният преглед, предвиден в Парижкото споразумение. Освен това, като част от прегледа, следва да се разгледа и балансът между търсенето и предлагането на годишно разпределени количества емисии, за да се гарантира, че установените в настоящия регламент задължения са подходящи. В допълнение, като част от редовното докладване по Регламент (ЕС) № 525/2013, Комисията следва до 31 октомври 2019 г. да направи оценка на резултатите от диалога от Таланоа. Прегледът за периода след 2030 г. следва да е в съответствие с дългосрочните цели и задължения, поети съгласно Парижкото споразумение, и за тази цел в него следва да намери отражение постигнатият с времето напредък.
- (29) С цел да се осигури ефикасност, прозрачност и разходна ефективност на докладването и проверката на емисиите на парникови газове и на останалата информация, необходима за оценяване на постигнатия напредък във връзка с годишно разпределените количества емисии на държавите членки, изискванията за годишно отчитане и оценка съгласно настоящия регламент следва да бъдат включени в съответните членове на Регламент (ЕС) № 525/2013. Посоченият регламент следва също така да гарантира, че напредъкът на държавите членки по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове продължава да бъде оценяван ежегодно, като се вземат предвид постигнатият напредък в рамките на политиките и мерките на Съюза и информацията, предоставяна от държавите членки. На всеки две години оценката следва да включва очаквания напредък на Съюза по изпълнението на неговите цели за намаляване на емисиите и тези на държавите членки по изпълнението на техните задължения. Въпросът за прилагането на приспаданията обаче следва да се разглежда само веднъж на всеки пет години, за да може да бъде взет предвид потенциалният принос на залесените площи, обезлесените площи, управляваните обработваеми площи и управляваните пасища в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/841. Това не засяга задължението на Комисията да осигури спазването на задълженията на държавите членки, произтичащи от настоящия регламент, нито правомощието на Комисията да започне процедура за нарушение за тази цел.
- (30) Регламент (ЕС) № 525/2013 следва да бъде съответно изменен.
- (31) Доколкото целите на настоящия регламент, и по-специално установяването на задължения за държавите членки по отношение на минималния им принос за периода 2021—2030 г. за постигане на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове и допринасяне за постигането на целите по Парижкото споразумение, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради неговия обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(32) Настоящият регламент не засяга евентуалните по-строги национални цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява задължения за държавите членки по отношение на техния минимален принос за периода 2021—2030 г. към изпълнението на целта на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове с 30 % спрямо равнищата от 2005 г. към 2030 г. в секторите, обхванати от член 2 от настоящия регламент, и допринася за постигането на целите на Парижкото споразумение. Настоящият регламент установява и правила относно определянето на годишно разпределените количества емисии и за оценка на напредъка на държавите членки в осигуряването на техния минимален принос.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за емисиите на парникови газове от следните категории източници съгласно МКИК: енергетика, промишлени процеси и използване на продукти, селско стопанство и отпадъци, определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013, като са изключени емисиите на парникови газове от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО.
2. Без да се засягат член 7 и член 9, параграф 2 от него, настоящият регламент не се прилага за емисиите и поглъщанията на парникови газове, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/841.
3. За целите на настоящия регламент емисиите на CO₂ от категорията източници „1.А.3.А. гражданско въздухоплаване“ съгласно МКИК се приемат за равни на нула.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „емисии на парникови газове“ означава емисиите, изразени в тонове еквивалент на CO₂, на въглероден диоксид (CO₂), метан (CH₄), диазотен оксид (N₂O), хидрофлуоровъглероди (HFC), перфлуоровъглероди (PFC), азотен трифлуорид (NF₃) и серен хексафлуорид (SF₆), определени съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 и попадащи в обхвата на настоящия регламент;
- 2) „годишно разпределени количества емисии“ означава максимално разрешените емисии на парникови газове за всяка година между 2021 г. и 2030 г., определени съгласно член 4, параграф 3 и член 10;
- 3) „квота по СТЕ на ЕС“ означава „квота“ по смисъла на определението в член 3, буква а) от Директива 2003/87/ЕО.

Член 4

Годишни нива на емисиите за периода 2021—2030 г.

1. През 2030 г. всяка държава членка намалява емисиите си на парникови газове най-малко с процента, определен за нея в приложение I, спрямо емисиите ѝ на парникови газове през 2005 г., определени съгласно параграф 3 от настоящия член.
2. При съобразяване на възможностите за гъвкавост по членове 5, 6 и 7 от настоящия регламент и корекцията по член 10, параграф 2 от настоящия регламент и като се отчитат приспаданията в резултат от прилагането на член 7 от Решение № 406/2009/ЕО, всяка държава членка гарантира, че емисиите ѝ на парникови газове през всяка година между 2021 г. и 2029 г. не надхвърлят пределната стойност, определена от линейна траектория с начало средната стойност на емисиите ѝ на парникови газове през 2016 г., 2017 г. и 2018 г., определена съгласно параграф 3 от настоящия член, и с край през 2030 г. с пределната стойност за тази държава членка, установена в приложение I към настоящия регламент. Линейната траектория на дадена държава членка започва на пет дванадесети от разстоянието от 2019 г. до 2020 г. или през 2020 г., в зависимост от това използването на коя дата води до по-ниски разпределени количества за тази държава членка
3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят годишно разпределените количества емисии за годините в периода 2021—2030 г. в тонове еквивалент на CO₂, както е посочено в параграфи 1 и 2 от настоящия член. За целите на тези актове за изпълнение Комисията извършва цялостен преглед на най-актуалните данни от националните инвентаризации за 2005 г. и 2016—2018 г., представени от държавите членки съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 525/2013.

В тези актове за изпълнение се посочва стойността на емисиите на парникови газове за 2005 г. на всяка държава членка, използвана за определяне на годишно разпределените количества емисии съгласно параграфи 1 и 2.

4. Въз основа на процентите, съобщени от държавите членки съгласно член 6, параграф 3, в тези актове за изпълнение се посочват и общите количества, които могат да бъдат взети предвид за съответствието на дадена държава членка съгласно член 9 между 2021 г. и 2030 г. Ако сумата от общите количества на всички държави членки надхвърля общия сбор от 100 милиона, общите количества за всяка държава членка се намаляват пропорционално така, че общият сбор да не се надвишава.

5. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 14.

Член 5

Възможности за гъвкавост под формата на заем, заделяне на излишъка и прехвърляне

1. По отношение на годините в периода 2021—2025 г. държавите членки могат да заемат до 10 % от годишно разпределеното им количество емисии за следващата година.

2. По отношение на годините в периода 2026—2029 г. държавите членки могат да заемат до 5 % от годишно разпределеното им количество емисии за следващата година.

3. Държава членка, чиито емисии на парникови газове за дадена година са под годишно разпределеното ѝ количество емисии за същата година, като се взема предвид използването на възможностите за гъвкавост съгласно настоящия член и член 6, може:

а) по отношение на 2021 г. — да задели този излишък от годишно разпределеното ѝ количество емисии за следващите години до 2030 г.; и

б) по отношение на годините в периода 2022—2029 г. — да задели излишъка от годишно разпределеното ѝ количество емисии в размер до 30 % от годишно разпределените ѝ количества емисии до тази година за следващите години до 2030 г.

4. Държава членка може да прехвърли до 5 % от годишно разпределеното ѝ количество емисии за дадена година на други държави членки за годините в периода 2021—2025 г. и до 10 % за годините в периода 2026—2030 г. Получаващите държави членки могат да използват това количество за целите на съответствието съгласно член 9 за дадената година или за следващите години до 2030 г.

5. Държава членка, чиито преразгледани емисии на парникови газове за дадена година са под годишно разпределеното ѝ количество емисии за същата година, като се взема предвид използването на възможностите за гъвкавост съгласно параграфи 1—4 от настоящия член и член 6, може да прехвърли този излишък от годишно разпределеното ѝ количество емисии на други държави членки. Получаващите държави членки могат да използват това количество за целите на съответствието съгласно член 9 за дадената година или за следващите години до 2030 г.

6. Държавите членки могат да използват приходите, получени от прехвърлянето съгласно параграфи 4 и 5 на годишно разпределени количества емисии, за борба с изменението на климата в Съюза или в трети държави. Държавите членки информират Комисията за действията, предприети в съответствие с настоящия параграф.

7. Всяко прехвърляне на годишно разпределени количества емисии съгласно параграфи 4 и 5 може да бъде в резултат на проект или програма за намаляване на емисиите на парникови газове, изпълнявани в продаващата държава членка и заплатени от получаващата държава членка, като се избягва двойното отчитане и се осигурява проследимост.

8. Държавите членки могат да използват кредити от проекти, издадени съгласно член 24а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО, за целите на съответствието съгласно член 9 от настоящия регламент, без никакви количествени ограничения и като се избягва двойното отчитане.

Член 6

Възможности за гъвкавост за определени държави членки поради намаляване на квотите по СТЕ на ЕС

1. Държавите членки, изброени в приложение II към настоящия регламент, могат да се ползват от ограничена отмяна на най-много 100 милиона квоти по СТЕ на ЕС, които се вземат предвид като съвкупност за целите на съответствието съгласно настоящия регламент. Тази отмяна се извършва за сметка на тръжните количества на съответната държава членка съгласно член 10 от Директива 2003/87/ЕО.

2. Квотите по СТЕ на ЕС, които се вземат предвид съгласно параграф 1 от настоящия член, следва да се разглеждат като квоти по СТЕ на ЕС в обращение за целите на член 1, параграф 4 от Решение (ЕС) 2015/1814.

При първия си преглед съгласно член 3 от посоченото решение Комисията проучва въпроса дали да запази отчитането, посочено в първа алинея от настоящия параграф.

3. Изброените в приложение II държави членки уведомяват Комисията до 31 декември 2019 г. за евентуалното си намерение да използват ограничената отмяна на квоти по СТЕ на ЕС, посочена в параграф 1 от настоящия член, до посочения в приложение II процент за всяка година в периода 2021—2030 г. и за всяка съответна държава членка, за целите на съответствието съгласно член 9.

Държавите членки, изброени в приложение II, могат да решат да преразгледат съобщения процент в посока намаляване веднъж през 2024 г. и веднъж през 2027 г. В такъв случай съответната държава членка уведомява Комисията за това решение съответно до 31 декември 2024 г. или до 31 декември 2027 г.

4. По искане на държава членка централният администратор, определен съгласно член 20, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО (наричан по-долу „централният администратор“), взема предвид стойност, която не надвишава общото количество, определено съгласно член 4, параграф 4 от настоящия регламент, за целите на съответствието на тази държава членка съгласно член 9 от настоящия регламент. Една десета от общото количество квоти по СТЕ на ЕС, определени съгласно член 4, параграф 4 от настоящия регламент, се отменя съгласно член 12, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО за всяка година в периода 2021—2030 г. за тази държава членка.

5. Когато дадена държава членка, в съответствие с параграф 3 от настоящия член, е уведомила Комисията за своето решение да преразгледа предварително съобщения процент в посока намаляване, за тази държава членка се отменя по-малко количество квоти по СТЕ на ЕС съответно за всяка година в периода 2026—2030 г. или 2028—2030 г.

Член 7

Допълнително използване на до 280 милиона нетни поглъщания от ЗПЗГ

1. Доколкото емисиите на парникови газове на държава членка надвишават годишно разпределените ѝ количества емисии за дадена година, включително годишно разпределените количества емисии, заделени съгласно член 5, параграф 3 от настоящия регламент, за целите на съответствието съгласно член 9 от настоящия регламент за същата година може да се вземе предвид количество, което не надвишава сбора от всички нетни поглъщания и всички нетни емисии от комбинираните отчетни категории „залесени площи“, „обезлесени площи“, „управлявани обработваеми площи“ и „управлявани пасища“ и — при спазване на делегираните актове, приети съгласно параграф 2 от настоящия член — „управлявани горски площи“ и „управлявани влажни зони“, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2018/841, при условие че:

- а) съвкупното количество, взето предвид за тази държава членка за всички години в периода 2021—2030 г., не надхвърля максималното количество на всички нетни поглъщания, установено в приложение III към настоящия регламент за тази държава членка;
- б) това количество надхвърля изискванията за тази държава членка съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841;
- в) държавата членка не е получила от други държави членки повече нетни поглъщания съгласно Регламент (ЕС) 2018/841, отколкото е прехвърлила;
- г) държавата членка спазва Регламент (ЕС) 2018/841; и
- д) държавата членка е представила описание на предвидената употреба на възможността за гъвкавост, предоставена по настоящия параграф, съгласно член 7, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 525/2013.

2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 13 от настоящия регламент за изменение на заглавието на приложение III към него по отношение на отчетните категории площи, за да:

- а) отрази приноса на отчетната категория „управлявани горски площи“, като същевременно зачита максималното количество на всички нетни поглъщания за всяка държава членка, посочено в приложение III към настоящия регламент, когато бъдат приети делегираните актове за установяване на референтните нива за горите съгласно член 8, параграф 8 или 9 от Регламент (ЕС) 2018/841; и
- б) отрази приноса на отчетната категория „управлявани влажни зони“, като същевременно зачита максималното количество на всички нетни поглъщания за всяка държава членка, посочено в приложение III към настоящия регламент, когато от всички държави членки се изисква да отчетат тази категория съгласно Регламент (ЕС) 2018/841.

Член 8

Коригиращи действия

1. Ако при годишната оценка съгласно член 21 от Регламент (ЕС) № 525/2013 и след като отчете предвидената употреба на възможностите за гъвкавост, посочени в членове 5, 6 и 7 от настоящия регламент, Комисията констатира, че дадена държава членка не постига достатъчен напредък за изпълнение на задълженията си по член 4 от настоящия регламент, тази държава членка в срок от три месеца представя на Комисията план за коригиращи действия, който включва:

- а) допълнителните действия, които държавата членка трябва да предприеме, за да изпълни конкретните си задължения съгласно член 4 от настоящия регламент, чрез националните политики и мерки и чрез изпълнение на действието на Съюза;
- б) стриктен график за изпълнението на тези действия, който дава възможност за оценка на годишния напредък по изпълнението.

2. В съответствие с годишната ѝ работна програма Европейската агенция за околната среда подпомага Комисията в нейната работа по оценяването на плановете за коригиращи действия.

3. Комисията може да приеме становище относно надеждността на плановете за коригиращи действия, представени в съответствие с параграф 1, като в такива случаи го прави в срок от четири месеца от получаването на плановете. Съответната държава членка взема в максимална степен предвид становището на Комисията и може да преразгледа своя план за коригиращи действия съответно.

Член 9

Проверка за съответствие

1. Ако през 2027 г. и 2032 г. преразгледаните емисии на парникови газове на дадена държава членка надвишават годишно разпределеното ѝ количество емисии за дадена година през периода, като се вземат предвид параграф 2 от настоящия член и използването на възможности за гъвкавост съгласно членове 5, 6 и 7, се прилагат следните мерки:

- а) към стойността на емисиите на парникови газове на държавата членка за следващата година се добавя стойност, равняваща се на количеството, изразено в тонове еквивалент на CO₂, на превишаващите емисии на парникови газове, умножено по коефициент 1,08, в съответствие с мерките, приети съгласно член 12; и
- б) временно се забранява на държавата членка да прехвърля на друга държава членка каквато и да е част от годишно разпределеното ѝ количество емисии, докато не изпълни изискванията по член 4.

Централният администратор въвежда забраната, посочена в първа алинея, буква б), в регистъра на Съюза.

2. Ако в периода 2021—2025 г. или в периода 2026—2030 г. емисиите на парникови газове на дадена държава членка, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841, надвишават поглъщанията ѝ, определени в съответствие член 12 от същия регламент, централният администратор приспада от годишно разпределените количества емисии на тази държава членка количество, което съответства на превишаващите емисии на парникови газове в тонове еквивалент на CO₂ за съответните години.

Член 10

Корекции

1. Комисията коригира годишно разпределените количества емисии за всяка държава членка съгласно член 4 от настоящия регламент, за да се вземат предвид:

- а) корекциите в броя квоти по СТЕ на ЕС, издадени съгласно член 11 от Директива 2003/87/ЕО, които са довели до промяна в обхвата на източниците съгласно същата директива, в съответствие с решенията на Комисията, приети съгласно посочената директива, относно окончателното одобряване на националните планове за разпределение за периода 2008—2012 г.;
- б) корекциите в броя квоти или кредити по СТЕ на ЕС, издадени съответно съгласно членове 24 и 24а от Директива 2003/87/ЕО по отношение на намаленията на емисиите на парникови газове в дадена държава членка; и
- в) корекциите в броя квоти по СТЕ на ЕС за емисии на парникови газове от инсталации, изключени от СТЕ на ЕС в съответствие с член 27 от Директива 2003/87/ЕО, за времето, през което са изключени.

2. Стойността, посочена в приложение IV, се добавя към годишното разпределено количество емисии за 2021 г. за всяка държава членка, посочена в същото приложение.
3. Комисията публикува стойностите, получени в резултат на тези корекции.

Член 11

Предпазен резерв

1. В регистъра на Съюза се създава предпазен резерв, който съответства на до 105 милиона тона еквивалент на CO₂, при условие че е изпълнена целта на Съюза, посочена в член 1. Предпазният резерв се предоставя на разположение в допълнение към възможностите за гъвкавост, предвидени в членове 5, 6 и 7.
2. Всяка държава членка може да се ползва от предпазния резерв, при условие че са изпълнени всички условия по-долу:
 - а) нейният БВП на глава от населението по пазарни цени през 2013 г., публикуван от Евростат през април 2016 г., е бил под средния за Съюза;
 - б) общото ѝ количество емисии на парникови газове за годините в периода 2013—2020 г. в секторите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, е по-ниско от общите ѝ годишно разпределени количества емисии за годините в периода 2013—2020 г.; и
 - в) нейните емисии на парникови газове надвишават годишно разпределените ѝ количества през периода 2026—2030 г., въпреки че тя:
 - i) е изчерпала възможностите за гъвкавост съгласно член 5, параграфи 2 и 3;
 - ii) е използвала в максимална степен нетните поглъщания съгласно член 7, дори когато това количество не достига определеното в приложение III ниво; и
 - iii) не е правила нетни прехвърляния към други държави членки съгласно член 5.
3. Държава членка, която отговаря на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член, получава допълнително количество от предпазния резерв за допълване на нейния недостиг, което се използва с цел постигане на съответствие съгласно член 9. Това количество не може да надвишава 20 % от общото ѝ преизпълнение за периода 2013—2020 г.

Ако полученото общо количество, предназначено за всички държави членки, които отговарят на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член, надхвърля определената в параграф 1 от настоящия член пределна стойност, количеството, предназначено за всяка от тези държави членки, се намалява пропорционално.

4. Всяко количество, останало в предпазния резерв след разпределението, посочено в параграф 3, първа алинея, се разпределя между държавите членки, посочени в същата алинея, пропорционално на останалия им недостиг, но без да го надвишава. За всяка от тези държави членки това количество може да бъде в допълнение към процента, посочен в същата алинея.
5. След приключването на прегледа, посочен в член 19 от Регламент (ЕС) № 525/2013, за 2020 г., Комисията публикува по отношение на всяка държава членка, посочена в параграф 2, букви а) и б) от настоящия член, количеството, съответстващо на 20 % от общото преизпълнение за периода 2013—2020 г., посочено в параграф 3, първа алинея от настоящия член.

Член 12

Регистър

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 13 за допълване на настоящия регламент с цел да се гарантира точното отчитане съгласно настоящия регламент чрез регистъра на Съюза по отношение на:
 - а) годишно разпределените количества емисии;
 - б) възможностите за гъвкавост, използвани съгласно членове 5, 6 и 7;
 - в) проверките за съответствие съгласно член 9;
 - г) корекциите съгласно член 10; и
 - д) предпазния резерв съгласно член 11.

2. Централният администратор извършва автоматична проверка на всяка трансакция в регистъра на Съюза съгласно настоящия регламент и ако е необходимо, блокира трансакции, за да се гарантира, че няма нередности.
3. Информацията, посочена в параграф 1, букви а)—д) и в параграф 2, е достъпна за обществеността.

Член 13

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 2 и в член 12, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 2 и в член 12, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 2 и член 12, параграф 1, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по изменението на климата, създаден с Регламент (ЕС) № 525/2013. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 15

Преглед

1. Настоящият регламент подлежи на преглед, при който се вземат предвид, наред с другото, промените в обстоятелствата на национално равнище, начинът, по който всички икономически сектори допринасят за намаляване на емисиите на парникови газове, международното развитие и предприетите усилия за постигане на дългосрочните цели на Парижкото споразумение.
2. В срок от шест месеца след всеки глобален преглед, по който е постигнато съгласие в съответствие с член 14 от Парижкото споразумение, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за действието на настоящия регламент, включително баланса между предлагането и търсенето на годишно разпределените количества емисии, за приноса на настоящия регламент за постигането на общата цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г., както и за приноса му за постигането на целите на Парижкото споразумение, особено по отношение на потребността от допълнителни политики и мерки на Съюза с оглед на необходимото намаление на емисиите на парникови газове от Съюза и неговите държави членки, включително рамка за периода след 2030 г., като Комисията може да прави предложения, ако е целесъобразно.

В тези доклади се вземат предвид стратегиите, изготвени съгласно член 4 от Регламент (ЕС) № 525/2013, с цел да се допринесе за изготвянето на дългосрочна стратегия на Съюза.

Член 16

Изменения на Регламент (ЕС) № 525/2013

Регламент (ЕС) № 525/2013 се изменя, както следва:

1) В член 7 параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната буква:

„аа) от 2023 г. нататък — антропогенните си емисии на парникови газове, посочени в член 2 от Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета (*) за годината X-2 в съответствие с изискванията за докладване на РКООНИК;

(*) Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).“

б) втора алинея се заменя със следното:

„В своите доклади държавите членки информират ежегодно Комисията за намеренията си да използват възможностите за гъвкавост, посочени в член 5, параграфи 4 и 5 и член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842, както и за използването на приходите съгласно член 5, параграф 6 от същия регламент. В срок от три месеца от получаването на тази информация от държавите членки Комисията я предоставя на комитета, посочен в член 26 от настоящия регламент.“

2) В член 13, параграф 1, буква в) се добавя следната подточка:

„ix) считано от 2023 г., информация за националните политики и мерки, въведени при изпълнението на задълженията им по Регламент (ЕС) 2018/842, и информация относно планираните допълнителни национални политики и мерки, предвидени с оглед ограничаване на емисиите на парникови газове, които надхвърлят техните ангажименти по посочения регламент;“

3) В член 14, параграф 1 се добавя следната буква:

„е) от 2023 г. нататък — прогнозите за общите количества парникови газове и отделни оценки за очакваните емисии на парникови газове за източниците на емисии, включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/842 и на Директива 2003/87/ЕО.“

4) В член 21, параграф 1 се добавя следната буква:

„в) задълженията съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2018/842. При оценката се вземат предвид напредъкът в политиките и мерките на Съюза и информацията, получена от държавите членки. На всеки две години в оценката се включват също така планираният напредък на Съюза в изпълнение на национално определения принос към Парижкото споразумение, съдържащ задължението на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика, и планираният напредък на държавите членки за изпълнение на задълженията им съгласно същия регламент.“

Член 17

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
L. PAVLOVA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

НАМАЛЕНИЯ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 1

	Намаления на емисиите на парникови газове на държавите членки към 2030 г. спрямо равнищата им от 2005 г., определени в съответствие с член 4, параграф 3
Белгия	- 35 %
България	- 0 %
Чешка република	- 14 %
Дания	- 39 %
Германия	- 38 %
Естония	- 13 %
Ирландия	- 30 %
Гърция	- 16 %
Испания	- 26 %
Франция	- 37 %
Хърватия	- 7 %
Италия	- 33 %
Кипър	- 24 %
Латвия	- 6 %
Литва	- 9 %
Люксембург	- 40 %
Унгария	- 7 %
Малта	- 19 %
Нидерландия	- 36 %
Австрия	- 36 %
Полша	- 7 %
Португалия	- 17 %
Румъния	- 2 %
Словения	- 15 %
Словакия	- 12 %
Финландия	- 39 %
Швеция	- 40 %
Обединеното кралство	- 37 %

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОИТО МОЖЕ ДА БЪДЕ ВЗЕТА ПРЕДВИД ОГРАНИЧЕНАТА ОТМЯНА НА КВОТИ ПО СТЕ
НА ЕС ЗА ЦЕЛИТЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 6

	Максимален процент на емисиите на парникови газове от 2005 г., определен в съответствие с член 4, параграф 3
Белгия	2 %
Дания	2 %
Ирландия	4 %
Люксембург	4 %
Малта	2 %
Нидерландия	2 %
Австрия	2 %
Финландия	2 %
Швеция	2 %

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОБЩИ НЕТНИ ПОГЛЪЩАНИЯ ОТ ЗАЛЕСЕНИ ПЛОЩИ, ОБЕЗЛЕСЕНИ ПЛОЩИ, УПРАВЛЯВАНИ ОБРАБОТВАЕМИ ПЛОЩИ И УПРАВЛЯВАНИ ПАСИЩА, КОИТО ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ МОГАТ ДА ВЗЕМАТ ПРЕДВИД ЗА ЦЕЛИТЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО ЗА ПЕРИОДА 2021—2030 Г. В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 1, БУКВА А)

	Максимално количество, изразено в милиони тонове еквивалент на CO ₂
Белгия	3,8
България	4,1
Чешка република	2,6
Дания	14,6
Германия	22,3
Естония	0,9
Ирландия	26,8
Гърция	6,7
Испания	29,1
Франция	58,2
Хърватия	0,9
Италия	11,5
Кипър	0,6
Латвия	3,1
Литва	6,5
Люксембург	0,25
Унгария	2,1
Малта	0,03
Нидерландия	13,4
Австрия	2,5
Полша	21,7
Португалия	5,2
Румъния	13,2
Словения	1,3
Словакия	1,2
Финландия	4,5
Швеция	4,9
Обединеното кралство	17,8
Общо максимално количество:	280

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

РАЗМЕР НА КОРЕКЦИЯТА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 2

	Тонове еквивалент на CO ₂
България	1 602 912
Чешка република	4 440 079
Естония	145 944
Хърватия	1 148 708
Латвия	1 698 061
Литва	2 165 895
Унгария	6 705 956
Малта	774 000
Полша	7 456 340
Португалия	1 655 253
Румъния	10 932 743
Словения	178 809
Словакия	2 160 210

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/843 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 май 2018 година

за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ представлява основният правен инструмент за предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. С тази директива, чийто краен срок за транспониране е 26 юни 2017 г., се установява ефикасна и всеобхватна правна рамка за справяне с набирането на парични средства или имущество за терористични цели, като от държавите членки се изисква да установяват, разбират и ограничават рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (2) Скорошните терористични атаки изведоха на показ появата на нови тенденции, по-специално във връзка с начина, по който терористичните групи финансират и провеждат своите операции. Някои услуги, свързани със съвременните технологии, стават все по-популярни като алтернативни финансови системи, като по този начин остават извън обхвата на правото на Съюза или се ползват от изключенията от правните изисквания, които може вече да не са оправдани. С цел да не се изостават от променящите се тенденции следва да се предприемат допълнителни мерки за гарантиране на повишена прозрачност на финансовите сделки, на корпоративните и други правни образувания, както и на доверителната собственост и правните форми, имащи структура и функции, сходни с доверителна собственост (наричани по-долу „сходни правни форми“), за да се подобри съществуващата рамка за превенция и за да се противодейства по-ефективно на финансирането на тероризма. Важно е да се отбележи, че предприятиите мерки следва да бъдат пропорционални на рисковете.
- (3) Организацията на обединените нации (ООН), Интерпол и Европол докладват за нарастващото сближаване между организираната престъпност и тероризма. Връзката между организираната престъпност и тероризма и връзките между престъпните и терористичните групи представляват растяща заплаха за сигурността на Съюза. Предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или на финансирането на тероризма е неделима част от всяка стратегия за справяне с тази заплаха.

⁽¹⁾ ОВ С 459, 9.12.2016 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ С 34, 2.2.2017 г., стр. 121.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 19 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

- (4) Въпреки значителния напредък по отношение на приемането и прилагането на стандартите на Специалната група за финансови действия (FATF) и подкрепата от страна на държавите членки за дейността на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) в областта на прозрачността през последните години, съществува ясна необходимост от допълнително повишаване на цялостната прозрачност на икономическата и на финансовата среда в Съюза. Предотвратяването на изпирането на пари и на финансирането на тероризма не може да бъде ефективно, освен когато средата е враждебна към престъпниците, търсещи убежище за своите финансови средства посредством непрозрачни структури. Целостта на финансовата система на Съюза зависи от прозрачността на корпоративните и други правни образувания, доверителна собственост и сходни правни форми. Настоящата директива има за цел не само разкриване и разследване на изпирането на пари, но също така и предотвратяване на неговата поява. Повишаването на прозрачността би могло да има силен възпиращ ефект.
- (5) Макар че следва да се запази стремежът към постигане на целите на Директива (ЕС) 2015/849 и измененията ѝ следва да съответстват на текущите действия на Съюза в областта на борбата с тероризма и финансирането на тероризма, тези изменения следва да бъдат направени, като се отчита надлежно основното право на защита на личните данни, както и при спазване и прилагане на принципа на пропорционалност. В съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Европейска програма за сигурност“, се посочва необходимостта от мерки за борба с финансирането на тероризма по по-ефективен и всеобхватен начин, като се подчертава, че проникването на финансовите пазари създава възможност за финансиране на тероризма. В заключенията на Европейския съвет от 17—18 декември 2015 г. също се подчертава необходимостта бързо да се предприемат допълнителни действия срещу финансирането на тероризма във всички области.
- (6) В съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „План за действие с цел засилване на борбата с финансирането на тероризма“, се подчертава необходимостта от адаптиране към нови заплахи и от съответно изменение на Директива (ЕС) 2015/849.
- (7) Мерките на Съюза следва също така да отразяват точно промените и ангажиментите, поети на международно равнище. Поради това следва да бъдат взети предвид Резолюция 2195(2014) относно заплахите за международния мир и сигурността и резолюции 2199(2015) и 2253(2015) относно заплахите за международния мир и сигурността, предизвикани от терористичните актове на Съвета за сигурност на ООН. Тези резолюции на Съвета за сигурност на ООН имат за предмет съответно връзките между тероризма и международната организирана престъпност, възпрепятстването на терористичните групи да получат достъп до международни финансови институции и разширяването на режима за санкции така, че да обхване Ислямска държава в Ирак и Леванта.
- (8) Доставчиците, участващи в предоставянето на услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие (т.е. монети и банкноти, определени като законно платежно средство, и електронни пари на дадена държава, които се приемат като средство за обмяна в издаващата държава), както и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, не са задължени от Съюза да идентифицират съмнителни дейности. Следователно за терористичните групи може да съществува възможност да прехвърлят парични средства във финансовата система на Съюза или в рамките на мрежи за виртуални валути, като прикриват преводите или като се възползват от наличието на известна степен на анонимност на тези платформи. Поради това е от съществено значение да се разшири обхватът на Директива (ЕС) 2015/849 така, че да се включат доставчиците, участващи в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие, както и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги. За целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, компетентните органи следва да бъдат в състояние чрез задължените субекти да наблюдават използването на виртуалните валути. Такова наблюдение би осигурило балансиран и пропорционален подход, като се гарантират техническият напредък и придобитата висока степен на прозрачност в областта на алтернативните финанси и социалното предприемачество.
- (9) Анонимността на виртуалните валути позволява евентуални злоупотреби с тях за престъпни цели. Включването на доставчиците, участващи в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие, и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, няма да реши изцяло въпроса с анонимния характер на сделките с виртуални валути, тъй като голяма част от средата, в която се използват виртуални валути, ще остане анонимна, тъй като ползвателите могат да сключват сделки и без такива доставчици. За целите на борбата с рисковете, свързани с анонимността, националните звена за финансово разузнаване (ЗФР) следва да бъдат в състояние да получат информация, която да им позволи да свържат адресите на виртуални валути със самоличността на собственика на виртуална валута. В допълнение към това следва допълнително да се проучи възможността на ползвателите да се позволи доброволно да направят лична декларация пред определените органи.

- (10) Виртуалните валути следва да се отличават от електронните пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, от по-широкото понятие за „средства“ по смисъла на определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, както и от паричната стойност, съхранявана в ползващите се с изключение инструменти, посочени в член 3, букви к) и л) от Директива (ЕС) 2015/2366, и от валути за електронни игри, които могат да бъдат използвани само в контекста на конкретни игри. Въпреки че виртуалните валути често може да се използват като платежно средство, те могат да бъдат използвани и за други цели и да намерят по-широко приложение като средства за обмяна, инвестиции, продукти за съхраняване на стойност или използване в онлайн казина. Целта на настоящата директива е да обхване всички възможни приложения на виртуалните валути.
- (11) Местните валути, наричани също допълнителни валути, които се използват в изключително ограничени мрежи, като например даден град или регион, или между малък брой ползватели, следва да не бъдат считани за виртуални валути.
- (12) Деловите взаимоотношения или сделките, включващи високорискови трети държави, следва да бъдат ограничени, ако бъдат установени съществени слабости в режима за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в засегнатите трети държави, освен ако не се прилагат адекватни допълнителни мерки за ограничаване на риска или ответни мерки. Когато са изправени пред подобни случаи, характеризиращи се с висока степен на риск, и пред такива делови взаимоотношения или сделки, държавите членки следва да изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента с цел управление и ограничаване на тези рискове. Тогава всяка държава членка определя на национално равнище вида на мерките за разширена комплексна проверка, които следва да се предприемат по отношение на високорискови трети държави. Тези различни подходи между държавите членки създават слабости в управлението на деловите взаимоотношения с набелязани от Комисията високорискови трети държави. Важно е да се подобри ефективността на списъка с високорискови трети държави, изготвен от Комисията, като се предвиди хармонизирано третиране на тези държави на равнището на Съюза. Този хармонизиран подход следва да бъде насочен основно към мерки за разширена комплексна проверка на клиента, когато такива мерки все още не се изискват съгласно националното право. В съответствие с международните задължения държавите членки следва да могат да изискват от задължените субекти, когато е приложимо, да прилагат допълнителни мерки за ограничаване на риска в допълнение към мерките за разширена комплексна проверка на клиента, в съответствие с основан на риска подход и като се вземат предвид конкретните обстоятелства на деловите взаимоотношения или сделките. Международните организации и определящите стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, могат да призват за прилагане на подходящи ответни мерки за защита на международната финансова система от съществуващите и значителни рискове, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които се пораждат от определени държави. В допълнение държавите членки следва да изискват от задължените субекти да прилагат допълнителни мерки за ограничаване на риска във връзка с високорисковите трети държави, набелязани от Комисията, като вземат предвид призивите за предприемане на ответни мерки и препоръки, например отправените от страна на FATF, и отговорностите, произтичащи от международни споразумения.
- (13) Предвид променящото се естество на заплахите и на степента на уязвимост, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, Съюзът следва да приеме интегриран подход относно съответствието на националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма с изискванията на равнището на Съюза, като се вземе предвид оценката на ефективността на тези национални режими. С цел наблюдение на правилното въвеждане на изискванията на Съюза в националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, ефективното прилагане на тези изисквания и способността на тези режими за изграждане на ефективна рамка за превенция, Комисията следва да основава оценката си на националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, което следва да не засяга оценките, провеждани от международни организации и определящи стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, като например FATF или Специалния комитет на експертите за оценка на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (14) Предплатените карти с общо предназначение имат законосъобразно приложение и представляват инструмент, който допринася за социалното и финансовото приобщаване. При все това анонимните предплатени карти лесно могат да се използват за финансиране на терористични атаки и за логистични цели. Поради това от съществено значение е да не се позволява на терористите да използват този начин за финансиране на своите операции, като допълнително се намалят праговете и максималните суми, под които е допустимо задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента, предвидени в Директива (ЕС) 2015/849. Следователно, като надлежно се

(1) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

(2) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

отчитат нуждите на потребителите за използване на предплатени инструменти с общо предназначение и не се препятства използването на тези инструменти за насърчване на социалното и финансовото приобщаване, от съществено значение е да се намалят настоящите прагове за анонимните предплатени карти с общо предназначение и да се идентифицира клиентът при дистанционни платежни сделки, при които сумата по сделката надвишава 50 EUR.

- (15) Макар че използването на анонимни предплатени карти, издадени в Съюза, по същество е ограничено единствено до територията на Съюза, ситуацията при сходни карти, издадени в трети държави, невинаги е същата. Поради това е важно да се гарантира, че анонимните предплатени карти, издадени извън Съюза, могат да се използват в Съюза само когато се счита, че отговарят на изисквания, които са еквивалентни на установените в правото на Съюза. Това правило следва да се прилага при пълно спазване на задълженията на Съюза по отношение на международната търговия, и по-специално разпоредбите на Общото споразумение по търговията с услуги.
- (16) ЗФР имат важни функции при идентифицирането на финансовите операции на терористичните мрежи, особено презграничните, и при разкриването на техните финансови поддръжници. Финансовото разузнаване може да бъде от основно значение за разкриване на подпомагането на терористични престъпления и на мрежите и схемите на терористичните организации. Поради липсата на задължителни международни стандарти продължават да съществуват значителни различия във функциите, компетентността и правомощията на ЗФР. Държавите членки следва да се стремят да осигурят по-ефективен и координиран подход по отношение на финансовите разследвания, свързани с тероризъм, включително тези, които са свързани със злоупотребата с виртуални валути. Съществуващите различия обаче следва да не засягат дейността на ЗФР, и по-специално техния капацитет да изготвят превантивни анализи в помощ на всички органи, които отговарят за разузнаването, разследването и съдебните действия, както и международното сътрудничество. При изпълнението на своите задачи ЗФР следва да разполагат с достъп до информация и да бъдат в състояние да я обменят безпрепятствено, включително чрез подходящо сътрудничество с правоприлагащите органи. Във всички случаи на съмнения за престъпна дейност, и по-специално в случаи на финансиране на тероризъм, информацията следва да се препраща директно и бързо, без необосновано забавяне. Поради това е изключително важно да се повишат допълнително ефективността и ефикасността на ЗФР чрез изясняване на правомощията и сътрудничеството между ЗФР.
- (17) ЗФР следва да бъдат в състояние да получат от всеки задължен субект цялата необходима информация, свързана с техните функции. Техният безпрепятствен достъп до информация е от изключително значение, за да се гарантира, че паричните потоци могат да бъдат правилно проследени и че незаконните мрежи и потоци могат да бъдат разкрити на ранен етап. Нуждата на ЗФР да получат допълнителна информация от задължените субекти, основаваща се на съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма, може да е породена от предходен доклад за съмнителна сделка, подаден до ЗФР, но да има и други източници, като например собствен анализ на ЗФР, разузнавателни данни, предоставени от компетентните органи, или информация, с която разполага друго ЗФР. Поради това при изпълнение на техните функции ЗФР следва да бъдат в състояние да получат информация от всеки задължен субект, дори без да има подаден предходен доклад. Това не включва безразборни искания за информация, отправени към задължените субекти в контекста на дейността на ЗФР по извършване на анализи, а само искания за информация въз основа на достатъчно ясно определени условия. Дадено ЗФР следва също така да е в състояние да получи такава информация по искане на друго ЗФР в Съюза и да обмени информацията с отправилото искане ЗФР.
- (18) Предназначението на ЗФР е да събират и анализират получената от тях информация, за да установят връзките между съмнителни сделки и стоящата в тяхната основа престъпна дейност с цел предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и разпространяване на резултатите от техния анализ, както и допълнителна информация до компетентните органи, когато са налице основания за съмнения за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Дадено ЗФР следва да не се въздържа или да отказва да обмени на информация с друго ЗФР, по собствена инициатива или при поискване, поради причини като липса на установени съответни предикатни престъпления, характерни особености на националното наказателно право и различия в определенията за свързано предикатно престъпление или липсата на посочване на конкретни съответни предикатни престъпления. Също така, дадено ЗФР следва да даде своето предварително съгласие на друго ЗФР за предаване на информацията на компетентните органи, независимо от вида на евентуалните съответни предикатни престъпления, за да се осигури възможност за ефективно изпълнение на функцията за разпространяване на информацията. ЗФР съобщават за трудности при обмена на информация поради различия в определенията в националното право за някои предикатни престъпления, като например данъчните престъпления, които не са хармонизирани от правото на Съюза. Такива трудности следва да не възпрепятстват взаимния обмен, разпространяването на информация към компетентните органи и използването на тази информация по определения в настоящата директива начин. ЗФР следва бързо, конструктивно и ефективно да осигурят възможно най-широкото международно сътрудничество със ЗФР на трети държави по отношение на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма в съответствие с препоръките на FATF и принципите на Групата „Egmont“ за обмена на информация между звената за финансово разузнаване.

- (19) Информацията от пруденциален характер, свързана с кредитните и финансовите институции, като например информацията, свързана с пригодността и поведението на директорите и акционерите, с механизмите за вътрешен контрол, с управлението или със спазването на правилата и управлението на риска, често е крайно необходима за упражняването на подходящ надзор над тези институции по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Информацията за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма е също така важна за пруденциалния надзор над тези институции. Ето защо обменът на поверителна информация и сътрудничеството между компетентните в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма органи, които упражняват надзор над кредитни и финансови институции, и органите за пруденциален надзор следва да не бъдат възпрепятствани поради правна несигурност, която може да произтича от липсата на изрични разпоредби в тази област. Изясняването на правната рамка е дори още по-важно, тъй като в редица случаи пруденциалният надзор е поверен на органи, които не упражняват надзор в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, като Европейската централна банка (ЕЦБ).
- (20) Забавеният достъп на ЗФР и други компетентни органи до информация за самоличността на титуляри на банкови и платежни сметки и на притежатели на банкови сейфове, особено ако те са анонимни, затруднява разкриването на преводи на средства, свързани с тероризъм. Националните данни, които позволяват идентифициране на банкови и платежни сметки и банкови сейфове, принадлежащи на едно лице, са разпокъсани и поради това не са достъпни своевременно за ЗФР и други компетентни органи. Поради това е изключително важно да се създадат централизираните автоматизирани механизми като регистър или система за извличане на данни във всички държави членки като ефективен начин за получаване на своевременен достъп до информация за самоличността на титулярите на банкови и платежни сметки и на притежателите на банкови сейфове, техните пълномощници и действителните собственици. При прилагането на разпоредбите за достъп е целесъобразно да се използват вече съществуващите механизми, при условие че националните ЗФР могат да получат достъп до данните, във връзка с които са отправили запитване, незабавно и в нефилтриран вид. Държавите членки следва да разгледат възможността да предоставят на такива механизми друга информация, която се счита за необходима и пропорционална за по-ефективното ограничаване на рисковете, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризъм. Следва да се осигури пълна поверителност по отношение на такива запитвания и искания за съответна информация от страна на ЗФР и на компетентните органи, различни от органите, отговарящи за наказателното преследване.
- (21) С цел зачитане на неприкосновеността на личния живот и защита на личните данни необходимият минимум от данни за провеждане на разследвания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да бъде съхраняван в централизираните автоматизирани механизми за банкови и платежни сметки, като регистри или системи за извличане на данни. Следва да бъде възможно за държавите членки да определят какви данни е полезно и пропорционално да бъдат събирани, като се вземат предвид съществуващите системи и правни традиции, за да се даде възможност за достатъчно подробно идентифициране на действителните собственици. При транспонирането на разпоредбите, свързани с тези механизми, държавите членки следва да определят срокове за съхраняване, равни на срока за съхраняване на документацията и информацията, получени при прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента. Следва да бъде възможно за държавите членки да удължат срока за съхраняване на общо основание със закон, без да се вземат решения за всеки отделен случай. Допълнителният срок за съхраняване следва да не надвишава пет години. Този срок следва да не засяга националното право, установяващо други изисквания за съхраняване на данните, които допускат вземането на решение във всеки отделен случай с цел улесняване провеждането на наказателни или административни производства. Достъпът до тези механизми следва да бъде съгласно принципа „необходимост да се знае“.
- (22) Точното идентифициране и проверката на данните на физически и юридически лица са от първостепенно значение за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Най-новите технически достижения в цифровизацията на сделките и плащанията позволяват сигурна дистанционна или електронна идентификация. Средствата за идентификация, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, следва да се вземат предвид, по-специално по отношение на схемите за електронна идентификация, за които е извършено уведомяване, и начините за осигуряване на трансгранично правно признаване, които осигуряват надеждни инструменти на високо равнище и еталон, с който може да се сравнят въведените на национално равнище методи за идентификация. Освен това може да се вземат предвид други сигурни процедури за дистанционна или електронна идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети на национално равнище от националния компетентен орган. Когато е целесъобразно, признаването на електронните документи и удостоверителните услуги съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 също следва да бъде взето предвид в рамките на процедурата за идентификация. При прилагането на настоящата директива следва да се има предвид принципът за технологична неутралност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

- (23) За определянето на видните политически личности в Съюза държавите членки следва да изготвят списъци, указващи специалните функции, определени за важни обществени функции в съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби. Държавите членки следва да изискват от международните организации със седалище на тяхната територия да изготвят и актуализират списъка с важни обществени функции в рамките на съответната международна организация.
- (24) Подходът за преглед на съществуващите клиенти в настоящата рамка е основан на риска. При все това с оглед на повишения риск от изпиране на пари, финансиране на тероризма и съответните предикатни престъпления, свързани с някои посреднически структури, е възможно този подход да не позволява своевременно разкриване и оценка на рисковете. Поради това е важно да се гарантира, че се осъществява редовно наблюдение над някои ясно определени категории съществуващи клиенти.
- (25) Понастоящем държавите членки са длъжни да гарантират, че установените на тяхната територия корпоративни и други правни образувания получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за своите действителни собственици. Необходимостта от точна и актуална информация за действителния собственик е ключов фактор при проследяването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своята самоличност зад корпоративна структура. Глобално взаимосвързаната финансова система прави възможно укриването и прехвърлянето на средства по целия свят и лицата, участващи в изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и други престъпници все повече се възползват от тази възможност.
- (26) Следва да се поясни конкретният фактор, с който се установява коя държава членка отговаря за наблюдението и вписването в регистрите на информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми. Поради различия между правните системи на държавите членки някои видове доверителна собственост и сходни правни форми не подлежат на наблюдение или не се регистрират никъде в Съюза. Информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми следва да се регистрира на мястото, на което доверителните собственици на доверителна собственост и лицата, заемащи еквивалентна длъжност в сходни правни форми, са установени или където пребивават. С цел да се гарантира ефективно наблюдение и вписване в регистрите на информацията за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми е необходимо и сътрудничество между държавите членки. Взаимното свързване на регистрите на държавите членки на действителни собственици на доверителна собственост и сходни правни форми би направило тази информация достъпна и също така би спомогнало да се предотврати многократната регистрация на една и съща доверителна собственост и сходни правни форми в рамките на Съюза.
- (27) Правилата, които се прилагат за доверителна собственост и сходни правни форми по отношение на достъпа до информация, свързана с техните действителни собственици, следва да бъдат сравними със съответните правила, които се прилагат по отношение на корпоративни и други правни образувания. Поради широкия спектър от видове доверителна собственост, които съществуват понастоящем в Съюза, както и дори по-голямото разнообразие от сходни правни форми, решението дали дадена доверителна собственост или сходна правна форма е сходна в сравнителен план с корпоративните и другите правни образувания, следва да се взема от държавите членки. Целта на националното право за транспониране на посочените разпоредби следва да бъде предотвратяването на използването на доверителна собственост или сходни правни форми за целите на изпирането на пари, финансирането на тероризма или съответните предикатни престъпления.
- (28) С оглед на различните характеристики на доверителната собственост и на сходните правните форми държавите членки следва да могат, съгласно националното право и в съответствие с правилата за защита на данните, да определят равнището на прозрачност по отношение на доверителната собственост и сходните правни форми, които не са съпоставими с корпоративни и други правни образувания. Свързаните с това рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма може да се различават в зависимост от характеристиките на вида доверителна собственост или сходна правна форма и разбирането за тези рискове може да се промени с течение на времето, например в резултат оценки на риска, извършени на национално или наднационално равнище. Поради това следва да е възможно държавите членки да предвидят по-широк достъп до информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходните правни форми, ако този достъп представлява необходима и пропорционална мярка със законна цел за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма. Когато се определя равнището на прозрачност на информацията за действителните собственици на такава доверителна собственост или сходни правни форми, държавите членки следва да вземат надлежно предвид защитата на основните права на лицата, в частност правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Достъпът до информация за действителните собственици на доверителна собственост или сходни правни форми следва да се предоставя на всяко лице, което може да докаже законен интерес. Достъп следва да се предоставя и на всяко лице, което подаде писмено искане във връзка с доверителна собственост или сходна правна форма, което държи или притежава контролен дял в корпоративно или друго правно образувание, регистрирано извън Съюза, чрез пряко или косвено притежаване, включително чрез акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства. Критериите и условията за предоставяне на достъп по искания за информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми следва да бъдат

достатъчно точни и да съответстват на целите на настоящата директива. Следва да е възможно за държавите членки да постановят отказ по писмено искане, когато са налице разумни основания да се предполага, че писменото искане не е в съответствие с целите на настоящата директива.

- (29) С цел да се осигурят правна сигурност и условия на равнопоставеност е от основно значение ясно да се определи кои правни форми, установени в рамките на Съюза, следва да се считат за сходни с доверителна собственост поради своите функции или структура. Поради това от всяка държава членка следва да се изисква да определи видовете доверителна собственост, ако са признати от националното право, и други сходни правни форми, които могат да бъдат създадени съгласно нейната национална правна уредба или обичай и които имат структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост, като например възможност за разделяне или отделяне на законния и действителния собственик на активите. След това държавите членки следва да съобщят на Комисията категориите, описанието на характеристиките, имената и, когато е приложимо, правното основание на съответните видове доверителна собственост и сходни правни форми с оглед на тяхното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да се даде възможност за тяхното идентифициране от страна на другите държави членки. Следва да се има предвид, че видовете доверителна собственост и сходни правни форми могат да имат различни правни характеристики в рамките на Съюза. В случаите, когато характеристиките на доверителна собственост или сходна правна форма са съпоставими по структура или функции с характеристики на корпоративни и други правни образувания, публичният достъп до информация за действителните собственици би допринесъл за борбата със злоупотребите с доверителна собственост и сходни правни форми, подобно на начина, по който публичният достъп може да допринесе за предотвратяване на злоупотребите с корпоративни и други правни образувания за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (30) Публичният достъп до информация за действителните собственици позволява засилен контрол на информацията от страна на гражданското общество, включително от страна на печатните издания или на организациите на гражданското общество, и допринася за съхраняване на доверието в почтеността на търговските сделки и финансовата система. Той може да допринесе за борбата със злоупотребата с корпоративни и други правни образувания и правни форми за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както чрез подпомагане на разследванията, така и чрез въздействие върху репутацията, тъй като на всяко лице, което би могло да извърши сделки с тях, ще е известна самоличността на действителните собственици. Освен това така се улеснява навременната и ефективна достъпност на информация за финансовите институции и органи, включително органите на трети държави, които участват в борбата с тези престъпления. Достъпът до тази информация би помогнал също така при разследванията във връзка с изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма.
- (31) Доверието на инвеститорите и широката общественост във финансовите пазари зависи до голяма степен от наличието на точен режим за разкриване на информация, който осигурява прозрачност по отношение на действителния собственик и контролните структури на дружествата. Това е особено вярно за системите за корпоративно управление, които се характеризират с концентрирана собственост, както например е в Съюза. От една страна, големите инвеститори със значителни права на глас и значителни права във връзка с паричните потоци могат да насърчат растежа и резултатите на дружествата в дългосрочен план. От друга страна обаче, за контролиращите действителни собственици с големи пакети от гласове може да съществуват стимули да отклоняват корпоративни активи и възможности за лична изгода за сметка на миноритарните инвеститори. Възможното повишаване на доверието във финансовите пазари следва да бъде разглеждано като положителен страничен ефект, а не като цел на повишаването на прозрачността, като последното означава създаването на среда, която е по-малко вероятно да бъде използвана за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (32) Доверието на инвеститорите и широката общественост във финансовите пазари зависи до голяма степен от наличието на точен режим за разкриване на информация, който осигурява прозрачност по отношение на действителния собственик и контролните структури на корпоративните и други правни образувания, както и определени видове доверителна собственост и сходни правни форми. Поради това държавите членки следва да разрешават достъп до информация за действителните собственици по достатъчно съгласуван и координиран начин, чрез въвеждането на ясни правила за публичен достъп, така че трети лица да имат възможност да проверяват в рамките на целия Съюз кои са действителните собственици на корпоративни и други правни образувания, както и някои видове доверителна собственост и сходни правни форми.
- (33) Поради това държавите членки следва да разрешават достъп до информация за действителните собственици на корпоративни и други правни образувания по достатъчно съгласуван и координиран начин чрез централните регистри, които съдържат информация за действителните собственици, посредством въвеждането на ясни правила за публичния достъп, така че трети лица навсякъде в Съюза да бъдат в състояние да установят кои са действителните собственици на корпоративни и други правни образувания. От съществено значение е също така да се създаде съгласувана правна рамка, която осигурява по-добър достъп до информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми, след като те бъдат регистрирани в Съюза. Правилата, които се прилагат за доверителна собственост и сходни правни форми по отношение на достъпа до информация, свързана с техните действителни собственици, следва да бъдат съпоставими със съответните правила, които се прилагат по отношение на корпоративни и други правни образувания.

- (34) Във всички случаи, по отношение както на корпоративни и други правни образувания, така и на доверителна собственост и сходни правни форми, следва да се търси справедлив баланс, по-специално между интересите на широката общественост, свързани с предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, и основните права на субектите на данни. Наборът от данни, който следва да бъде предоставен на обществеността, следва да бъде ограничен, ясно и изчерпателно определен и от общ характер, за да се сведе до минимум евентуалното засягане на действителните собственици. Същевременно предоставената на обществеността информация не следва да се различава значително от събираната понастоящем информация. С цел да се ограничи намесата в правото на неприкосновеност на личния им живот като цяло, и конкретно защитата на личните им данни, тази информация следва да е свързана най-вече със статута на действителни собственици на корпоративни и други правни образувания и на доверителна собственост и сходни правни форми и следва да засяга изключително сферата на икономическа дейност, в която са ангажирани действителните собственици. Когато висшият ръководен служител е идентифициран като действителният собственик само *ex officio*, а не чрез притежавано дялово участие или контрол, упражняван чрез други средства, това следва да бъде ясно обозначено в регистрите. По отношение на информацията за действителните собственици държавите членки могат да предвидят включването на информация за гражданство в централния регистър, по-специално за чуждестранните действителни собственици. С цел да се улеснят свързаните с регистрите процедури и тъй като по-голямата част от действителните собственици ще се окажат граждани на държавата, поддържаща централния регистър, държавите членки могат да допуснат, че действителният собственик е гражданин на съответната държава, когато не е вписана информация в противен смисъл.
- (35) Засиленият обществен контрол ще допринесе за предотвратяването на злоупотреби с правни образувания и правни форми, включително избягване на данъци. Поради това е изключително важно информацията за действителния собственик да остане достъпна чрез националните регистри и чрез системата за взаимно свързване на регистрите за срок от най-малко пет години, след като са отпаднали основанията на вписване в регистрите на информацията за действителния собственик на доверителната собственост или сходна правна форма. При все това държавите членки следва да могат да предвидят със закон обработването на информацията за действителните собственици, включително лични данни, за други цели, ако това обработване отговаря на цел от обществен интерес и представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за постигане на преследваната законна цел.
- (36) Освен това, с цел да се осигури пропорционален и балансиран подход и да се гарантират правата на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, държавите членки следва да могат да предвидят изключения от изискванията за разкриване чрез регистрите на информацията за действителните собственици и от достъпа до такава информация при изключителни обстоятелства, когато информацията би изложила действителния собственик на непропорционален риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване. За държавите членки следва да е възможно също така да изискват регистрация онлайн с цел да се идентифицира всяко лице, което изисква информация от регистъра, както и заплащане на такса за достъп до информацията в регистъра.
- (37) Взаимното свързване на централните регистри на държавите членки, съдържащи информация за действителните собственици, чрез европейската централна платформа, създадена с Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, налага координирането на националните системи, които имат различни технически характеристики. Това предполага приемането на технически мерки и спецификации, които трябва да са съобразени с различията между регистрите. За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия с цел справяне с такива технически и оперативни проблеми. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Във всеки случай участието на държавите членки във функционирането на цялата система следва да бъде осигурено посредством редовен диалог между Комисията и представителите на държавите членки по въпросите, засягащи експлоатацията на системата и нейното бъдещо развитие.
- (38) По отношение на обработването на лични данни съгласно настоящата директива се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Поради това физически лица, чиито лични данни се съхраняват в националните регистри като информация в качеството им на действителни собственици, следва да бъдат съответно информирани. Освен това следва да се предоставя достъп само до лични данни, които са актуални и се отнасят до действителния собственик, а бенефициерите следва да бъдат информирани относно своите права съгласно действащата правна уредба на Съюза за защита на данните, установена в Регламент (ЕС) 2016/679 и

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и относно приложимите процедури за упражняване на тези права. Освен това, за да се предотвратят злоупотреби с информацията, съдържаща се в регистрите, и да се постигне баланс с правата на действителните собственици, държавите членки могат да сметат за уместно да разгледат възможността да предоставят на разположение на действителния собственик информация за лицето, отправило искането, и за правното основание за искането.

- (39) Когато докладването на несъответствия от страна на ЗФР и компетентните органи би застрашило текущо разследване, ЗФР или компетентните органи следва да забавят докладването на несъответствието до момента, в който не отпаднат основанията да не се докладва. Освен това ЗФР и компетентните органи следва да не докладват дадено несъответствие, когато това би било в противоречие с дадена разпоредба на националното право относно поверителността или би представлявало незаконосъобразно тайно осведомяване.
- (40) Настоящата директива не засяга защитата на лични данни, обработвани от компетентните органи в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680.
- (41) Достъпът до информацията и определянето на законния интерес следва да се уреждат от правото на държавата членка, в която е установен или пребивава поверителният собственик на доверителна собственост или лице, заемашо еквивалентна длъжност в сходна правна форма. Когато доверителният собственик на доверителна собственост или лицето, заемашо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, не са установени или не пребивават в никоя от държавите членки, достъпът до информацията и определянето на законния интерес следва да се уреждат от правото на държавата членка, в чиито регистри в съответствие с разпоредбите на настоящата директива е вписана информацията за действителния собственик на доверителна собственост или сходна правна форма.
- (42) Държавите членки следва да определят законния интерес — като общо понятие и като критерий за достъп до информация за действителните собственици — в националното си право. По-специално, тези определения следва да не ограничават понятието за законен интерес до случаите на висящо административно или съдебно производство и следва да осигуряват възможност за отчитане на превантивната дейност в областта на борбата с изпирането на пари, финансирането на тероризма и съответните предикатни престъпления, предприета от неправителствени организации и разследващи журналисти, когато е целесъобразно. След като бъде постигнато взаимното свързване на централните регистри на действителните собственици в държавите членки, националният и презграничният достъп до регистъра на всяка държава членка следва да се предоставя въз основа на определението за законен интерес на държавата членка, в чиито регистри в съответствие с разпоредбите на настоящата директива е вписана информацията, свързана с действителните собственици на доверителната собственост или сходната правна форма, въз основа на решение, взето от компетентните органи на съответната държава членка. По отношение на техните регистри на действителните собственици за държавите членки следва също така да е възможно да установят механизми за обжалване на решения, с които се предоставя или се отказва достъп до информация за действителните собственици. С цел да се осигурят последователни и ефикасни вписване в регистрите и обмен на информация, държавите членки следва да гарантират, че техният орган, отговарящ за регистъра, създаден за целите на информацията за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми, си сътрудничи със съответните му органи в други държави членки, като обменя информация относно доверителната собственост и сходни правни форми, които се уреждат от правото на една държава членка и се управляват в друга държава членка.
- (43) Презграничните кореспондентски отношения с институция респондент от дадена трета държава, се характеризират с трайност и повтаряемост. Съответно, когато държавите членки изискват приемането на мерки за разширена комплексна проверка в този конкретен контекст, те следва да имат предвид, че кореспондентските отношения не включват еднократни операции или просто обмен на капацитет за съобщения. Освен това, като се признава, че не всички презгранични кореспондентски банкови услуги се характеризират с една и съща степен на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, интензитетът на мерките, предвидени в настоящата директива, може да се определи чрез прилагане на принципите на основан на риска подход и не предопределя равнището на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, с което се характеризира финансовата институция респондент.
- (44) Важно е да се гарантира правилното прилагане на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма от задължените субекти. В този контекст държавите членки следва да засилят ролята на публичните органи, които функционират като компетентни органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, включително ЗФР, органите с функции по разследване или наказателно

(1) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност, органите, които получават доклади относно презгранично пренасяне на валута и прехвърляеми ценни книжа на приносител, и органите с отговорности за надзор или наблюдение, чиято цел е да се гарантира спазване на задълженията от страна на задължените субекти. Държавите членки следва да засилят ролята на други имащи отношение органи, включително органите за борба с корупцията и данъчните органи.

- (45) Държавите членки следва да осигурят ефективен и безпристрастен надзор на всички задължени субекти, по възможност от публичните органи чрез отделен и независим национален регулаторен или упражняващ надзор орган.
- (46) С цел да не бъдат разкрити престъпниците прехвърлят незаконните приходи през множество финансови посредници. Поради това е важно да се разреши на кредитните и финансовите институции да обменят информация не само между членовете на групата, но и с други кредитни и финансови институции, като се вземат надлежно предвид правилата за защита на данните, предвидени в националното право.
- (47) Компетентните органи, които упражняват надзор за спазването на настоящата директива над задължените субекти, следва да имат възможност да си сътрудничат и да обменят поверителна информация, независимо от своя характер или статут. За целта тези компетентни органи следва да имат подходящо правно основание за обмен на поверителна информация, а сътрудничеството между компетентните в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма надзорни органи и органите, упражняващи пруденциален надзор, следва да не бъде неволно възпрепятствано от правна несигурност, която може да произтича от липсата на изрични разпоредби в тази област. Надзорът над ефективното прилагане на политиката на групата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да се извършва в съответствие с принципите и условията на консолидиран надзор, определени в приложимото европейско секторно законодателство.
- (48) Обменът на информация и оказването на помощ между компетентните органи на държавите членки са от основно значение за постигането на целите на настоящата директива. Следователно държавите членки следва да не забраняват и да не въвеждат неразумни или неоснователно ограничителни условия пред обмена на информация и оказването на помощ.
- (49) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽¹⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (50) Доколкото целта на настоящата директива, а именно защитата на финансовата система посредством предотвратяване, разкриване и разследване на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като индивидуалните мерки, предприети от държавите членки за защита на техните финансови системи, може да не са съобразени с функционирането на вътрешния пазар и с изискванията на принципите на правовата държава и обществен ред на Съюза, а поради обхвата и последиците на действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (51) Настоящата директива съблюдава основните права и принципите, заложили в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), а именно правото на зачитане на личния и семейния живот (член 7 от Хартата), правото на защита на личните данни (член 8 от Хартата) и свободата на стопанска инициатива (член 16 от Хартата).
- (52) При изготвянето на доклад за оценка на прилагането на настоящата директива Комисията следва да отдели дължимото внимание на зачитането на основните права и принципи, признати в Хартата.
- (53) Предвид необходимостта от неотложно прилагане на приетите мерки с цел засилване на съществуващия режим на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма и с оглед на поетите от държавите членки ангажименти за бързо транспониране на Директива (ЕС) 2015/849, измененията на Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъдат транспонирани до 10 януари 2020 г. Държавите членки следва да създадат регистри на действителните собственици за корпоративни и други правни образувания до 10 януари 2020 г., а за доверителна собственост и сходни правни форми — до 10 март 2020 г. Централните регистри следва да бъдат свързани чрез европейската централна платформа до 10 март 2021 г. Държавите членки следва да създадат централизиран автоматизирани механизми, позволяващи определянето на самоличността на титулярите на банкови и платежни сметки и на притежателите на банкови сейфове, до 10 септември 2020 г.

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- (54) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на 2 февруари 2017 г. ⁽²⁾
- (55) Поради това Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива (ЕС) 2015/849

Директива (ЕС) 2015/849 се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 1 точка 3 се изменя, както следва:
- а) буква а) се заменя със следното:
 - „а) одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти и всяко друго лице, което се задължава да предоставя, пряко или чрез други лица, с които това друго лице е свързано, материална помощ, съдействие или съвети по данъчни въпроси като основна стопанска или професионална дейност;“
 - б) буква г) се заменя със следното:
 - „г) брокери на недвижими имоти, включително когато действат като посредници при отдаване под наем на недвижими имоти, но само по отношение на сделки, при които месечният наем възлиза на 10 000 EUR или повече;“
 - в) добавят се следните букви:
 - „ж) доставчици, ангажирани в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие;
 - з) доставчици на портфейли, които предлагат попечителски услуги;
 - и) лица, които търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, включително когато това се извършва от художествени галерии и аукционни къщи, когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече;
 - й) лица, които съхраняват, търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, когато това се извършва в безмитни зони и когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече;“.
- 2) Член 3 се изменя, както следва:
- а) точка 4 се изменя, както следва:
 - і) буква а) се заменя със следното:
 - „а) терористични престъпления, престъпления, свързани с терористична група, и престъпления, свързани с терористични дейности, предвидени в дялове II и III от Директива (ЕС) 2017/541 (*);
- (*) Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).“;
- ii) буква в) се заменя със следното:
 - „в) дейностите на престъпни организации по смисъла на определението в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета (*);
- (*) Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).“;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 85, 18.3.2017 г., стр. 3.

б) в точка 6 буква б) се заменя със следното:

„б) по отношение на доверителна собственост — всички лица по-долу:

- i) учредителят/учредителите;
- ii) доверителният собственик/доверителните собственици;
- iii) пазителят/пазителите, ако има такъв/такива;
- iv) бенефициерите или когато физическите лица, които са се ползват от правната форма или правното образувание, все още не са определени — категорията лица, в чийто основен интерес правната форма или правното образувание е създадена(о) или се управлява;
- v) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства;“

в) точка 16 се заменя със следното:

„16. „електронни пари“ означава електронни пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО, но с изключение на паричната стойност, посочена в член 1, параграфи 4 и 5 от посочената директива;“

г) добавят се следните точки:

„18) „виртуални валути“ означава цифрово представяне на стойност, която не се емитира или гарантира от централна банка или публичен орган, не е непременно свързана със законово установена валута и няма правния статут на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмяна и може да се прехвърля, съхранява и търгува по електронен път;

19) „доставчик на портфейл, който предлага попечителски услуги“ означава образувание, което предоставя услуги за опазване на частни криптографски ключове от името на своите клиенти за притежаването, съхраняването и прехвърлянето на виртуални валути.“

3) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) рисковете, свързани с всеки съответен сектор, включително, когато има такива, приблизителни оценки на паричните обеми във връзка с изпирането на пари, предоставени от Евростат за всеки от съответните сектори;

в) най-широко разпространените средства, използвани от престъпниците за изпиране на незаконни приходи, включително, когато са известни, средствата, използвани по-специално при сделки между държавите членки и трети държави, независимо дали последните са определени за високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията предоставя посочения в параграф 1 доклад на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и да даде възможност на други заинтересовани страни, включително националните законодателни органи, Европейския парламент, Европейските надзорни органи (ЕНО) и представители от ЗФР да придобият по-добро разбиране за тези рискове. Най-късно шест месеца, след като са били предоставени на разположение на държавите членки, докладите се оповестяват публично, с изключение на елементите на докладите, в които се съдържа класифицирана информация.“

4) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 се добавят следните букви:

„е) докладва за институционалната структура и основните процедури на уредбата ѝ за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително, наред с другото, за ЗФР, данъчните органи и прокуратурата, както и за заделените човешки и финансови ресурси, доколкото тази информация е налична;

ж) докладва за националните усилия и ресурси (работна сила и бюджет), заделени за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки предоставят на Комисията, на ЕНО и на другите държави членки достъп до резултатите от своите оценки на риска, включително техните актуализации. Останалите държави членки може да предоставят съответна допълнителна информация, когато това е целесъобразно, на държавата членка, извършваща оценката на риска. Резюме на оценката се оповестява публично. То не съдържа класифицирана информация.“

5) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 64 с цел определяне на високорисковите трети държави, като взема предвид стратегическите слабости, по-специално в следните области:

а) правната уредба и институционалната рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната трета държава, и по-специално:

i) инкриминиране на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

ii) мерки за комплексна проверка на клиента;

iii) изисквания за съхраняване на информация;

iv) изисквания за докладване на съмнителни сделки;

v) наличието на точна и актуална информация за действителния собственик на юридически лица и правни форми за компетентните органи;

б) правомощията и процедурите на компетентните органи на съответната трета държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително наличието на достатъчно ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, както и практиката на третата държава в областта на сътрудничеството и обмена на информация с компетентните органи на държавите членки;

в) ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма на третата държава по отношение на предприемането на мерки за преодоляване на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. При изготвянето на делегираните актове, посочени в параграф 2, Комисията взема предвид съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма.“

б) В член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки забраняват на своите кредитни институции и финансови институции да поддържат анонимни сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове. Държавите членки изискват във всички случаи по отношение на титулярите и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове да бъдат приложени мерки за комплексна проверка на клиента не по-късно от 10 януари 2019 г. и във всеки случай преди такива сметки, банкови книжки или банкови сейфове да бъдат използвани по някакъв начин.“

7) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в първа алинея букви а) и б) се заменят със следното:

„а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 150 EUR, който може да се използва само в съответната държава членка;

б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 150 EUR;“

ii) втора алинея се заличава;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 от настоящия член дерогация не се прилага в случай на обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 50 EUR, или в случай на дистанционни платежни операции по смисъла на определението в член 4, точка 6 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато сумата надвишава 50 EUR на операция.

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).“;

в) добавя се следният параграф:

„3. Държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, които функционират като приемащи субекти, приемат плащания, извършени с анонимни предплатени карти, издадени в трети държави, само когато тези карти отговарят на изисквания, еквивалентни на посочените в параграфи 1 и 2.

Държавите членки могат да вземат решение да не приемат на територията си плащания, извършвани с анонимни предплатени карти.“

8) член 13 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, включително средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато има такива, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи;

(*) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).“;

б) в края на буква б) се добавя следното изречение:

„Когато идентифицираният действителен собственик е висшият ръководен служител съгласно член 3, параграф 6, буква а), подточка ii), задължените субекти предприемат необходимите разумни мерки за проверка на самоличността на физическото лице, заемашо поста на висш ръководен служител, и съхраняват данни за предприетите действия, както и за всички срещнати трудности по време на процеса на проверка.“

9) Член 14 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следното изречение:

„Всеки път, когато встъпват в нови делови взаимоотношения с корпоративно или друго правно образувание или доверителна собственост, или правна форма със структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост („сходна правна форма“), за които се прилага задължението за вписване в регистрите на информацията за действителния собственик съгласно член 30 или 31, задължените субекти се снабдяват с доказателство за регистрацията или извлечение от регистъра.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но и — през подходящи времеви интервали, по отношение на съществуващите клиенти в зависимост от риска, при промяна на обстоятелства от значение във връзка с даден клиент или когато задълженият субект има правно задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, или ако задълженият субект е имал това задължение съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета (*).

(*) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).“

10) Член 18 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„В случаите, посочени в членове 18а—24, както и при други ситуации с по-висока степен на риск, които са установени от държавите членки или задължените субекти, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента, целящи подходящо управление и ограничаване на тези рискове.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват от задължените субекти да проучат, доколкото е практически възможно, контекста и целите на всички сделки, които отговарят най-малко на едно от следните условия:

- i) те са сложни сделки;
- ii) те са необичайно големи сделки;
- iii) те се извършват по необичайни схеми;
- iv) те нямат явна икономическа или законна цел.

По-специално, задължените субекти предприемат по-интензивно по степен и характер наблюдение на деловите взаимоотношения, за да бъде определено дали тези сделки или дейности изглеждат съмнителни.“

11) Въмква се следният член:

„Член 18а

1. По отношение на делови взаимоотношения или сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат следните мерки за разширена комплексна проверка на клиента:

- а) получаване на допълнителна информация относно клиента и действителния(ите) собственик(ици);
- б) получаване на допълнителна информация относно планирания характер на деловите взаимоотношения;
- в) получаване на информация относно произхода на средствата и произхода на богатството на клиента и на действителния(ите) собственик(ици);
- г) получаване на информация относно причините за планираните или извършени сделки;
- д) получаване на одобрение от висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения;
- е) осъществяване на засилено наблюдение на деловите взаимоотношения чрез повишаване на броя и честотата на извършваните проверки и подбиране на схеми на сделки, които налагат допълнително проучване.

Държавите членки могат да изискват от задължените субекти да гарантират, когато е приложимо, че първото плащане се извършва през сметка на името на клиента в кредитна институция, за която се прилагат стандарти за комплексна проверка на клиента, които не са по-малко строги от предвидените в настоящата директива.

2. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, и в съответствие с международните задължения на Съюза държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат, когато е приложимо, една или повече допълнителни мерки за ограничаване на риска към физически лица и правни образувания, извършващи сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2. Тези мерки се изразяват в една или повече от следните мерки:

- а) прилагането на допълнителни елементи за разширена комплексна проверка;
- б) въвеждането на разширени и подходящи механизми за докладване или систематично докладване на финансови сделки;
- в) ограничаването на деловите взаимоотношения или сделките с физически лица или правни образувания от третите държави, определени като високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.

3. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, държавите членки прилагат, когато е приложимо, една или няколко от следните мерки по отношение на високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, в съответствие с международните задължения на Съюза:

- а) отказ за създаване на дъщерни предприятия, клонове или представителства на задължени субекти от съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният задължен субект е от държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- б) забрана за задължените субекти да създават клонове или представителства в съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният клон или представителство ще бъде в държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) изискване да се прилагат повишени изисквания за надзорна проверка или за външен одит за клонове и дъщерни предприятия на задължени субекти, установени във въпросната държава;
- г) изискване за повишени изисквания за външен одит за финансови групи по отношение на всички техни клонове и дъщерни предприятия, установени във въпросната държава;
- д) изискване кредитните и финансовите институции да извършат преглед и да изменят или, ако е необходимо, да прекратят кореспондентски отношения с институции респонденти във въпросната държава;

4. При приемането или прилагането на мерките, предвидени в параграфи 2 и 3, държавите членки отчитат, когато е целесъобразно, съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, във връзка с рисковете, породени от отделни трети държави.

5. Държавите членки уведомяват Комисията преди приемането или прилагането на мерките, посочени в параграфи 2 и 3.“

12) В член 19 уводната част се заменя със следното:

„По отношение на презграничните кореспондентски отношения, включващи плащания с институции респонденти от трети държави, държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от своите кредитни институции и финансови институции, когато встъпят в делово взаимоотношение:“

13) Вмъква се следният член:

„Член 20а

1. Всяка държава членка изготвя и актуализира списък, указващ точните функции, които съгласно националните закони, подзаконови и административни разпоредби се определят като важни обществени функции за целите на член 3, параграф 9. Държавите членки изискват от всяка международна организация със седалище на тяхна територия да изготви и актуализира списък на важните обществени функции в тази международна организация за целите на член 3, параграф 9. Тези списъци се изпращат на Комисията и може да бъдат оповестени публично.

2. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на точните функции, които се определят като важни обществени функции на равнището на институциите и органите на Съюза. Този списък включва също така всички функции, които може да бъдат възложени на представители на трети държави или на международни организации, акредитирани на равнището на Съюза.

3. Комисията съставя, въз основа на списъците, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, единен списък на всички важни обществени функции за целите на член 3, точка 9. Този единен списък се оповестява публично.

4. Функциите, включени в списъка по параграф 3 от настоящия член, се третираат в съответствие с условията, предвидени в член 41, параграф 2.“

14) В член 27 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, към които е насочен клиентът, вземат подходящи мерки, за да гарантират, че при поискване третото лице незабавно препраща съответните копия от данните за идентификация и проверка, включително, когато има такива, данните, получени чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи.“

15) Член 30 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са задължени да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права. Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции.“;

ii) добавя се следната алинея:

„Държавите членки изискват от действителните собственици на корпоративни или други правни образувания, включително чрез акции, права на глас, дялово участие, държане на акции на приносител или контрол чрез други средства, да предоставят на тези образувания цялата информация, която е необходима, за да може корпоративното или друго правно образувание да спази изискванията, посочени в първа алинея.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степента, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствията и, ако е целесъобразно, че междуременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;

б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;

в) всеки член на широката общественост.

Лицата, посочени в буква в), получават достъп най-малко до името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, както и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националното право условия, да предвидят достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка, в съответствие с правилата за защита на данните.“;

г) вмъква се следният параграф:

„5а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.“;

д) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР разполагат със своевременен и неограничен достъп до цялата информация, съхранявана в централния регистър, посочен в параграф 3, без съответното образувание да бъде предупреждавано за това. Държавите членки също така позволяват навременен достъп и на задължените субекти, когато те предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.“;

е) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.“;

ж) параграфи 9 и 10 се заменят със следното:

„9. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 5, първа алинея, букви б) и в) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неправоспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е допуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати съгласно първа алинея от настоящия параграф, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

10. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета (*). Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132, в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 5, 5а и 6 от настоящия член.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години, след като корпоративното или друго правно образувание е било заличено от регистъра. Държавите членки си сътрудничат помежду си и с Комисията с цел прилагане на различните видове достъп в съответствие с настоящия член.

(* Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).“

16) Член 31 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага по отношение на доверителна собственост и други видове правни форми, като например, наред с другото, „fiducie“, някои видове „Treuhand“ или „fideicomiso“, когато структурата и функциите на тези правни форми са сходни с тези на доверителната собственост. Държавите членки установяват характеристиките, въз основа на които се определя дали правните форми имат структура или функции, сходни с тези на доверителна собственост, по отношение на тези правни форми, които са уредени съгласно тяхното право.

Държавите членки изискват от доверителните собственици на доверителна собственост, управлявана в съответната държава членка, да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици на доверителната собственост. Тази информация включва самоличността на:

а) учредителя (ите);

- б) доверителния (ите) собственик(ици);
- в) пазителя(ите)(ако има такъв(ива));
- г) бенефициерите или класа бенефициери;
- д) всяко друго физическо лице, което упражнява ефективен контрол върху доверителната собственост.

Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции.“;

- б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че доверителните собственици или лицата, заемащи еквивалентни длъжност в сходни правни форми като посочените в параграф 1 от настоящия член, разкриват своя статут и своевременно предоставят на задължените субекти информацията по параграф 1 от настоящия член, когато — в качеството си на доверителен собственик или на лице, заемащо еквивалентна позиция в сходна правна форма — установяват делови взаимоотношения или извършват случайна сделка в размер, надвишаващ прага по член 11, букви б), в) и г).“;

- в) вмъква се следният параграф:

„3а. Държавите членки изискват информацията за действителните собственици на изрична доверителна собственост или сходни правни форми като посочените в параграф 1 да бъде съхранявана в централен регистър на действителните собственици, създаден от държавата членка, в която е установен или пребивава доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма.

Когато мястото на установяване или на пребиваване на доверителния собственик на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, е извън Съюза, посочената в параграф 1 информация се съхранява в централен регистър, създаден от държавата членка, в която доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в делови взаимоотношения или придобива недвижимо имущество от името на доверителната собственост или на сходната правна форма.

Когато доверителните собственици на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, са установени или пребивават в различни държави членки или ако доверителният собственик на доверителната собственост или на лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в множество делови взаимоотношения от името на доверителната собственост или на сходната правна форма в различни държави членки, удостоверение за доказване на регистрацията или извлечение от информацията за действителните собственици, съхранявана в регистър от дадена държава членка, може да се счита за достатъчно, за да се приеме за изпълнено задължението за регистрацията.“;

- г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици на доверителна собственост или сходна правна форма е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всяко физическо или юридическо лице, което може да докаже наличието на законен интерес;
- г) всяко физическо или юридическо лице, което подаде писмено искане във връзка с доверителна собственост или сходна правна форма, които държат или притежават контролен дял в корпоративно или друго правно образувание, различно от посочените в член 30, параграф 1, чрез пряко или косвено притежаване, включително чрез акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства.

Информацията, достъпна за физическите и юридическите лица, посочени в първа алинея, букви в) и г), включва името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, а така също и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националното право условия, да предвидят възможност за достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка в съответствие с правилата за защита на данните. Държавите членки могат да предвидят по-широк достъп до информацията, съхранявана в регистъра, в съответствие със своето национално право.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3а, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.“;

д) вмъква се следният параграф:

„4а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3а, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.“;

е) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3а централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална, и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степенята, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствията и ако е целесъобразно, че междуременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.“;

ж) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.“;

з) вмъква се следният параграф:

„7а. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 4, първа алинея, букви б), в) и г) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е дпуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати в съответствие с първа алинея, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

Когато държава членка вземе решение да допусне изключение в съответствие с първа алинея, тя не ограничава достъпа на компетентните органи и ЗФР до информацията.“;

и) параграф 8 се заличава;

й) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132. Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 2 от Директива (ЕС) 2017/1132 в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 4 и 5 от настоящия член.

Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че единствено информацията, посочена в параграф 1, която е актуална и отговаря на реалните действителни собственици, се предоставя чрез техните национални регистри и чрез системата за взаимно свързване на регистрите и че достъпът до тази информация е съобразен с правилата за защита на данните.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години след отпадане на основанията за вписване в регистъра съгласно параграф 3а на информацията за действителните собственици. Държавите членки си сътрудничат с Комисията за прилагане на различните видове достъп в съответствие с параграфи 4 и 4а.;

к) добавя се следният параграф:

„10. Държавите членки уведомяват Комисията за категориите, описанието на характеристиките, наименованията и когато е приложимо – правните основания на доверителната собственост и сходните правни форми, посочени в параграф 1, до 10 юли 2019 г. Комисията публикува пълния списък на тези видове доверителна собственост и сходни правни форми в *Официален вестник на Европейския съюз* до 10 септември 2019 г.

До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка по въпроса дали всяка доверителна собственост и сходни правни форми по параграф 1, уредени в правото на държавите членки, са надлежно установени и дали за тях се прилагат задълженията, предвидени в настоящата директива. Когато е целесъобразно, Комисията предприема необходимите стъпки за действие въз основа на заключенията на посочения доклад.“

17) Въмква се следният член:

„Член 31а

Актове за изпълнение

Когато е необходимо, в допълнение към актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и в съответствие с обхвата на членове 30 и 31 от настоящата директива, Комисията приема чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедури, необходими за свързването на централните регистри на държавите членки, посочени в член 30, параграф 10 и член 31, параграф 9, по отношение на:

- а) техническите спецификации, определящи набора от технически данни, необходими за изпълнението на функциите на платформата, както и метода за съхраняване, използване и защита на такива данни;
- б) общите критерии, съгласно които информацията за действителните собственици е налична чрез системата за свързване на регистри, в зависимост от нивото на достъп, предоставено от държавите членки;
- в) техническите подробности за това как трябва да се предоставя информацията за действителните собственици;
- г) техническите условия за достъпност на услугите, които се предлагат от системата за взаимно свързване на регистрите;
- д) техническите условия за прилагане на различните видове достъп до информацията за действителните собственици въз основа на член 30, параграф 5 и член 31, параграф 4;
- е) реда и условията за плащане, когато за достъпа до информацията за действителните собственици се изисква плащане на такса съгласно член 30, параграф 5а и член 31, параграф 4а, като се вземат предвид достъпните начини за плащане, като например дистанционни платежни операции.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 64а, параграф 2.

В актовете за изпълнение Комисията се стреми да използва отново изпитани технологии и съществуващи практики. Комисията гарантира, че системите, които трябва да бъдат разработени, не пораждат по-големи разходи от абсолютно необходимото за изпълнението на настоящата директива. Актовете за изпълнение на Комисията се характеризират с прозрачност и обмен на опит и информация между Комисията и държавите членки.“

18) В член 32 се добавя следният параграф:

„9. Без да се засяга член 34, параграф 2, в рамките на своите функции всяко ЗФР може да изисква, получава и използва информация от всеки задължен субект за целта, определена в параграф 1 от настоящия член, дори ако не е бил подаден предходен доклад съгласно член 33, параграф 1, буква а) или член 34, параграф 1.“

19) Вмъква се следният член:

„Член 32а

1. Държавите членки създават централизирани автоматизирани механизми, като например централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни, които позволяват своевременна идентификация на всички физически или юридически лица, които притежават или контролират платежни сметки и банкови сметки, обозначени с IBAN по смисъла на Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета (*), и банкови сейфове, държани от кредитна институция на тяхната територия. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми.

2. Държавите членки гарантират, че информацията, която се съхранява в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, е пряко достъпна по непосредствен начин и в нефилтриран вид за националните ЗФР. Тази информация трябва да е достъпна и за националните компетентни органи с цел изпълнение на техните задължения съгласно настоящата директива. Държавите членки гарантират, че всяко ЗФР може своевременно да предостави информация, съхранявана в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, на всяко друго ЗФР в съответствие с член 53.

3. Следната информация е достъпна и позволява лесно търсене чрез централизираните механизми, посочени в параграф 1:

- за клиента — титуляр на сметка, и всяко лице, което твърди, че действа от името на клиента: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква а), или от уникален идентификационен номер;
- за действителния собственик на клиента — титуляр на сметка: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква б), или от уникален идентификационен номер;
- за банковата или платежната сметка: IBAN номер и датата на откриване и закриване на сметката;
- за банковия сейф: името на наемателя на сейфа, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, или от уникален идентификационен номер и срока, за който е нает сейфът.

4. Държавите членки могат да разгледат възможността да предвидят изискване друга информация, за която се счита, че е от съществено значение за ЗФР и компетентните органи за изпълнение на задълженията им съгласно настоящата директива, да бъде достъпна и да може да бъде търсена през централизираните механизми.

5. До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно взаимно свързване на централизираните автоматизирани механизми. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

(*) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).“

20) Вмъква се следният член:

„Член 32б

1. Държавите членки предоставят на ЗФР и на компетентните органи достъп до информацията, която дава възможност да се идентифицира своевременно всяко физическо или юридическо лице, което притежава недвижимо имущество, включително чрез регистри или електронни системи за извличане на данни, когато има такива регистри или системи.

2. До 31 декември 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на въпроса доколко е необходимо и пропорционално да се хармонизира информацията, включена в регистрите, както и оценка на необходимостта от взаимно свързване на посочените регистри. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.“

21) В член 33, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) предоставят цялата необходима информация на ЗФР пряко, по негово искане.“

22) В член 34 се добавя следният параграф:

„3. Саморегулиращите се органи, определени от държавите членки, публикуват годишен доклад, който съдържа информация относно:

а) мерките, предприети съгласно членове 58, 59 и 60;

б) броя на получените сигнали за нарушения съгласно член 61, когато е приложимо;

в) броя на сигналите, получени от саморегулиращия се орган съгласно параграф 1, и броя на сигналите, препратени от саморегулиращия се орган до ЗФР, когато е приложимо;

г) когато е приложимо, броя и описанието на мерките, предприети съгласно членове 47 и 48 за проверка на спазването от страна на задължените субекти на задълженията им съгласно:

i) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);

ii) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);

iii) член 40 (съхраняване на документация); и

iv) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).“

23) Член 38 се заменя със следното:

„Член 38

1. Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служители и представители на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

2. Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, репресивни или враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта заради подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.“

24) В член 39 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не пречи разкриването на информация между кредитни институции и финансови институции от държавите членки, при условие че принадлежат към една и съща група, или между тези институции и техните клонове и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия, установени в трети държави, при условие че тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите на групата като цяло, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 45, и че политиките и процедурите на групата като цяло отговарят на изискванията, установени в настоящата директива.“

25) В член 40 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) във връзка с комплексната проверка на клиента, копие на документите и информацията, необходими за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в глава II, включително, когато има такава, информация, получена чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи, за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка;“

б) добавя се следната алинея:

„Срокът за съхраняване, посочен в настоящия параграф, включително допълнителния срок за съхраняване, който не може да надвишава пет години, се прилага и по отношение на данните, достъпни чрез централизираните механизми, посочени в член 32а.“

26) Член 43 се заменя със следното:

„Член 43

Обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).“

27) Член 44 се заменя със следното:

„Член 44

1. За да подпомогнат изготвянето на оценката на риска съгласно член 7, държавите членки гарантират, че са в състояние да направят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпросите, свързани с ефективността на тези системи.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

- а) данни, с които се измерват мащабът и значението на различните сектори, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително броя на физическите лица и образуванията и икономическото значение на всеки сектор;
- б) количествени данни за етапите на докладване, разследване и съдебно производство в рамките на националния режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително броя на сигналите за съмнителни сделки, подадени до ЗФР, последващите действия по тези сигнали, както и — на годишна основа — броя на разследваните случаи, броя на лицата, по отношение на които е предприето наказателно преследване, броя на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, видовете предикатни престъпления, ако има такава информация, и стойността в евро на имуществото, което е било замразено, иззето или конфискувано;
- в) ако са налични, данни, с които се установяват броят и процентът на сигналите, довели до по-нататъшно разследване, заедно с годишен доклад до задължените субекти, съдържащ подробна информация относно полезността и последващите действия във връзка с подадените от тях сигнали;
- г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени или отхвърлени от ЗФР, и на презграничните искания, на които ЗФР е отговорило частично или изцяло, групирани по държави партньори;
- д) данни за човешките ресурси, заделени за компетентните органи, отговарящи за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за човешките ресурси, заделени за ЗФР за изпълнението на задачите, определени в член 32;
- е) броя на надзорните действия, проведени на място и от разстояние, броя на установените нарушения въз основа на тези надзорни действия и санкциите/административните мерки, наложени от надзорните органи.

3. Държавите членки осигуряват ежегодното публикуване на консолидиран преглед на статистическите им данни.

4. Държавите членки изпращат ежегодно на Комисията посочените в параграф 2 статистически данни. Комисията публикува годишен доклад, в който се обобщават и разясняват статистическите данни, посочени в параграф 2, който се помества на нейния уебсайт.“

28) В член 45 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки и ЕНО се информират взаимно за случаите, в които правото на трета държава не позволява провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1. В тези случаи могат да се предприемат координирани действия за намиране на решение. При преценката по въпроса кои трети държави не разрешават провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки и ЕНО вземат предвид всички правни ограничения, които могат да възпрепятстват правилното провеждане на тези политики и процедури, включително изискванията за опазване на тайна, защитата на личните данни и други предписания, ограничаващи обмена на информация, които може да са от значение за тази цел.“

29) В член 47 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, са регистрирани, че бюрата за обмяна на валута и за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление подлежат на лицензиране или регистрация, а доставчиците на услуги в областта на хазарта са обект на регулиране.“

30) Член 48 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. С цел да се улесни и насърчи ефективното сътрудничество, и по-специално обменът на информация, държавите членки предоставят на Комисията списък на компетентните органи за задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, включително данните за връзка с тях. Държавите членки гарантират, че предоставената на Комисията информация се актуализира.

Комисията публикува регистър на тези органи и данните за връзка с тях на своя уебсайт. Органите в регистъра, в рамките на своите правомощия, служат като звено за контакт със съответните компетентни органи на другите държави членки. Финансовите надзорни органи на държавите членки служат и като звено за контакт с ЕНО.

С цел да се гарантира правилното изпълнение на настоящата директива държавите членки изискват всички задължени субекти да подлежат на подходящ надзор, което включва правомощия за упражняване на надзор на място и от разстояние, и предприемат необходимите административни мерки за коригиране на положението в случай на нарушения.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат подходящи правомощия, включително правомощието да разпоредят предоставянето на всякаква информация, която е от значение за наблюдението на спазването, и да извършват проверки, както и че разполагат с достатъчно финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на своите функции. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи са с висок морал и притежават подходяща квалификация и съблюдают високи професионални стандарти, включително стандарти за поверителност, за защита на данните и за справяне с конфликтите на интереси.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, упражняват надзор върху спазването от страна на тези предприятия на националните разпоредби на съответната държава членка, с които се транспонира настоящата директива.

По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че за целите, посочени в първа алинея, компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, сътрудничат на компетентните органи на държавите членки, в които са установени предприятията, които са част от групата.

По отношение на предприятията, посочени в член 45, параграф 9, надзорът по първа алинея от настоящия параграф може да включва предприемането на подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни пропуски, които изискват незабавни корективни мерки. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените пропуски бъдат преодолені, включително с помощта на компетентните органи на държавата членка по произход на задължения субект или в сътрудничество с тях, в съответствие с член 45, параграф 2.“;

г) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, упражняват надзор за ефективното прилагане на политиките и процедурите на групата като цяло, посочени в член 45, параграф 1. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която са установени кредитните и финансовите институции, които са част от група, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка.“

31) Член 49 се заменя със следното:

„Член 49

Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, упражняващите надзор органи и другите компетентни органи, които участват в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и данъчните органи и правоохранителните органи, когато действат в рамките на обхвата на настоящата директива, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на местно равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително с оглед на изпълнението на задължението им по член 7.“

32) в глава VI, раздел 3 се вмъква следният подраздел:

„Подраздел II a

Сътрудничество между компетентните органи на държавите членки

Член 50a

Държавите членки не забраняват и не въвеждат неразумни или необосновано ограничителни условия относно обмена на информация или оказването на помощ между компетентните органи за целите на настоящата директива. Поспециално държавите членки гарантират, че компетентните органи не отхвърлят искане за помощ на основание, че:

- a) искането се счита за засягащо и данъчни въпроси;
- б) националното право изисква задължените субекти да опазват тайна или да запазват поверителност, освен в случаите, когато съответната търсена информация е защитена чрез правно призната привилегия или когато се прилага задължение за професионална тайна, както е описано в член 34, параграф 2;
- в) в държавата членка, към която е отправено искането, се провежда проверка, разследване или производство, освен ако оказването на помощта ще възпрепятства въпросната проверка, разследване или производство;
- г) характерът или статутът на отправящия искането компетентен орган се различава от характера или статута на компетентния орган, към който е отправено искането.“

33) Член 53 се изменя, както следва:

a) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да бъде от значение за извършваната от тях обработка или анализ на информация, свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма и с участващите физически или юридически лица, независимо от вида на съответните предикатни престъпления и дори ако видът на съответните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.“;

б) в параграф 2, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Това ЗФР получава информация в съответствие с член 33, параграф 1 и бързо препраща отговорите.“

34) В член 54 се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират, че ЗФР определят най-малко едно лице или звено за контакт, които да отговарят за получаването на исканията за информация, постъпили от страна на ЗФР в други държави членки.“

35) В член 55 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че ЗФР, към което е отправено искането, дава на компетентните органи бързо и във възможно най-голяма степен предварителното си съгласие за разкриване на информацията, независимо от вида на съответните предикатни престъпления. ЗФР, към което е отправено искането, не трябва да отказва да даде съгласието

си за подобно разкриване, освен когато това би попаднало извън обхвата на правилата му в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, би могло да навреди на дадено разследване или по друг начин би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка. Всеки подобен отказ за даване на съгласие се обяснява надлежно. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите с разкриването на информация пред компетентните органи и ненужните ограничения по отношение на разкриването.“

36) Член 57 се заменя със следното:

„Член 57

Различията между определенията в националното право на предикатните престъпления, посочени в член 3, точка 4, не препятстват способността на ЗФР да оказват помощ на друго ЗФР и не ограничават обмена, разкриването и използването на информацията съгласно членове 53, 54 и 55.“

37) В глава VI, раздел 3 се добавя следният подраздел:

„Подраздел IIIa

Сътрудничество между компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, и други органи, обвързани от задължението за професионална тайна

Член 57a

1. Държавите членки изискват всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции във връзка със спазването от тяхна страна на настоящата директива, както и одиторите или експертите, действащи от името на такива компетентни органи, да са обвързани със задължение за опазване на професионалната тайна.

Без да се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното право, поверителната информация, която лицата, посочени в първа алинея, получават при изпълнение на служебните си задължения съгласно настоящата директива, може да се разкрива единствено в скратена или обобщена форма, по такъв начин, че да не могат да се идентифицират отделните кредитни и финансови институции.

2. Параграф 1 не възпрепятства обмена на информация между:

- a) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в дадена държава членка в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции;
- b) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в различни държави членки в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции, включително Европейската централна банка (ЕЦБ), когато действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета (*). При този обмен на информация се прилагат условията за опазване на професионалната тайна, посочени в параграф 1.

До 10 януари 2019 г. компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в съответствие с настоящата директива, и ЕЦБ, която действа в съответствие с член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и член 56, първа алинея, буква ж) от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), сключват, с подкрепата на ЕНО, споразумение относно практическите ред и условия за обмен на информация.

3. Упражняващите надзор върху кредитните и финансовите институции компетентни органи, които получават поверителна информация съгласно параграф 1, използват тази информация само при:

- a) изпълнение на задълженията си по настоящата директива или по други законодателни актове в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, на пруденциалното регулиране и на надзора върху кредитните и финансовите институции, включително налагането на санкции;
- b) обжалване на решение на компетентния орган, който упражнява надзор върху кредитните и финансовите институции, включително по съдебен ред;
- в) съдебно производство, образувано съгласно специални разпоредби; предвидени в правото на Съюза, прието в областта на настоящата директива или в областта на пруденциалното регулиране и надзор на кредитните и финансовите институции.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, си сътрудничат помежду си за целите на настоящата директива във възможно най-голяма степен, независимо от техния характер или статут. Това сътрудничество също така включва способността да се провеждат, в рамките на правомощията на получилия искането компетентен орган, разследвания от името на отправилia искането компетентен орган и последващ обмен на информация, получена чрез такива разследвания.

5. Държавите членки могат да разрешат на своите национални компетентни органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи сътрудничество и обмен на поверителна информация със съответните им компетентни органи на трети държави. Споразуменията за сътрудничество се сключват при условията на взаимност и само ако разкриваната информация е гарантирана чрез изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в параграф 1. Поверителната информация, която се обменя съгласно посочените споразумения за сътрудничество, се използва за целите на изпълнение на задачата за упражняване на надзор от страна на тези органи.

Когато информацията, която се обменя, произхожда от друга държава членка, тя може да бъде разкривана само с изричното съгласие на компетентния орган, който я е споделил и — когато е приложимо, единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Член 57б

1. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3 и без да се засяга член 34, параграф 2, държавите членки могат да разрешат обмена на информация, в същата държава членка или в различни държави членки, между компетентните органи и органите, на които е възложен надзорът върху субектите от финансовия сектор и физическите или юридическите лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, и органите, които отговарят по закон за надзора върху финансовите пазари, при изпълнението на техните съответни надзорни функции.

Във всички случаи по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

2. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3, държавите членки могат, въз основа на разпоредби в националното си право, да разрешат разкриването на определена информация на други национални органи, отговорни по закон за надзора върху финансовите пазари, или със специални отговорности в областта на борбата или разследването на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма.

Поверителната информация, която се обменя съгласно настоящия параграф 2, обаче се използва единствено за целите на изпълнението на задачите от правен характер на съответните органи. По отношение на лицата, които имат достъп до такава информация, се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

3. Държавите членки могат да разрешат разкриването на определена информация, свързана с надзора върху кредитните институции с цел спазване на разпоредбите на настоящата директива, пред парламентарни анкетни комисии, пред сметните палати и пред други субекти, натоварени с извършването на проверки в държавите членки, при следните условия:

- а) субектите имат точно определен от националното право мандат за разследване или контрол върху действията на органите, отговарящи за надзора върху тези кредитни институции или за правната уредба в областта на този надзор;
- б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата, посочен в буква а);
- в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна съгласно националното право, като тези изисквания са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1;
- г) информацията, която произхожда от друга държава членка, не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и се разкрива единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

(*) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

(**) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“

38) В член 58, параграф 2 се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират също така, че когато компетентните им органи установят нарушения, за които се налагат наказателноправни санкции, те информират своевременно правоохранителните органи.“

39) Член 61 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, както и — когато е приложимо — саморегулиращите се органи, установяват ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи и когато е приложимо, до саморегулиращите се органи, за възможни или действителни нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

За тази цел те осигуряват един или повече сигурни канали за връзка за лицата за целите на подаване на сигналите, посочени в първа алинея. С тези канали се гарантира, че самоличността на лицата, които предоставят информация, е известна единствено на компетентните органи и когато е приложимо — на саморегулиращите се органи.“

б) в параграф 3 се добавят следните алинеи:

„Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служителите и представителите на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта в резултат на подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.“

40) Въмъква се следният член:

„Член 64а

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризма („комитетът“), посочен в член 23 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета (*). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

41) Член 65 се заменя със следното:

„Член 65

1. До 11 януари 2022 г. и на всеки три години след това Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета.

Посоченият доклад съдържа по-специално:

а) отчет за приетите конкретни мерки и механизмите, създадени на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки за предотвратяване и справяне с нововъзникващите проблеми и новите тенденции, които представляват заплахата за финансовата система на Съюза;

б) последващи действия, предприети на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки въз основа на сигналите, доведени до знанието им, включително жалбите във връзка с националните законови актове, които възпрепятстват упражняването на надзорните и разследващите правомощия на компетентните органи и саморегулиращите се органи;

- в) отчет за наличието на подходяща информация за компетентните органи и ЗФР на държавите членки за предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- г) отчет за международното сътрудничество и обмена на информация между компетентните органи и ЗФР;
- д) отчет за необходимите действия от страна на Комисията с цел да се провери дали държавите членки действат в съответствие с настоящата директива и оценка на нововъзникващите проблеми и новите тенденции в държавите членки;
- е) анализ на осъществимостта на конкретни мерки и механизми на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки по отношение на възможностите за събиране и достъп до информация за действителните собственици на корпоративни и други правни образувания, учредени в държави извън Съюза, и на пропорционалността на мерките, посочени в член 20, буква б);
- ж) оценка на това как се спазват основните права и принципи, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Първият доклад, който се публикува до 11 януари 2022 г., се придружава, ако е необходимо, от подходящи законодателни предложения, включително, когато е целесъобразно — по отношение на виртуалните валути — за правомощия за създаване и поддържане на централна база данни, достъпна за ЗФР, в която се регистрират самоличността на ползвателите и адресите на портфейлите, както и за формуляри за лична декларация, предназначени за ползвателите на виртуални валути, и за подобряване на сътрудничеството между службите за събиране на вземания на държавите членки и за основано на риска прилагане на мерките, посочени в член 20, буква б).

2. До 1 юни 2019 г. Комисията оценява рамката за сътрудничество на ЗФР с трети държави и пречките и възможностите за подобряване на сътрудничеството между ЗФР в Съюза, включително възможността за създаване на механизъм за координиране и подкрепа.

3. Ако е целесъобразно, Комисията изготвя доклад за Европейския парламент и Съвета с цел оценка на необходимостта и пропорционалността на понижаването на процента за идентифицирането на действителните собственици на правни образувания с оглед на препоръките, отправени в тази връзка от международни организации и определящи стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, в резултат на нова оценка, и ако е целесъобразно, представя законодателно предложение.“

42) В член 67 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 26 юни 2017 г.

Държавите членки прилагат член 12, параграф 3, считано от 10 юли 2020 г.

Държавите членки създават централните регистри на действителните собственици, посочени в член 30, до 10 януари 2020 г., регистрите, посочени в член 31, до 10 март 2020 г., и централизираните автоматизирани механизми, посочени в член 32а, до 10 септември 2020 г.

Комисията осигурява взаимното свързване на регистрите, посочени в членове 30 и 31, в сътрудничество с държавите членки, до 10 март 2021 г.

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текста на разпоредбите, посочени в настоящия параграф.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.“

43) В приложение II, точка 3 уводната част се заменя със следното:

„3) Рискови фактори по отношение на географското разположение – регистрация, установяване, пребиваване във:“.

44) Приложение III се изменя, както следва:

а) в точка 1 се добавя следната буква:

„ж) клиентът е гражданин на трета държава, който е подал заявление за получаване на право на пребиваване или гражданство в държавата членка в замяна на капиталови трансфери, на покупка на имущество или държавни облигации или на инвестиции в корпоративни образувания в съответната държава членка.“;

б) точка 2 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) непреки делови взаимоотношения или сделки без определени предпазни мерки, като например средства за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги съгласно определението в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи;“

ii) добавя се следната буква:

„е) сделки, свързани с нефт, оръжия, ценни метали, тютюневи изделия, културни артефакти и други предмети с археологическо, историческо, културно и религиозно значение или с рядка научна стойност, както и слонова кост и защитени видове.“

Член 2

Изменение на Директива 2009/138/ЕО

В член 68, параграф 1, буква б) от Директива 2009/138/ЕО се добавя следната подточка:

„iv) органите, отговорни за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за целите на спазването на посочената директива;

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 3

Изменение на Директива 2013/36/ЕС

В член 56, първа алинея от Директива 2013/36/ЕС се добавя следната буква:

„ж) органите, които отговарят за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за целите на спазването на посочената директива.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 4

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 10 януари 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

*Член 6***Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
L. PAVLOVA

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/844 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 30 май 2018 година****за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите и Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Европейският съюз се ангажира да разработи устойчива, конкурентоспособна, сигурна и декарбонизирана енергийна система. Енергийният съюз и рамката за политиките в областта на климата и енергетиката до 2030 г. определят за Съюза амбициозни ангажименти за по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 40 % до 2030 г. в сравнение с 1990 г., за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в енергопотреблението и за икономии на енергия в съответствие с амбициите на равнище на Съюза, и за подобряване на европейската енергийна сигурност, конкурентоспособност и устойчивост.
- (2) За да бъдат постигнати тези цели, прегледът на законодателството за енергийната ефективност на Съюза от 2016 г. обединява повторната оценка на целта за енергийната ефективност на Съюза за 2030 г. съгласно поисканото в заключенията на Европейския съвет от 2014 г., преглед на основните разпоредби на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ и Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, както и укрепването на финансова рамка, включително на европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ), което в крайна сметка ще подобри финансовите условия на пазара за инвестиции в областта на енергийната ефективност.
- (3) В Директива 2010/31/ЕС се изисква до 1 януари 2017 г. Комисията да извърши преглед на въпросната директива, като вземе предвид придобития опит и постигнатия напредък по време на нейното прилагане и, ако е необходимо, да направи предложения.
- (4) В рамките на подготовката за този преглед Комисията предприе поредица от стъпки, за да събере факти за това как Директива 2010/31/ЕС се прилага в държавите членки, като се съсредоточи върху това какво работи добре и какво може да се подобри.
- (5) Резултатите от прегледа и оценката на въздействието на Комисията сочат, че са необходими ред изменения, за да се укрепят действащите разпоредби на Директива 2010/31/ЕС и да се опростят някои аспекти.
- (6) Съюзът се ангажира с разработването на устойчива, конкурентоспособна, сигурна и декарбонизирана енергийна система до 2050 г.. За да постигнат тази цел, държавите членки и инвеститорите се нуждаят от мерки, насочени към постигане на дългосрочната цел за намаляване на емисиите на парникови газове и декарбонизиране на сградния фонд, на който се дължат приблизително 36 % от всички емисии на CO₂ в Съюза, до 2050 г. Държавите членки следва да се стремят към икономически ефективно равновесие между декарбонизиране на енергийните доставки и

⁽¹⁾ ОВ С 246, 28.7.2017 г., стр. 48.

⁽²⁾ ОВ С 342, 12.10.2017 г., стр. 119.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

намаляване на крайното потребление на енергия. За тази цел държавите членки и инвеститорите се нуждаят от ясна визия, която да насочва техните политики и инвестиционни решения и която да включва индикативни национални етапни цели и действия за енергийна ефективност с цел постигане на краткосрочните (2030 г.), средносрочните (2040 г.) и дългосрочните (2050 г.) цели. Като се вземат предвид тези цели и се отчитат цялостните амбиции на Съюза по отношение на енергийната ефективност, от съществено значение е държавите членки да определят очакваните резултати от техните дългосрочни стратегии за саниране и да проследяват развитието посредством определянето на национални показатели за напредъка, съобразени с националните условия и развитие.

- (7) Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата вследствие от 21-вата сесия на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP 21) стимулира усилията на Съюза да декарбонизира сградния си фонд. Като се отчита, че почти 50 % от крайното енергопотребление на Съюза се използват за отопление и охлаждане, от които 80 % се използват в сградите, постигането на целите на Съюза в областта на енергетиката и климата е свързано с усилията на Съюза за саниране на сградния фонд посредством извеждане в приоритет на енергийната ефективност, прилагане на принципа „енергийната ефективност на първо място“ и вземане предвид на използването на възобновяеми източници.
- (8) Разпоредбите относно дългосрочните стратегии за саниране, предвидени в Директива 2012/27/ЕС, следва да бъдат преместени в Директива 2010/31/ЕС, където те се вписват по-добре. Държавите членки следва да могат да използват дългосрочните си стратегии за саниране, за да обърнат надлежно внимание на пожарната безопасност и на рисковете, свързани с интензивна сеизмична активност, засягащи санирането с цел подобряване на енергийната ефективност, както и жизнения цикъл на сградите.
- (9) За да се постигне високо енергийно ефективен и декарбонизиран сграден фонд и за да се гарантира, че дългосрочните стратегии за саниране ще доведат до нужния напредък към трансформация на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия, в частност чрез увеличаване на основното саниране, държавите членки следва да предвидят ясни насоки и да очертаят измерими и целенасочени действия, както и да насърчат равен достъп до финансиране, включително за сегментите от националния сграден фонд с най-лоши характеристики, за потребителите, намиращи се в състояние на енергийна бедност, за социалното жилищно настаняване и за домакинствата, изправени пред дилемата на несъвместимите стимули, като вземат предвид достъпността. За да оказват допълнителна подкрепа на необходимите подобрения в техния национален фонд за отдаване под наем, държавите членки следва да обмислят въвеждането или продължаване на прилагането на изисквания за определено ниво на енергийни характеристики за имоти, отдавани под наем, в съответствие със сертификатите за енергийни характеристики.
- (10) Съгласно изготвената от Комисията оценка на въздействието ще бъде необходимо саниране в размер средно на 3 % годишно, за да бъдат изпълнени амбициите на Съюза в областта на енергийната ефективност по икономически ефективен начин. Като се има предвид, че всяко увеличение с 1 % в икономите на енергия намалява вноса на газ с 2,6 %, става видно, че ясните амбиции за саниране на наличния сграден фонд са изключително важни. Следователно усилията за подобряване на енергийните характеристики на сградите ще допринесат активно за енергийната независимост на Съюза и освен това имат голям потенциал за създаване на работни места в Съюза, особено в малките и средните предприятия. В този контекст държавите членки следва да вземат под внимание необходимостта от ясна връзка между техните дългосрочни стратегии за саниране и подходящи инициативи за насърчаване на развиването на уменията и образованието в секторите на строителството и енергийната ефективност.
- (11) Следва да се вземе предвид необходимостта да се намали енергийната бедност в съответствие с критериите, определени от държавите членки. При очертаване в стратегиите за саниране на националните действия, които допринасят за намаляване на енергийната бедност, държавите членки имат правото да определят какви действия считат за подходящи.
- (12) В своите дългосрочни стратегии за саниране и при планирането на действия и мерки държавите членки биха могли да използват понятия като „момент за интервенция в жизнения цикъл на сградите“, което означава подходящ момент, например от гледна точка на разходната ефективност или прекъсването за извършване на саниране с цел подобряване на техните енергийни характеристики.
- (13) В насоките на Световната здравна организация от 2009 г. се посочва, че по отношение на качеството на вътрешния въздух сградите с по-добри характеристики осигуряват по-високи равнища на комфорт и благосъстояние на своите обитатели и подобряват здравето. Топлинните мостове, неправилната изолация и непланираните въздушни потоци могат да доведат до повърхностни температури под температурата на оросяване на въздуха и до влага. Поради това е от съществено значение да се гарантира пълна и хомогенна изолация на сградата, включително на балконите, пространствата между прозорците, покривите, стените, вратите и подовете, като специално внимание следва да се отдели на това температурата на която и да е вътрешна повърхност на сградата да не пада под температурата на оросяване.

- (14) Държавите членки следва да подкрепят подобряването на енергийните характеристики на съществуващите сгради, което допринася за постигане на здравословна среда в помещенията, включително чрез отстраняване на азбест и други вредни вещества, предотвратяване на незаконното отстраняване на вредни вещества и улесняване на спазването на действащите законодателни актове като директиви 2009/148/ЕО ⁽¹⁾ и (ЕС) 2016/2284 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета.
- (15) Важно е да се гарантира, че мерките за подобряване на енергийните характеристики на сградите не акцентират единствено върху външните ограждащи елементи на сградата, а включват всички съответни компоненти и технически инсталации в сградата, като например пасивните компоненти, които участват в пасивни техники, насочени към намаляване на енергийните нужди за отопление или охлаждане и ползването на енергия за осветление и вентилация, които по този начин подобряват температурния и зрителния комфорт.
- (16) Финансовите механизми, стимулите и мобилизирането на финансови институции за саниране на сградите с цел подобряване на енергийната ефективност следва да играят централна роля в националните дългосрочни стратегии за саниране и активно да се насърчават от държавите членки. Тези мерки следва да включват насърчаване на енергийно ефективни ипотечни кредити за сертифицирано енергийно ефективно саниране на сгради, поощряване на инвестиции на публичните органи в енергийно ефективен сграден фонд, например чрез публично-частни партньорства или сключване по желание на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат, намаляване на възприемания риск от инвестициите, осигуряване на достъпни и прозрачни инструменти за консултиране и помощ, като например обслужване на едно гише за предоставяне на интегрирани услуги за енергийно саниране, както и изпълнение на други мерки и инициативи, като например посочените в инициативата на Комисията за интелигентно финансиране на интелигентни сгради.
- (17) Природосъобразните решения като удачно проектирано улично озеленяване, зелени покриви и фасади, които осигуряват изолация и сянка за сградите, допринасят за намаляване на енергийните потребности, като ограничават нуждата от отопление и охлаждане и подобряват енергийните характеристики на сградите.
- (18) Необходимо е да се насърчава изследването и изпробването на нови решения за подобряване на енергийните характеристики на историческите сгради и обекти, като същевременно се защитава и опазва културното наследство.
- (19) За новите сгради и сградите, по които се извършват основни ремонти, държавите членки следва да насърчават алтернативните високоефективни инсталации, ако това е технически, функционално и икономически осъществимо, и същевременно вземат предвид здравословния вътрешен микроклимат, противопожарната безопасност и рисковете, свързани с интензивна сеизмична активност, в съответствие с националните норми за безопасност.
- (20) За да бъдат постигнати целите на политиката относно енергийната ефективност на сградите, прозрачността на сертификатите за енергийните характеристики следва да бъде подобрена, като се гарантира, че всички необходими параметри за изчисляване както за целите на сертифицирането, така и за целите на минималните изисквания за енергийните характеристики са определени и се прилагат последователно. Държавите членки следва да приемат подходящи мерки, за да гарантират например, че характеристиките на монтирани, подменени, или модернизирани технически сградни инсталации за отопление на помещения, климатични инсталации или осигуряване на топла вода се документират с оглед на сертифицирането на сгради и проверката на съответствието.
- (21) Монтирането на устройства за саморегулиране в съществуващите сгради за отделно регулиране на температурата във всяка стая или, при обосновани случаи, в определена отопляема зона от сградната единица, следва да се разглежда, когато е икономически осъществимо, например когато разходите за това представляват по-малко от 10 % от общите разходи за подмяна на топлогенераторите.
- (22) Иновациите и новите технологии дават възможност и сградите да допринасят за общата декарбонизация на икономиката, включително транспортния сектор. Например сградите могат да бъдат използвани за развитието на инфраструктурата, необходима за „интелигентното“ зареждане на електрически превозни средства, и също да осигурят основа за използването на автомобилните акумулатори като източник на енергия в държавите членки, ако последните го пожелаят.
- (23) В съчетание с увеличаване дял производство на енергия от възобновяеми източници, електрическите превозни средства генерират по-малко въглеродни емисии и това води до по-добро качество на въздуха. Електрическите превозни средства са важен компонент на прехода към чиста енергия, основан на мерки за енергийна ефективност, алтернативни горива, енергия от възобновяеми източници и новаторски решения за управление на енергийната гъвкавост. Строителните норми могат да бъдат ефективно използвани за въвеждането на целенасочени изисквания

⁽¹⁾ Директива 2009/148/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозиция на азбест по време на работа (ОВ L 330, 16.12.2009 г., стр. 28).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители, за изменение на Директива 2003/35/ЕО и за отмяна на Директива 2001/81/ЕО (ОВ L 344, 17.12.2016 г., стр. 1).

в подкрепа на внедряването на инфраструктура за презареждане на паркинги в жилищни и нежилищни сгради. Държавите членки следва така да предвидят мерки за опростяване на внедряването на инфраструктура за презареждане с оглед премахване на пречки от типа на несъвместимите стимули и административните усложнения, с които отделните собственици се сблъскват при опита за инсталиране на зарядни точки на своите места за паркиране.

- (24) Тръбопроводната инфраструктура създава необходимите условия за бързо разполагане на зарядни точки, ако и където са необходими. Държавите членки следва да гарантират развитието на електромобилността по балансиран и икономически ефективен начин. По-специално, когато се извършва основен ремонт, свързан с електрическата инфраструктура, след него следва да бъде добавено подходящо изграждане на тръбопроводна инфраструктура. При въвеждането на изисквания относно електромобилността в националното законодателство държавите членки следва надлежно да отчитат потенциално различните условия, като например собственост на сградите и прилежащите им паркинги, обществени паркинги, управлявани от частни субекти, и сгради, които имат едновременно жилищни и нежилищни функции.
- (25) Вече наличната инфраструктура ще доведе до намаляване на разходите за инсталиране на зарядни точки за отделните собственици и ще гарантира достъп на потребителите на електрически превозни средства до зарядни точки. Установяването на изисквания за електромобилността на равнището на Съюза относно предварителното оборудване на местата за паркиране и инсталирането на зарядни точки е ефективен начин за насърчаване на използването на електрически превозни средства в близко бъдеще, като същевременно дава възможност за бъдещо развитие с намалени разходи в средносрочен до дългосрочен план.
- (26) Когато държавите членки установяват техните изисквания за инсталирането на минимален брой зарядни точки за нежилищни сгради с повече от 20 паркоместа, които да се прилагат от 2025 г., те следва да вземат предвид съответните национални, регионални и местни условия, както и евентуални различни потребности и обстоятелства според района, типа сграда, достъпа до обществен транспорт и други имащи отношение критерии, за да се гарантира пропорционално и подходящо разполагане на зарядните точки.
- (27) При това обаче е възможно някои географски райони със специфични уязвимости да бъдат изправени пред конкретни трудности при изпълнението на изискванията за електромобилността. Такъв би могъл да е случаят с най-отдалечените региони по смисъла на член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), поради тяхната отдалеченост, островен характер, малка площ, труден релеф и климат, както и изолираните микросистеми, чиито електропреносни мрежи може да се наложи да претърпят еволюция, за да се справят с бъдеща електрификация на местния транспорт. В такива случаи държавите членки следва да имат правото да не прилагат изискванията за електромобилността. Независимо от тази дерогация електрификацията на транспорта може да е мощен инструмент за справянето с проблеми като качеството на въздуха или сигурността на доставките, пред които тези региони и системи често са изправени.
- (28) Когато прилагат изискванията за инфраструктура за електромобилността, предвидени в измененията на Директива 2010/31/ЕС, както е уредено в настоящата директива, държавите членки следва да вземат предвид необходимостта от цялостно и съгласувано градоустройствено планиране, както и насърчаване на алтернативни, безопасни и устойчиви видове транспорт и помощната инфраструктура за тях, например чрез специална инфраструктура с паркоместа за електрически велосипеди и за превозни средства за лица с намалена подвижност.
- (29) Програмите на цифровия единен пазар и енергийния съюз следва да бъдат съгласувани и следва да служат на постигането на общи цели. Цифровите технологии бързо променят енергийната система — от включването на възобновяеми източници до интелигентните енергийни мрежи и сградите, подготвени за интелигентно управление. За да се проправи пътят за цифровите технологии в сградния сектор, целите за свързаност на Съюза и амбициите му за разгръщане на комуникационни мрежи с висок капацитет са важни за изграждането на интелигентни домове и добре свързани общности. Следва да се въведат целенасочени стимули за насърчаване на използването на инсталации, подготвени за интелигентно управление, и цифрови решения в сградната среда. Това предлага нови възможности за икономии на енергия, като се предоставя по-точна информация на потребителите относно техните модели на потребление и като се дава възможност на системния оператор да управлява мрежата по-ефективно.
- (30) Показателят за подготвеност за интелигентно управление следва да се използва за измерване на степента, в която дадена сграда може да използва Информационни и комуникационни технологии и електронни системи за адаптиране на функционирането на сградите към потребностите на обитателите и мрежата, и за подобряване на енергийната ефективност и цялостните характеристики на сградите. Показателят за подготвеност за интелигентно управление следва да повиши осведомеността на собствениците и обитателите на сгради за ценността на сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации и следва да даде увереност на обитателите относно реалните икономии, дължащи се на тези нови допълнителни функции. Използването на схемата за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление следва да бъде незадължително за държавите членки.

- (31) С цел Директива 2010/31/ЕС да бъде адаптирана към техническия прогрес, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС за допълване на посочената директива чрез установяването на определение за показател за подготвеност за интелигентно управление и на методика за неговото изчисляване. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (32) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на Директива 2010/31/ЕС, така както е изменена с настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия относно реда и условията за прилагане на незадължителна обща схема на Съюза за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (33) За да се гарантира, че финансовите мерки, свързани с енергийната ефективност, се прилагат по най-добрия възможен начин при санирането на сгради, те следва да са обвързани с качеството на ремонтните работи в контекста на целеви или постигнати икономии на енергия. Ето защо тези мерки следва да бъдат обвързани с характеристиките на оборудването или материалите, използвани при санирането, с нивото на сертификация или квалификация на монтажника, с енергиен одит или с подобрението, постигнато в резултат на санирането, което следва да се оцени чрез сравняване на сертификатите за енергийните характеристики, издадени преди и след санирането, чрез използване на стандартни стойности или по друг прозрачен и пропорционален метод.
- (34) Настоящите системи за независим контрол на сертификатите за енергийните характеристики могат да се използват за проверка на съответствието и следва да бъдат засилени, за да се гарантира, че сертификатите са с добро качество. Когато системите за независим контрол на сертификатите за енергийните характеристики са допълнени от незадължителни бази данни, с което се надхвърлят изискванията на Директива 2010/31/ЕС, така както е изменена с настоящата директива, те могат да се използват за проверка на съответствието и за изготвяне на статистически данни за регионалния или националния сграден фонд. Необходими са висококачествени данни за сградния фонд и те биха могли отчасти да бъдат извлечени от базите данни за сертификатите за енергийните характеристики, които понастоящем се разработват и експлоатират в почти всички държави членки.
- (35) В оценката на въздействието на Комисията беше констатирано, че разпоредбите относно инспекциите на отоплителните и климатичните инсталации не са ефективни, тъй като не осигуряват в достатъчна степен първоначалното постигане и непрекъснатото поддържане на желаните характеристики на тези технически инсталации. Дори и евтини технически решения за енергийна ефективност с много кратки срокове на възвръщаемост, като например хидравличното балансиране на отоплителната инсталация и монтирането или подмяната на термостатични вентили, не са обхванати в достатъчна степен понастоящем. Разпоредбите относно инспекциите следва да бъдат изменени, за да се гарантира по-добър резултат от инспекциите. Тези изменения следва да поставят акцента на инспекциите върху централните отоплителни инсталации и климатичните инсталации, включително когато тези инсталации са в комбинация с вентилационни инсталации. Тези изменения следва да изключват малките отоплителни системи, например електрически отоплителни уреди и печки на дърва, когато те са под праговете за инспекция съгласно Директива 2010/31/ЕС, така както е изменена от настоящата директива.
- (36) При извършване на инспекции и за да се осъществят на практика планираните подобрения на енергийните характеристики на сградите, целта следва да бъде подобряване на реалните енергийни характеристики на отоплителните, климатичните и вентилационните инсталации в реални условия на използване. Реалните характеристики на такива инсталации се определят от енергията, използвана при динамично редуване на типични или усреднени условия на експлоатация. Такива условия в повечето случаи изискват само част от номиналната мощност и поради това инспекциите на отоплителните инсталации, климатичните инсталации и вентилационните инсталации следва да включват оценка на съответния капацитет на оборудването за подобряване на характеристиките на инсталацията при променящи се условия, като например условия на експлоатация при частично натоварване.
- (37) Сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации са доказали, че ефективно заместват инспекциите, особено при големи инсталации, и притежават голям потенциал да осигурят разходно ефективни и значителни икономии на енергия както за потребителите, така и за предприятията. Монтирането на такова оборудване следва да се разглежда като икономически най-ефективната алтернатива на инспекциите в

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

големите нежилищни сгради и сградите с множество апартаменти с достатъчен размер, позволяващ съответните инвестиции да се изплатят за по-малко от три години, тъй като то позволява да бъде предприето действие въз основа на предоставената информация, като по този начин дава възможност за постигането на икономии на енергия с течение на времето. При малки инсталации документирането на характеристиките на системата от монтажниците следва да подпомогне проверката на спазването на минималните изисквания, определени за всички технически сградни инсталации.

- (38) Съществуващата понастоящем възможност за държавите членки да изберат мерки, свързани с предоставянето на съвет като алтернатива на инспекциите на отоплителните инсталации, климатичните инсталации, комбинираните отоплителни и вентилационни инсталации и комбинираните климатични и вентилационни инсталации, трябва да се запази, при условие че е било документирано чрез представяне на доклад до Комисията преди прилагането на тези мерки, че цялостният ефект от алтернативните мерки е равностоен на ефекта от инспекциите.
- (39) Прилагането на схемите за редовни инспекции на отоплителните и климатичните инсталации съгласно Директива 2010/31/ЕС изискваше значителни административни и финансови инвестиции от страна на държавите членки и частния сектор, включително за обучение и акредитиране на експерти, осигуряване на качество и контрол, както и на разходите за инспекциите. Държавите членки, които са приели необходимите мерки за провеждане на редовни инспекции и са въвели ефективни схеми за инспекции, могат да сметат за целесъобразно тези схеми да продължат да функционират, включително за по-малки отоплителни и климатични инсталации. В такива случаи държавите членки следва да не са задължени да съобщават за тези по-строги изисквания на Комисията.
- (40) Без да се засяга правото на избор на държавите членки дали да използват набора от стандарти, свързани с енергийна ефективност на сградите, разработени с мандат M/480 на Комисията до Европейския комитет за стандартизация (CEN), признаването и утвърждаването на тези стандарти сред държавите членки би оказало положително въздействие върху прилагането на Директива 2010/31/ЕС, така както е изменена с настоящата директива.
- (41) В Препоръка (ЕС) 2016/1318 на Комисията ⁽¹⁾ за сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия се описва как с прилагането на Директива 2010/31/ЕС би могло едновременно да се гарантира трансформирането на сградния фонд и преминаването към по-устойчиво доставяне на енергия, което подкрепя също стратегията за отопление и охлаждане. За да се гарантира правилното прилагане, общата рамка за изчисляване на енергийните характеристики на сградите следва да се актуализира, а подобряването на характеристиките на външните ограждащи елементи на сградата следва да се насърчава, с помощта на извършеното от CEN по силата на мандат M/480 от Комисията. Държавите членки могат да изберат да допълнят това чрез задаване на допълнителни цифрени показатели, например за общото енергопотребление на цялата сграда или емисиите на парникови газове.
- (42) Настоящата директива следва да не възпрепятства държавите членки да определят по-амбициозни изисквания за енергийните характеристики за сградите и сградните компоненти, стига тези изисквания да са съвместими с правото на Съюза. Не е в противоречие с целите на настоящата директива и тези на директиви 2010/31/ЕС и 2012/27/ЕС, че тези изисквания могат при определени обстоятелства да ограничават инсталирането или използването на продукти, които са предмет на друго хармонизиращо законодателство на Съюза, при условие че подобни изисквания не представляват необоснована пазарна пречка.
- (43) Доколкото целта на настоящата директива, а именно намаляването на енергията, необходима за удовлетворяване на енергийните потребности, свързани с типичното използване на сградите, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради необходимостта от гарантиране на съгласуваност на общите цели, разбирателство и политическа воля може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (44) Настоящата директива изцяло зачита националните особености и различия между държавите членки и техните сфери на компетентност в съответствие с член 194, параграф 2 от ДФЕС. Освен това целта на настоящата директива е да се даде възможност за обмен на най-добри практики, за да се улесни преходът към високо енергийно ефективен сграден фонд в Съюза.
- (45) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽²⁾ държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, разясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

⁽¹⁾ Препоръка (ЕС) 2016/1318 на Комисията от 29 юли 2016 г. относно насоки за насърчаването на сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия и най-добри практики, за да се гарантира, че до 2020 г. всички нови сгради ще са с близко до нулевото потребление на енергия (ОВ L 208, 2.8.2016 г., стр. 46).

⁽²⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(46) Поради това директиви 2010/31/ЕС и 2012/27/ЕС следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2010/31/ЕС

Директива 2010/31/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 3 се заменя със следното:

„3. „техническа сградна инсталация“ означава техническо оборудване за отопление на помещения, охлаждане на помещения, вентилация, топла вода за битови нужди, вградено осветление, сградна автоматизация и управление, производство на електроенергия на място или комбинация от такива системи, включително системите, използващи енергия от възобновяеми източници, на дадена сграда или обособена част от сграда;“

б) вмъква се следната точка:

„3а. „сградна система за автоматизация и управление“ означава система, която обхваща всички продукти, софтуер и инженерни услуги, които могат да поддържат енергийно ефективно, икономично и безопасно функциониране на техническите сградни инсталации чрез автоматично управление и улесняване на ръчното управление на тези технически сградни инсталации;“

в) вмъкват се следните точки:

„15а. „отоплителна инсталация“ означава комбинация от компонентите, необходими за осигуряване на начин на обработка на вътрешния въздух, който позволява температурата да се повишава;

15б. „топлогенератор“ означава онази част от отоплителната инсталация, която произвежда полезна топлина посредством един или няколко от следните процеси:

а) изгаряне на горива, например в котел;

б) ефекта на Джаул-Ленц, протичащ в нагревателните елементи на електросъпротивителна отоплителна инсталация;

в) улавяне на топлина от околния въздух, от изходящ въздух от вентилация, или от вода или от земен източник на топлина посредством термопомпа;

15в. „сключване на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат“ означава сключване на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат съгласно определението в член 2, точка 27 от Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);

(*) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).“;

г) добавя се следната точка:

„20. „изолирана микросистема“ означава изолирана микросистема съгласно определението в член 2, точка 27 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*).“

(*) Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55).“

2) Вмъква се следният член:

„Член 2а

Дългосрочна стратегия за саниране:

1. Всяка държава членка установява дългосрочна стратегия за саниране в подкрепа на санирането на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради, както обществени, така и частни, за постигане на високо енергийно ефективен и декарбонизиран сграден фонд до 2050 г., улеснявайки разходно ефективната трансформация на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия. Всяка дългосрочна стратегия за саниране се представя в съответствие с приложимите задължения за планиране и докладване и обхваща:

- а) преглед на националния сграден фонд, където е уместно, въз основа на статистически извадки и очакван дял на санираните сгради през 2020 г.;
- б) определянето на икономически ефективни подходи за саниране, съобразени с вида сгради и климатичната зона, като се отчитат евентуалните съответни моменти за интервенция, ако има такива, в жизнения цикъл на сградата;
- в) политики и действия за насърчаване на икономически ефективно основно саниране на сгради, включително поетапно основно саниране, и в подкрепа на икономически ефективни мерки и саниране, например чрез въвеждане на незадължителна схема за паспорти за санирането на сградите;
- г) преглед на политиките и действията, насочени към сегментите от националния сграден фонд с най-лоши характеристики, дилемите на несъвместимите стимули и слабостите на пазара, и очертаване на имащите отношение действия на национално равнище, които допринасят за намаляване на енергийната бедност;
- д) политики и действия, насочени към всички обществени сгради;
- е) преглед на националните инициативи за насърчаване на интелигентните технологии и добре свързаните сгради и общности, както и на придобиването на умения и образование в секторите на строителството и енергийната ефективност; и
- ж) основана на факти преценка за очакваните икономии на енергия и ползите в по-широк смисъл, като например тези, свързани със здравето, безопасността и качеството на въздуха.

2. В своята дългосрочна стратегия за саниране всяка държава членка определя пътна карта с мерки и национално определени измерими показатели за напредъка, с оглед на дългосрочната цел за 2050 г. за намаляване на емисиите на парникови газове в Съюза с 80-95 % спрямо нивата от 1990 г., за да се осигури високо енергийно ефективен и декарбонизиран национален сграден фонд и за да се улесни разходно ефективната трансформация на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия. Пътната карта включва индикативни етапни цели за 2030 г., 2040 г. и 2050 г. и посочва как те допринасят за постигането на целите на Съюза по отношение на енергийната ефективност в съответствие с Директива 2012/27/ЕС.

3. За да подпомогнат мобилизирането на инвестиции в санирането, необходимо за изпълнение на посочените в параграф 1 цели, държавите членки улесняват достъпа до подходящи механизми за:

- а) обединяване на проекти, включително чрез инвестиционни платформи или групи, и чрез консорциуми от малки и средни предприятия, за да се създадат условия за достъп на инвеститорите и за пакетни решения за потенциалните клиенти;
- б) намаляване на възприемания риск, свързан с дейностите за повишаване на енергийната ефективност, за инвеститорите и частния сектор;
- в) използване на публично финансиране за привличане на допълнителни инвестиции от частния сектор или за преодоляване на специфични слабости на пазара;
- г) насочване на инвестиции към енергийно ефективен обществен сграден фонд в съответствие с насоките на Евростат; и
- д) достъпни и прозрачни инструменти за предоставяне на консултации, като например обслужване на едно гише за потребителите и консултиране в енергийната област относно подходящо саниране с цел подобряване на енергийната ефективност и инструменти за финансиране.

4. Комисията събира и разпространява, поне до публичните органи, най-добри практики за успешни публични и частни схеми за финансиране относно саниране с цел подобряване на енергийната ефективност, както и информация относно схеми за обединяването на малки проекти за саниране с цел подобряване на енергийната ефективност. Комисията набелязва и разпространява най-добри практики относно финансовите стимули за саниране от гледна точка на потребителите, като се отчитат различията между държавите членки по отношение на разходната ефективност.

5. За да подпомогне разработването на дългосрочната си стратегия за саниране, всяка държава членка провежда обществена консултация относно дългосрочната си стратегия за саниране преди предаването ѝ на Комисията. Всяка държава членка прилага обобщение на резултатите от обществената консултация към своята дългосрочна стратегия за саниране.

Всяка държава членка определя реда за провеждане на приобщаващи консултации по време на изпълнението на дългосрочната си стратегия за саниране.

6. Всяка държава членка прилага подробностите относно изпълнението на най-актуалната си дългосрочна стратегия за саниране към дългосрочната си стратегия за саниране, включително планираните политики и действия.

7. Всяка държава членка може да използва дългосрочната си стратегия за саниране за да обърне надлежно внимание на пожарната безопасност и на рисковете, свързани с интензивна сеизмична активност, засягащи санирането с цел подобряване на енергийната ефективност, както и жизнения цикъл на сградите.“

3) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Нови сгради

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че новите сгради отговарят на минималните изисквания за енергийните характеристики, установени в съответствие с член 4.

2. При нови сгради държавите членки гарантират, че техническата, екологичната и икономическата осъществимост на алтернативните високоефективни инсталации, ако такива са налични, е взета под внимание преди започване на строежа.“

4) В член 7, пета алинея се заменя със следното:

„По отношение на сградите, по които се извършва основен ремонт, държавите членки насърчават алтернативните високоефективни инсталации, доколкото това е технически, функционално и икономически осъществимо, и обърщат надлежно внимание на здравословния вътрешен микроклимат, противопожарната безопасност и рисковете, свързани с интензивна сеизмична активност.“

5) Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

Технически сградни инсталации, електромобилност и показател за подготвеност за интелигентно управление

1. С оглед на оптимизирането на потреблението на енергия на техническите сградни инсталации държавите членки определят изисквания относно инсталациите по отношение на енергийните характеристики като цяло, правилното монтиране и подходящите оразмеряване, настройка и контрол на техническите сградни инсталации, които са монтирани в съществуващите сгради. Държавите членки могат да прилагат тези изисквания относно инсталациите и по отношение на нови сгради.

Определят се изисквания за нови технически сградни инсталации, за подмяна и модернизация на такива, като тези изисквания се прилагат, доколкото това е технически, икономически и функционално осъществимо.

Държавите членки изискват новите сгради, ако това е технически и икономически осъществимо, да бъдат оборудвани с устройства за саморегулиране за отделно регулиране на температурата във всяка стая или, когато е оправдано, в специално определен отоплен участък на обособената част на сградата. В съществуващи сгради монтирането на тези устройства за саморегулиране се изисква, когато се подменят топлогенераторите, ако това е технически и икономически осъществимо.

2. Що се отнася до новите нежилищни сгради и нежилищните сгради, подложени на основен ремонт, с повече от десет паркоместа, държавите членки гарантират инсталирането на най-малко една зарядна точка по смисъла на Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) и на тръбопроводна инфраструктура, а именно тръби за електрическите кабели, на най-малко едно на всеки пет места за паркиране, за да се даде възможност за инсталиране на по-късен етап на зарядни точки за електрически превозни средства, когато:

а) паркингът се намира в сградата, а при основен ремонт действията по ремонта включват паркинга или електрическата инсталация на сградата; или

б) паркингът се намира в непосредствена физическа близост до сградата, а при основен ремонт действията по ремонта включват паркинга или електрическата инфраструктура на паркинга.

Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до 1 януари 2023 г. относно възможността политиката на Съюза в областта на сградния фонд да допринесе за насърчване на електрическата мобилност и предлага мерки в тази насока.

3. До 1 януари 2025 г. държавите членки определят изискванията за инсталирането на минимален брой зарядни точки за всички нежилищни сгради с повече от двадесет паркоместа.

4. Държавите членки могат да решат да не определят или да не прилагат изискванията, посочени в параграфи 2 и 3, за сградите, притежавани и ползвани от малки и средни предприятия съгласно определенията в дял I от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията (**).

5. Що се отнася до новите жилищни сгради и жилищните сгради, подложени на основен ремонт, с повече от десет паркоместа, държавите членки гарантират инсталирането на тръбопроводна инфраструктура, а именно тръби за електрически кабели на всяко място за паркиране, за да се даде възможност за инсталиране на по-късен етап на зарядни точки за електрически превозни средства, когато:

а) паркингът се намира в сградата, а при основен ремонт действията по ремонта включват паркинга или електрическата инсталация на сградата; или

б) паркингът се намира в непосредствена физическа близост до сградата, а при основен ремонт действията по ремонта включват паркинга или електрическата инфраструктура на паркинга.

6. Държавите членки могат да решат да не прилагат параграфи 2, 3 и 5 за конкретни категории сгради, когато:

а) във връзка с параграфи 2 и 5 заявленията за разрешение за строеж или еквивалентни на тях заявления са били подадени до 10 март 2021 г.;

б) необходимата тръбопроводна инфраструктура би се основавала на изолирани микросистеми или сградите са разположени в най-отдалечени региони по смисъла на член 349 от ДФЕС., ако това би довело до съществени проблеми за функционирането на местната енергийна система и би застрашило стабилността на местната мрежа;

в) разходите за инсталации за презареждане и тръбопроводни инсталации надвишават 7 % от общите разходи на основния ремонт на сградата;

г) дадена обществена сграда вече попада в обхвата на съпоставими изисквания по силата на транспонирането на Директива 2014/94/ЕС.

7. Държавите членки предвиждат мерки за опростяване на внедряването на зарядни точки в нови и съществуващи жилищни и нежилищни сгради и за премахване на евентуални регулаторни бариери, включително свързани с процедурите за разрешаване и одобряване, без да се засягат законите за собствеността и наемните правоотношения на държавите членки.

8. Държавите членки вземат предвид необходимостта от съгласувани политики за сградния фонд, за мека и екологосъобразна мобилност и за градско планиране.

9. Държавите членки гарантират, че когато се монтира, подменя или модернизира дадена техническа сградна инсталация, се извършва оценка на цялостните енергийни характеристики на изменената част или по целесъобразност — на цялата изменена система. Резултатите биват документирани и предавани на собственика на сградата, така че да бъдат винаги на разположение и да могат да се използват за проверка за установяване на съответствието спрямо минималните изисквания, определени съгласно параграф 1 от настоящия член, и за издаването на сертификати за енергийни характеристики. Без да се засяга член 12, държавите членки решават дали да изискат издаването на нов сертификат за енергийни характеристики.

10. До 31 декември 2019 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 23 за допълване на настоящата директива чрез създаване на незадължителна обща схема на Съюза за определяне на подготвеността на сградите за интелигентно управление. Определянето се основава на оценка на способностите на сградата или обособена част от сградата да адаптира своето функциониране към потребностите на обитателя и на енергийната мрежа и да подобрява своята енергийна ефективност и цялостни характеристики.

В съответствие с приложение Ia незадължителната обща схема на Съюза за определяне на подготвеността на сградите за интелигентно управление:

а) установява определение за показателя за подготвеност за интелигентно управление; и

б) установява методика за изчисляването му.

11. До 31 декември 2019 г. и след като проведе консултации с имащите отношение заинтересовани страни, Комисията приема акт за изпълнение, в който се посочват подробно техническите условия за ефективното прилагане на схемата, посочена в параграф 10 от настоящия член, включително график за необвързващ изпитателен период на национално равнище, и за поясняване на допълващата връзка на схемата със сертификатите за енергийни характеристики, посочени в член 11.

Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 26, параграф 3.

(*) Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

(**) Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).“

6) В член 10 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки обвързват своите финансови мерки за подобряване на енергийната ефективност при саниране на сградите с целевите или постигнатите енергоспестявания, определени от един или няколко от следните критерии:

- a) енергийните характеристики на оборудването или материалите, използвани при санирането; в този случай оборудването или материалите, използвани при санирането, трябва да се инсталират от монтажник със съответното ниво на сертификация или квалификация;
- б) стандартни стойности за изчисляване на енергоспестяванията в сградите;
- в) подобренията, постигнати в резултат на това саниране, чрез сравняване на сертификатите за енергийни характеристики, издадени преди и след санирането;
- г) резултатите от енергиен одит;
- д) резултатите от друг подходящ, прозрачен и пропорционален метод, който указва подобрение на енергийните характеристики.

ба. Базите данни за сертификати за енергийни характеристики позволяват събирането на данни за отчетеното или изчислено потребление на енергия в обхванатите сгради, включително поне в обществените сгради, за които в съответствие с член 12 е издаден сертификат за енергийни характеристики, така както е посочено в член 13.

бб. Най-малко обобщени анонимизирани данни в съответствие с изискванията на Съюза и националните изисквания за защита на данните се предоставят при поискване за статистически или научноизследователски цели, както и на собственика на сградата.“

7) Членове 14 и 15 се заменят със следното:

„Член 14

Инспекция на отоплителни инсталации

1. Държавите членки определят необходимите мерки за въвеждане на редовни инспекции на достъпните части на отоплителните инсталации или на инсталации за комбинирано отопление и вентилация на помещения, с полезна номинална мощност от над 70 kW, като например топлогенератора, системата за управление и циркулационната(ите) помпа(и), използвани за отоплението на сгради. Инспекцията включва оценка на коефициента на полезно действие и на оразмеряването на топлогенератора, съотнесени към отоплителните нужди на сградата, като по целесъобразност се вземат предвид способностите на отоплителната инсталация или на инсталацията за комбинирано отопление и вентилация на помещения да оптимизира характеристиките си при типични или нормални условия на експлоатация.

Когато в отоплителната инсталация или в инсталацията за комбинирано отопление и вентилация на помещения, или в изискванията относно отоплението на сградата не са внесени промени след инспекция, извършена съгласно настоящия параграф, държавите членки могат да изберат да не изискват повторна оценка на оразмеряването на топлогенератора.

2. Техническите сградни инсталации, изрично обхванати с договорен критерий за енергийните характеристики или с договорно споразумение за договорено равнище на подобряване на енергийната ефективност, като например договор за енергоспестяване с гарантиран резултат или такива, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор и следователно подлежат на мерки за контрол на ефективността на системно равнище, се освобождават от изискванията, установени в параграф 1, при условие че цялостното въздействие на подобен подход е равностойно на въздействието, произтичащо от прилагането на параграф 1.

3. Като алтернатива на параграф 1 и при условие че цялостното въздействие е равностойно на въздействието, произтичащо от прилагането на параграф 1, държавите членки могат да решат да предприемат мерки, за да гарантират предоставянето на консултации на потребителите по отношение на подмяната на топлогенератори, други промени в отоплителната инсталация или в инсталацията за комбинирано отопление и вентилация на помещения и алтернативни решения за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на тези инсталации.

Преди да приложи алтернативните мерки, посочени в първата алинея от настоящия параграф, всяка държава членка представя пред Комисията доклад, с който удостоверява съответствието на въздействието на тези мерки с въздействието на мерките, посочени в параграф 1.

Този доклад се представя в съответствие с приложимите задължения за планиране и докладване.

4. Ако това е технически и икономически осъществимо, държавите членки определят изисквания, за да гарантират, че до 2025 г. жилищните сгради с отоплителни инсталации или с инсталации за комбинирано отопление и вентилация на помещения, с полезна номинална мощност от над 290 kW, са оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление.

Системите за сградна автоматизация и управление са в състояние:

- a) постоянно да наблюдават, регистрират, анализират и дават възможност за регулиране на енергопотреблението;
- б) да извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, да откриват намаляването на ефективността на техническите сградни инсталации и да информират лицето, отговорно за съоръженията или техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност; и
- в) да позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и да са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.

5. Държавите членки могат да определят изисквания, чрез които да гарантират, че жилищните сгради разполагат със:

- a) функция за постоянно електронно наблюдение, която измерва ефективността на инсталациите и информира собствениците или управителите, когато тя спадне значително и когато възникне необходимост от сервизно обслужване на инсталациите; и
- б) ефективни функции за контрол, за да се осигури оптимално производство, разпределение, съхранение и потребление на енергия.

6. Сградите, които отговарят на изискванията съгласно параграф 4 или 5, се освобождават от изискванията, установени в параграф 1.

Член 15

Инспекция на климатични инсталации

1. Държавите членки определят необходимите мерки с оглед въвеждането на редовни инспекции на достъпните части на климатични инсталации или на комбинирани климатични и вентилационни инсталации с полезна номинална мощност над 70 kW. Инспекциите включват оценка на коефициента на полезно действие и на оразмеряването на климатичната инсталация, съотнесени към нуждите от охлаждане на сградата, като по целесъобразност се вземат предвид способностите на климатичната инсталация или на комбинираната климатична и вентилационна инсталация да оптимизира характеристиките си при типични или нормални условия на експлоатация.

Когато в климатичната инсталация или в комбинираната климатична и вентилационна инсталация, или в изискванията относно охлаждането на сградата не са внесени промени след инспекция, извършена съгласно настоящия параграф, държавите членки могат да изберат да не изискват повторна оценка на оразмеряването на климатичната инсталация.

Държавите членки, които поддържат по-строги изисквания по член 1, параграф 3, се освобождават от задължението да ги съобщават на Комисията.

2. Техническите сградни инсталации, изрично обхванати с договорен критерий за енергийните характеристики или с договорно споразумение за договорено равнище на подобряване на енергийната ефективност, като например договор за енергоспестяване с гарантиран резултат, или такива, които се експлоатират от оператор на комунални услуги или мрежов оператор и следователно подлежат на мерки за контрол на ефективността на системно равнище, се освобождават от изискванията, установени в параграф 1, при условие че цялостното въздействие на подобен подход е равностойно на въздействието от прилагането на параграф 1.

3. Като алтернатива на параграф 1 и при условие че цялостното въздействие на подобен подход е равностойно на въздействието от прилагането на параграф 1, държавите членки могат да решат да предприемат мерки, за да гарантират предоставянето на консултации на потребителите по отношение на подмяната на климатични инсталации или на комбинирани климатични и вентилационни инсталации, други промени в климатичните инсталации или комбинираните климатични и вентилационни инсталации и алтернативни решения за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на тези инсталации.

Преди да приложат алтернативните мерки, посочени в първа алинея от настоящия параграф, всяка държава членка представя пред Комисията доклад, с който удостоверява съответствието на въздействието на тези мерки с въздействието на мерките, посочени в параграф 1.

Този доклад се представя в съответствие с приложимите задължения за планиране и докладване.

4. Ако това е технически и икономически осъществимо, държавите членки определят изисквания, за да гарантират, че до 2025 г. нежилищните сгради с климатични инсталации или с комбинирани климатични и вентилационни инсталации с полезна номинална мощност над 290 kW са оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление.

Системите за сградна автоматизация и управление са в състояние:

- а) постоянно да наблюдават, регистрират, анализират и дават възможност за регулиране на енергопотреблението;
- б) да извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, да откриват намаляването на ефективността на техническите сградни инсталации и да информират лицето, отговорно за съоръженията или техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност; и
- в) да позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и да са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.

5. Държавите членки могат да определят изисквания, чрез които да гарантират, че жилищните сгради разполагат със:

- а) функция за постоянно електронно наблюдение, която измерва ефективността на инсталациите и информира собствениците или управителите, когато тя спадне значително и когато възникне необходимост от сервизно обслужване на инсталациите, и
- б) ефективни функции за контрол, за да се осигури оптимално производство, разпределение, съхранение и потребление на енергия.

6. Сградите, които отговарят на изискванията съгласно параграф 4 или 5, се освобождават от изискванията, установени в параграф 1.“

8) Член 19 се заменя със следното

„Член 19

Преглед

Комисията, подпомагана от комитета, създаден съгласно член 26, прави преглед на настоящата директива не по-късно от 1 януари 2026 г., като взема предвид придобития опит и постигнатия напредък по време на нейното прилагане и, ако е необходимо, прави предложения.

Като част от този преглед Комисията разглежда начините, по които държавите членки биха могли да приложат интегрирани подходи на равнище окръг или квартал в политиката на Съюза в областта на сградния фонд и енергийната ефективност, като осигуряват спазването на минималните изисквания за енергийните характеристики на всяка сграда, например чрез общи схеми за саниране, които се прилагат за редица сгради в свързан пространствен контекст, а не за отделни сгради.

Комисията изготвя оценка по-специално на необходимостта от по-нататъшно подобряване на сертификатите за енергийните характеристики в съответствие с член 11.“

9) Въмъква се следният член:

„Член 19а

Проучване на осъществимостта

Преди 2020 г. Комисията провежда проучване за осъществимост, разясняващо възможностите и графика за въвеждане на инспекции на обособените вентилационни инсталации и незадължителен паспорт за санирането на сградите, в допълнение към сертификатите за енергийна ефективност, за да се осигури дългосрочна и поетапна пътна карта за саниране на определена сграда, основана на критерии за качество, след извършване на енергиен одит, и излагаша съответни мерки и дейности по саниране, които биха могли да подобрят енергийните характеристики.“

10) В член 20, параграф 2, първата алинея се заменя със следното:

„2. По-специално, държавите членки предоставят информация на собствениците или наемателите на сгради относно сертификатите за енергийни характеристики, тяхната цел, икономически изгодни мерки и, по целесъобразност, финансови инструменти, за подобряване на енергийните характеристики на сградата и за подмяна на котлите, използващи изкопаеми горива, с по-устойчиви алтернативи. Държавите членки осигуряват тази информация посредством достъпни и прозрачни инструменти за предоставяне на консултации като съвети относно санирането и обслужване на едно гише.“

11) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на условията, установени в настоящия член.

2. Правомощието да приема делегираните актове, посочено в членове 5, 8 и 22, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 5, 8 и 22, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт, Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуйнституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно членове 5, 8 или 22, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да бъде удължен с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

12) Членове 24 и 25 се заличават.

13) Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.“

14) Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

Изменение на Директива 2012/27/ЕС

Член 4 от Директива 2012/27/ЕС се заменя със следното:

„Член 4

Саниране на сгради

Първият вариант на дългосрочната стратегия на държавите членки за мобилизиране на инвестиции за саниране както на обществения, така и на частния национален жилищен и търговски сграден фонд се публикува до 30 април 2014 г., след което се актуализира на всеки три години и се представя на Комисията като част от националните планове за действие за енергийна ефективност.“

Член 3

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 10 март 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в действащи закони, подзаконови и административни разпоредби, транспониращи Директива 2010/31/ЕС или Директива 2012/27/ЕС, се считат за позовавания на посочените директиви, така както са изменени с настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулировката на уточнението се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

L. PAVLOVA

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложенията към Директива 2010/31/ЕС се изменят, както следва:

1) Приложение I се изменя, както следва:

а) точка 1 се заменя със следното:

„1. Енергийните характеристики на дадена сграда се определят въз основа на изчислено или действително енергопотребление и отразяват типичното потребление на енергия за отопление, охлаждане, битова топла вода, вентилация, вградено осветление, както и други технически сградни инсталации.

Енергийните характеристики на дадена сграда се изразяват чрез цифров показател за потреблението на първична енергия в kWh/(m².година) за целите на издаването на сертификати за енергийни характеристики, както и за целите на проверката на спазването на минималните изисквания за енергийни характеристики. Методиката, използвана за определянето на енергийните характеристики на дадена сграда, е прозрачна и отворена за иновации.

Държавите членки описват своята национална изчислителна методика съгласно националните приложения на общите стандарти, а именно ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 и 52018-1, разработени в съответствие с мандат M/480, възложен на Европейския комитет по стандартизация (CEN). Настоящата разпоредба не представлява правна кодификация на тези стандарти.“;

б) точка 2 се заменя със следното:

„2. Енергийните нужди за отопление, охлаждане, битова топла вода, вентилация, осветление и други технически сградни инсталации се изчисляват така, че да се оптимизират нивата по отношение на здравето, качеството на вътрешния въздух и комфорта, определени от държавите членки на национално или регионално равнище.

Изчисляването на първичната енергия се основава на показателите за първична енергия или тегловните коефициенти за съответните енергийни носители, които от своя страна могат да се основават на националните, регионалните или местните годишни, а евентуално и сезонни или месечни, претеглени средни стойности или на по-конкретна информация, предоставяна за отделната топлофикационна или охлаждаща система.

Показателите за първична енергия или тегловните коефициенти се определят от държавите членки. При прилагането на тези показатели и фактори към изчисляването на енергийните характеристики държавите членки гарантират, че се цели постигането на оптимални енергийни характеристики на външните ограждащи елементи на сградата.

При изчисляването на показателите за първична енергия за целите на изчисляването на енергийните характеристики на сградите държавите членки могат да вземат предвид възобновяемите енергийни източници, доставяни чрез енергийния носител, и възобновяемите енергийни източници, генерирани и използвани на място, при условие че го правят на недискриминационна основа.“;

в) вмъква се следната точка:

„2а. За изразяването на енергийните характеристики на дадена сграда държавите членки могат да определят допълнителни цифрови показатели за общото енергопотребление, потреблението на първична енергия от невъзобновяеми и възобновяеми източници, както и за емисиите на парникови газове, генерирани в килограми като еквивалент на CO₂ /(m².г).“;

г) в точка 4 уводното изречение се заменя със следното:

„4. Взаема се предвид положителното влияние на следните аспекти.“.

2) Вмъква се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ 1А

ОБЩА РАМКА ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА ПОДГОТВЕННОСТТА НА СГРАДИТЕ ЗА ИНТЕЛИГЕНТНО УПРАВЛЕНИЕ

1. Комисията определя показател на готовността на сградите за интелигентно управление и методика, с която да се изчислява, за оценяване на способностите на сграда или обособена част от сграда да адаптира своето функциониране към потребностите на обитателя и на енергийната мрежа и да подобрява своята енергийна ефективност и цялостни характеристики.

Показателят на подготовеността на сградите за интелигентно управление включва характеристики за увеличено енергоспестяване, сравнителен анализ и елементи на гъвкавост, усъвършенствани функции и способности, произтичащи от наличието на по-тясно свързани помежду си и интелигентни устройства.

Методиката взема предвид характеристики като интелигентните измервателни уреди, системите за сградна автоматизация и управление, устройствата за саморегулиране на температурата на вътрешния въздух, вградените домакински уреди, зарядните точки за електрически превозни средства, съхранението на енергия и подробните функции, както и оперативната съвместимост на тези характеристики, а така също и ползите за вътрешния микроклимат, енергийната ефективност, равнищата на енергийните характеристики и осигурената гъвкавост.

2. Методиката се основава на три основни функции, свързани със сградата и нейните технически сградни инсталации:
 - а) способността ефикасно да се поддържат равнището на енергийните характеристики и функционирането на сградата чрез адаптиране на потреблението на енергия, например като се използва енергия от възобновяеми източници;
 - б) способността сградата да адаптира режима си на работа в отговор на нуждите на обитателя, като се отдава дължимото внимание на наличието на лесни за ползване устройства и се поддържа здравословен вътрешен микроклимат и докладване на потреблението на енергия; и
 - в) гъвкавостта на общото потребление на електрическа енергия на една сграда, включително нейната способност да позволява участието активно и пасивно, както и косвено или пряко в оптимизацията на потреблението, по отношение на енергийната мрежа, например чрез гъвкавост и способности за преразпределяне на натоварването.
3. Методиката може освен това да вземе под внимание:
 - а) оперативната съвместимост между системите (интелигентни измервателни уреди, системи за сградна автоматизация и управление, вградени домакински уреди, устройства за саморегулиране на температурата на вътрешния въздух, датчици за качеството на вътрешния въздух и вентилационни устройства); и
 - б) положителното влияние на съществуващите комуникационни мрежи, по-конкретно съществуването на физическа инфраструктура в сградата, подготвена за разгръщане на високоскоростен достъп, например доброволния етикет „пригоден за широколентов достъп“, както и съществуването на точка за достъп за многофамилни сгради, в съответствие с член 8 от Директива 2014/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).
4. Методиката не оказва отрицателно въздействие върху съществуващите национални схеми за сертифициране на енергийните характеристики и се основава на имащите отношение инициативи на национално равнище, като в същото време се отчитат принципите на активно участие на обитателя, на защита на данните, на неприкосновеност на личния живот и на сигурност, в съответствие с имащото отношение законодателство на Съюза в областта на защитата на данните и неприкосновеността на личния живот, както и най-добрите налични техники за сигурност в киберпространството.
5. Методиката определя най-подходящия формат на параметрите на показателя на подготовеността на сградите за интелигентно управление и е проста, прозрачна и лесно разбираема за потребителите, собствениците, инвеститорите и пазарните участници в оптимизацията на потреблението.

(*) Директива 2014/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно мерките за намаляване на разходите за разгръщане на високоскоростни електронни съобщителни мрежи (ОВ L 155, 23.5.2014 г., стр. 1).“

3) Приложение II се изменя, както следва:

- а) в точка 1 първият параграф се заменя със следното:

„Компетентните власти или органите, на които компетентните власти са възложили задължението за въвеждане на системата за независим контрол, изготвят извадка на случаен принцип от всички издадени сертификати за енергийни характеристики през съответната година и ги подлагат на проверка. Извадката е с достатъчен размер, за да гарантира статистически значими резултати по отношение на съответствието.“;

- б) добавя се следната точка:

„3. Когато се добавя информация към дадена база данни, националните органи имат възможност да установяват лицето, въвело добавената информация, с цел наблюдение и проверка.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG